

马列毛主义新闻

Marxism-Leninism-Maoism News

2023-02-14

马克思列宁毛主义万岁！
贡萨罗主席万岁！

Origin

En Francia, la lucha contra la reforma pensional, ¡continúa!

Author: Revolución Obrera

Time: 2023-02-13T11:54:50-05:00

Images: ['[Protestas-Francia.jpg](#)']

Tags: ['Emmanuel Macron', 'Francia', 'Macron', 'Protestas en Francia', 'reforma pensional']

Categories: ['Internacional']

Multitud de protestantes sesuman desde Saint-Nazaire al día de huelga nacional (19 de enero) , paraprotestar contra la reforma de pensional.

En los últimos días, el pueblo francés ha sido protagonista de combativas manifestaciones en rechazo a la reforma pensional presentada en el parlamento por el presidente reaccionario Emmanuel Macron, que consiste fundamentalmente en elevar la edad de jubilación de los 62 a los 64 años. Los pasados 31 de enero, 7 y 11 de febrero, miles de trabajadores, estudiantes y ya

jubilados, salieron a las calles de las principales ciudades del país, para protestar masivamente contra los propósitos de Macron y los capitalistas.

La burguesía y el gobierno de Macron, están firmes en el propósito de afectar la clase obrera con esta reforma que alargará el tiempo de cotización para obtener la jubilación. Las pensiones no son una dádiva o un regalo de los capitalistas ni del Estado burgués. Las pensiones son salario que la clase obrera ha acumulado por décadas, con el único objetivo de poder vivir una vejez con un ingreso económico que les permita subsistir durante sus últimos años. Los Fondos Privados de Pensiones y los gobiernos de turno que administran los negocios de la burguesía desde el Estado, buscan afectar ese ingreso a como de lugar para cada vez reconocerle un monto menor a los trabajadores que logran cumplir las semanas de trabajo y la edad de jubilación. Y es sólo por medio de la lucha directa que se pueden defender los derechos adquiridos y conquistar mejores condiciones para la jubilación.

La lucha contra la reforma pensional en Francia, no se limita a ser una lucha económica por defender los ingresos que percibe la clase obrera que ya fue exprimida durante décadas de trabajo en medio de la explotación mundial capitalista. Esa es, fundamentalmente, una lucha política contra el Estado de los capitalistas imperialistas que usan todo su poder político-militar para reprimir violentamente las justas protestas y manifestaciones de los obreros. Por eso, no basta resistir, es necesario organizar la Revolución.

Es hora de llevar a la práctica el principio del Internacionalismo Proletario en todo el mundo y alentar a la clase obrera para que redoble la lucha en ese país imperialista, además de promover el apoyo al pueblo francés en todos los países del mundo, incluso materialmente. Llamamos a denunciar los sucios propósitos de los sectores afines a la pequeña burguesía reformista, que invita a los luchadores a confiar ciegamente en los cambios constitucionales por medio de reformas como fin último de su lucha, lucha que no debe afectar el sistema capitalista de raíz, pues promueven la conciliación y la concertación entre clases sociales antagónicas. Es claro que del triunfo o derrota de la clase obrera francesa, depende que los capitalistas impongan o no su nocivo sistema pensional a nivel mundial.

Las masas deben confiar en su propia lucha para hacer retroceder a los capitalistas para que retiren el proyecto de reforma pensional. Son las diversas formas de lucha directa, las que mejor se corresponden con

latendencia de la lucha de clases hacia el enfrentamiento directo y violento de las clases poseedoras y las clases desposeídas. Es en las calles, que las masas del pueblo pueden construir comités de lucha que unan al pueblo en torno a la lucha contra la reforma pensional del reaccionario Macron; pero además, es en medio de la propia lucha que los comunistas revolucionarios deben aprovechar la efervescencia del movimiento para consolidar y hacer crecer las organizaciones políticas revolucionarias, que guiadas bajo la dirección del marxismo leninismo maoísmo, logren construir un verdadero nuevo poder de las masas obreras y campesinas derrocando por medio de la violencia revolucionaria el poder político de los explotadores y suprimiendo las causas económicas de la explotación capitalista.

Esta lucha que hoy se libra en las calles de Francia puede ser un avance de la Revolución Proletaria Mundial en la medida que los comunistas logren unir a los luchadores, organizarlos en su Partido revolucionario y movilizarlos políticamente a enfrentar el poder político, económico y militar de los capitalistas.

Source: <https://www.revolucionobrera.com/internacional/francia-2/>

pc 13 febbraio - "Fermare l'escalation bellica mondiale"- Un'assemblea alla GKN - L'intervento di proletari comunisti

Author: fannyhill

Time: 2023-02-13T12:53:00+01:00

Images: []

Un centinaio di compagne e compagni ha partecipato ieri all'assemblea "Fermare l'escalation bellica mondiale" tenutasi nella fabbrica occupata GKN.

Nel mattino vi sono state una serie di relazioni di organizzazioni politiche e sociali già partecipanti a un precedente convegno contro la guerra imperialista. Sono seguite quelle di Insorgiamo Bologna, Comitato No BaseColtano, Calp

Genova e, registrato, un intervento dal meeting internazionale di Francoforte per il Trans-national Social Strike.

Tutte le relazioni si sono interrogate sul perché al momento le forze scese contro la guerra su una posizione coerentemente antimperialista e di classe sono ancora troppo ristrette e non in grado di

sviluppare un'azione che contrasti effettivamente la partecipazione dell'Italia e le ricadute in termini di attacchi alle condizioni di vita delle masse e su come superare questa impasse.

Ma, tutti hanno ripetuto con più o meno enfasi che non era compito né pretesa dell'assemblea giungere a una sintesi delle analisi e indicazioni proposte, né darsi una forma organizzata più "pesante". L'obiettivo che ci si è posto era la "restituzione" dello sforzo di analisi e percorsi di lotta fatti da ciascuno, persistere nel metodo della "convergenza", nella prospettiva che l'estendersi e crescita dell'immaginario collettivo dell'insorgere e convergere, condiviso ognuno nei suoi modi e luoghi, giunga finalmente a superare differenze e diffidenze reciproche, cambiare i rapporti di forza e alla fine vincere.

Con questa affermazione di intenti e metodo enunciata dall'intervento del Collettivo di Fabbrica si è aperta la discussione ad interventi liberi, non molti in realtà, del pomeriggio che si è conclusa con la conferma del calendario di mobilitazioni già annunciate per il mese, le prossime settimane, con l'obiettivo e auspicio che la convergenza porti a riuscire a nel mese di maggio, stavolta magari contemporaneamente al Nord e a Sud, precedute da un nuovo Tour insorgiamo.

L'intervento di 'proletari comunisti' è partito dallo stato delle mobilitazioni che sono ancora deboli per ribaltare i rapporti di forza rispetto alla partecipazione dell'imperialismo italiano in questa guerra, una guerra che è imperialista e bene hanno fatto i compagni che su questo hanno dibattuto al Convegno di ottobre, - abbiamo bisogno anche di analisi suposizioni di classe - la necessità di estendere le mobilitazioni e di creare unità, la partecipazione dei lavoratori, da valorizzare l'azione diretta dei portuali e dei lavoratori dell'aeroporto di Pisa, gli scioperi, e all'internodi questi la necessità di arrivare ad un vero sciopero generale (quello del sindacalismo di base non ha inciso nei rapporti di forza), per questo c'è bisogno che gli operai scendano in campo e in questo senso che valorizziamo la mobilitazione

operaia - un esempio da estendere - che stiamo portando alle fabbriche per far schierare e dibattere e rafforzare la visione di classe su quest'guerra degli operai, il 24 continueremo a fare questo.

La lotta contro la guerra è lotta contro il nostro governo che da una parte è in continuità con i governi dei padroni ma è la sua natura fascista che fa la differenza in termini ideologici e repressivi.

Il 25 faremo iniziative territoriali. Intanto stiamo lavorando per un'assemblea proletaria nazionale il 18 prossimo e su questo i partecipanti all'iniziativa della GKN sono stati invitati

Source: <https://proletaricomunisti.blogspot.com/2023/02/pc-13-febbraio-fermare-lescalation.html>

Folketinget mener at kvinder skal i værnepligt

Author: socialistiskrevolution

Publish Time: 2023-02-14T04:00:00+00:00

Modified Time: 2023-02-12T13:06:49+00:00

Description: I lang tid har det været sådan at mænd skal møde op til »Forsvarets Dag« (eller det der tidligere blev kaldt session). Hvis de ikke gør det kan det resultere i at man får en bøde, og til sidst fæng...

Images: ['[77444655-3801569357.jpeg](#)']

Type: article

Categories: ['Uncategorized']

I lang tid har det været sådan at mænd skal møde op til »Forsvarets Dag«(eller det der tidligere blev kaldt session). Hvis de ikke gør det kan det resultere i at man får en bøde, og til sidst fængselsstraf. Kvinder bliver istedet blot tilbuddt om at møde op, men det har i sidste ende været frivilligtfor dem.

Nu mener dog en række politiske partier at der også skal indføres værnepligtfor kvinder. Både regeringen, Konservative, Dansk Folkeparti, Nye Borgerlige, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Alternativet og endda Enhedslisten støtter op om denne ide. Det er ret interessant at se alle disse partier som efter sigende skulle have vidt forskellige ideologiske baggrunde, skubbe sammeide.

Hele denne debat opstod efter det nye regeringsgrundlag fra december 2022, hvori der bliver sagt:

» Som en del af det nye forsvarsforlig ønsker regeringen bl.a. at styrke værnepligten og at sikre mere ligestilling mellem mænd og kvinder « .

Til ingens overraskelse bliver dette budskab malet til at være et feministisk initiativ. En ændring der angiveligt vil skabe *mere ligestilling* i voressamfund. Bourgeoisiet kan ofte give udtryk for denne imperialistiske feminismefor at fremstå som progressive og vinde støtte fra masserne, især kvinderne. Idette tilfælde lader politikerne som om at det er synd for kvinder at

deheller ikke kan tvinges ud i militæret. Imperialistisk feminism har dog ingeninteresse i at stoppe kvindeundertrykkelse og bekæmpe patriarkatet. Det erudelukkende et borgerligt fupnummer brugt til at narre de kvindelige masser til at forsoner sig med det imperialistiske bourgeoisie og dermed også detimperialistiske samfund, der opretholder patriarkatet selv.

Hvad der også er interessant er, at ingen af politikerne har givet udtryk for at man kunne fjerne denne *ulighed*, ved bare at gøre »Forsvarets Dag« frivilligt for mænd også. Men det har den herskende klasse naturligvis ingeninteresse i, især med den militarisering der foregår. Hvad der er vigtigst forregeringen nu, er at få masserne til at acceptere krig og få dem hvertet tilderes reaktionære hær, samt at fyde dem med reaktionær propaganda på »Forsvarets Dag«.

Proletarisk Feminisme, derimod, anerkender at kampen for arbejdende kvinder ikke kan adskilles fra kampen for arbejderklassen som helhed. Fordi roden tilpatriarkatet er ikke et sæt love og regulationer, eller en række forkerte ideer, som kan fjernes i det borgerlige samfund. Patriarkatet, som alt andet, har en materiel basis, som er privatejendommen. Det højeste udtryk for dette er imperialismen, som kapitalismens højeste og sidste stadie før dens totaleundergang. Kvindebevægelsen er derfor uadskillelig fra den Proletariske Verdensrevolution for at feje både imperialismen og al verdensreaktion bortfra jordens overflade.

Advertisement

Source: <https://socialistiskrevolution.wordpress.com/2023/02/14/folketinget-mener-at-kvinder-skal-i-vaernepligt/>

Police Informant Executed By Naxalites In Dantewada District

Author: Alan Warsaw

Publish Time: 2023-02-14T05:26:25+00:00

Update Time: 2023-02-14T17:26:56+00:00

Images: ['[RTS1ORG3_3-800x445.jpg](#)']

Tags: ['Chhattisgarh', 'CPI (maoist)', 'CPI(maoist)', 'Dantewada', 'Dantewada District', 'India', 'Naxal', 'naxalites', 'naxals', 'police', 'Police Informant', 'Police informer', 'PPW in India']

Categories: ['India', "People's War"]

Dantewada District, February 14, 2023: A former village head in Chhattisgarh's Dantewada district was executed by Naxalites who accused him of being a police informant, an official said on Tuesday. The execution took place in a forest near village Thulthuli under the Barsoor police station on Saturday, said the police official.

The ex-sarpanch, Ramdhar Alami, was a resident of village Hitameta, he said. The Naxalites left behind a few pamphlets near Alami's body that claimed he worked as a police informant and promoted the Bodhghat dam project for money, the official said.

The handbills also said that Naxalites had given repeated warnings to Alami. In the past few days, there has been a spate of assassinations of political leaders by Naxalites in the state.

Source: <https://www.redspark.nu/en/peoples-war/police-informant-executed-by-naxalites-in-dantewada-district/>

Invitiamo lavoratrici, compagne all'Assemblea proletaria anticapitalista a Roma. Faremo anche un momento di discussione verso 8 marzo e l'Assemblea Donne/Lavoratrici

Author: fannyhill

Description: femminismo proletario rivoluzionario

Time: 2023-02-14T09:01:00+01:00

Images: ['[loc%20Apa%2018.2.23.jpg](#)']

Roma 18 febbraio Assemblea proletaria anticapitalista

**ore 10.30 - 18.30
Spazio Occupato**

**Metropoliz
via Prenestina 913**

Contro guerra e carovita, contro la partecipazione dell'Italia alla guerra imperialista nell'Ucraina alleata ed al servizio della NATO

Sviluppiamo la mobilitazione di lotta proletaria e popolare internazionalista nelle giornate del 23/24/25 Febbraio (a un anno dall'inizio della guerra).

Unire le lotte contro padroni, il governo per aumenti salariali indicizzati al carovita – contro l'abolizione del reddito di cittadinanza - salario minimo dignitoso - riduzione dell'orario di lavoro a parità di salario - contro l'alternanza scuola/lavoro - contro la scuola classista. Contro le morti da sfruttamento del lavoro/inquinamento - Casa reddito documenti per gli immigrati.

Per un fronte unico di classe anticapitalista.

Source: <https://femminismorivoluzionario.blogspot.com/2023/02/invitiamo-lavoratrici-compagne.html>

INTERNACIONAL: LET'S DEVELOPE THE REVOLUTIONARY STRUGGLE AGAINST THE IMPERIALIST WORLD WAR PREPARATIONS!

Author: dazibao rojo

Description: PCI(Maoist), ICSPWI, new international mlm revew TWO-LINES STRUGGLE call for two international days of actions for 24/25 february against ...

Time: 2023-02-14T09:47:00+01:00

Images: []

PCI(Maoist), ICSPWI, new international mlm revew TWO-LINES STRUGGLE call for two international days of actions for 24/25 february against the imperialist war and support to antimperialist struggles, people's wars in the world on basis joint declaration

all forces that partecipe can made texts and in all countries the form of the participation can be decided in autonomous form

adhesion and info or

ICSPWI adress csgpindia@gmail.com

LET 'S DEVELOPE THE REVOLUTIONARY STRUGGLE AGAINST THE IMPERIALIST WORLDWAR PREPARATIONS!

--DECLARATION--

All the imperialist countries proclaim to be defenders of freedom, democracy and world peace. They all pretext to fight against dictatorships and international terrorism. But, indeed, they are the worst terrorist dictators in the world. They speak about peace but frantically prepare for a new war of global robbery. They strengthen the arms industry. They increase their arsenals. They mobilize huge

war machines mainly towards Eastern Europe. They sponsor the already prolonged wars against the peoples of Palestine, Syria, Yemen. They are inciting the outbreak of new reactionary wars in the Taiwan Strait, on the Korean peninsula, in the East China Sea, on the Ukrainian-Belarus border, on the sea border between Greece and Turkey. NATO, commanded by Yankee imperialism, in Ukraine through the puppet regime of Kiev, confronts mercenary armies, weapons and military chiefs, with the military might of Russian imperialism. Both sides concoct pretexts to use nuclear weapons. The inter-imperialist contradictions sharpened to the point that a new nuclear world war is no longer a latent imperialist danger, but an imminent risk for the existence of world society and its habitat.

Basically, the ongoing proxy wars and trade wars, the emerging trade blocs and military blocks, allotment of heavy military budgets, manufacturing colossal and mass destructive weapons, modernizing military forces and several types of preparations for world war even in space shows the neck and neck competition for the economic resources and political control over the countries of Asia, Africa and Latin America including several east European countries. All these indicate the intensifying inter-imperialist contradictions and the scramble for the re division of markets and world hegemony.

The world imperialist system, decadent and decomposed, in its inevitable one-way march towards the grave, has unloaded on society the terrible consequences of the increasingly acute world economic crisis, and with it, has extended and deepened in all continents social, health and environmental crises. For the insatiable imperialists, the monopolization and accumulation of capital at the cost of the global exploitation of social labor, the usurious export of financial capital, the destruction of nature, the plundering of the oppressed countries, is not enough. The crises of their system, mainly the economic one, impel the imperialists to carry out a new division of the already divided world. A new division that can only be achieved by economic force, financial force, military force, the force of the world war between a few imperialist countries in decline and others fighting for world hegemony, as a product of the inexorable economic law of the uneven development of the imperialist countries.

But the same economic and social causes that push the imperialists to wars of robbery, become unlivable, unbearable material conditions for the slaves of capital, material conditions of the rebellion of the exploited

proletarians, peoples, nations and countries oppressed by the monopolies and imperialist countries. And it is up to the International Communist Movement to bring them the revolutionary conscience, organize and transform the rebellions into a revolutionary struggle against the common enemy: the world capitalist system of oppression and exploitation.

Com. Mao says that: 'World war may break out and revolutions may occur as a consequence, or, revolutions may breakout everywhere and while confining its strength to withstand them, it may become impossible for imperialism to undertake another world war, whichever way it occurs this is an era of revolution'.

It is up to the communists to give an example of internationalist unity and struggle against the preparations for a new imperialist world carnage; join and coordinate efforts to promote the revolutionary struggle of the proletarian armies in all countries against the mobilization of troops and weapons for reactionary wars; construct a common front with all the revolutionaries, the anti-imperialist, democratic and environmentalist forces that oppose the war and the support and military commitment of the lackey regimes with their imperialist masters across the world especially in semi-colonial and semi-feudal countries; reject and denounce as traitors the opportunist satraps who, in the name of the proletariat and the peoples, give support to one of the imperialist factions, when they are all deadly enemies of the oppressed and exploited of the world; relentlessly support the revolutionary struggle led by genuine Marxist-Leninist-Maoist communists, mainly the people's war in India together with other people's wars in Philippines, Turkey, Peru, today are the vanguard of the World Proletarian Revolution, against imperialism and its reactionary national watchdogs.

Imperialist capitalism is in crisis! Long live Socialism and Communism!

Or the revolution stops the war or the war unleashes the revolution!

Workers and peoples of the world, unite against imperialism!

Communist Worker Union (mlm) Colombia

Construction Committee of the Maoist Communist Party of Galicia

Maoist Communist Party - Italy

Communist(maoist) Party of Afghanistan

Communist Party of India (Maoist)

Communist Party of Nepal (Majority)

Communist Party of Nepal (Maoist- Revolutionary)

Red Road of Iran (maoist group)

Proletarian Party of Purba Bangla(PBSP/Bangladesh)

Communist Party of Switzerland (Red Faction)

Source: <http://dazibaorojo08.blogspot.com/2023/02/internacional-lets-develop.html>

pc 14 febbraio - Riempiamo i muri delle città di parole d'ordini di lotta

Author: maoist

Time: 2023-02-14T11:53:00+01:00

Images: ['[pc%20IMG_9411.JPG](#)']

Source: <https://proletaricomunisti.blogspot.com/2023/02/pc-14-febbraio-riempiamo-i-muri-delle.html>

Ved hundreårsdagen for Brendan Behans fødsel

Author: Tjen Folket Media

Description: Den irske forfatteren Brendan Behan er kanskje lite kjent i dag, men i samtid si var han både berømt og berykta.

Publish Time: 2023-02-14T13:40:52+00:00

Modified Time: 2023-02-14T13:40:55+00:00

Images: ['[Brendan-Behan.png](#)']

Tags: None

Category: 'Kultur'

Skrevet av en bidragsyter for TFM.

Den irske forfatteren Brendan Behan er kanskje lite kjent i dag, men isamtida si var han både berømt og berykta.

Fattiggutten ble født i Dublins arbeiderklasse 9. februar 1923. Moren hadde tosønner fra et tidligere ekteskap og skulle dessuten få ytterligere tre sønner og ei datter etter at Brendan ble født. Faren var maler og hadde kjempa i den irske frigjøringskrigen fra 1919 til 1921. På tidspunktet for Brendans fødsel var han i fengsel for IRA-aktivisme.

Begge foreldra var beleste og politisk aktive. Mora var personlig venn med opprørsslederen Michael Collins og tok dessuten ungene med på litterære turerrundt i Dublin. Og det var Collins som var hovedpersonen da Brendan Behan som trettenåring skreiv diktet *The Laughing Boy*.

Samme år sluttet han også på skolen for å bli malersvenn slik som sin far. Han fulgte også i sin fars fotspor når det gjaldt politikk. Allerede som

åtteåringbidro han med dikt til tidsskriftet Fianna, som blei utgitt av Fianna Éireann,IRAs barneorganisasjon.

Borstal Boy

Som sekstenåring fikk han bli medlem i IRA, og reiste samme året på egetinitiativ til Liverpool for å spreng ei bombe på havna. Men han bleiarrestert og dømt til tre år i såkalt borstal. Borstal-systemet i Storbritannia var ungdomsinstitusjoner som var frykta for sine harde forholdfor de som var dømt til å være der.

Dette oppholdet skulle i 1958 danne grunnlag for Behans sjølbioografi, som fikktittelen The Borstal Boy. Vi skal komme tilbake til denne boka seinere.

I 1942 blei han arrestert igjen, denne gangen for å være med på planlegging avdrap på to etterforskere i det irske politiet. Behan blei dømt til fjorten årsfengsel, men slapp ut i 1946 da fanger med IRA-tilknytning fikk et genereltamnesti av de irske myndighetene. Etter 1947 var ikke Behan lenger politiskaktiv i en slik form at han var med i noen politisk organisasjon, men bådefengselsoppholdene og hans politiske oppfatninger blei sentrale i diktingahans. Mens han satt i fengsel skreiv han sitt første skuespill, The Landlady, samtidig som han også forfatta noveller og annen prosa for det litteræretidsskriftet Envoy. Noe materiale fikk han også publisert i The Bell, som var Irlands ledende litteraturtidsskrift den gangen.

Farvel Irland – Slán Éire

I fengselet skulle han også lære det irske språket, noe han perfeksjonerte gjennom opphold i Galway etter at han slapp ut. Der begynte han også å skrivedikt på irsk. Men forfatterskapet ga ikke nok inntekter, og ved siden av tok han seg jobb som fyrvokter. I midlertid fikk han raskt sparken herfra – meddårlige referanser siden han var «skjødesløs» og «ikke hadde respekt for andres eiendom».

Uten jobb og særlig gode framtidsutsikter forlot han Irland for Paris påtidlig 1950-tall. Han var allerede nokså alkoholisert, men klarte å overleve i Frankrike på et vis (antakelig ved å skrive pornografi for lugubretidsskrifter, hevder noen kilder) før han vendte tilbake til Dublin i 1953.

Og denne gangen skulle han lykkes som forfatter i hjemlandet. Han blei også endel av det litterære fellesskapet i Irland, og fikk oppdrag både for radio

ogaviser. Puben McDaid var en base for flere av de ledende irske forfatterne, og Behan henta mye inspirasjon fra de han møtte der.

Gjennombruddet

I 1954 kom gjennombruddet da han publiserte skuespillet *The Quare Fellow*. *Quare* betyr vel noe sånt som merkelig eller rar, men har også underbetydninga «homofil», og handla om livet i fengsel opp mot en planlagt henrettelse avnettopp «*The Quare Fellow*». I dette stykket hadde Behan sjølsagt hentainspirasjon fra sine egne opphold, og sjøl om mye av replikkvekslingene har engod del satire i seg, er temaet gravalvorlig – hva skjer egentlig med sjelenog sinnet til en person som veit han skal henrettes? Dette var en aktuellproblemstilling, siden dødsstraff var en del av straffesystemet både i Irlandog Storbritannia da skuespillet kom ut. 1954 var også året for den siste henrettelsen i Irland, sjøl om dødsstraffen ikke blei formelt fjerna før ti årseinere.

Behan skulle også vinne ytterligere berømmelse ved å opptre full på TV da hanblei intervjuet om skuespillet av den anerkjente engelske journalisten Malcolm Muggeridge. Den kortvokste iren blei rett og slett folkekjær. Nå begynte han også å skrive skuespill på irsk, og *An Giall* (*The Hostage*, eller *Gisselet*, somdet heter i Fjernsynsteaterets oversettelse), tar nok en gang sin handling fralivets skyggeside, da en engelsk soldat blir tatt til fange av IRA og plassert i «syndens hus» sammen med prostituerte og andre som måtte sies å representereoutsidere til det konforme storsamfunnet.

Samme år kom også sjølbioen *Borstal Boy* ut. Her beskriver han ikke bareoppholdet sitt på de brutale ungdomsinstitusjonene, men også hvordan hanskjønte at den irske katolske og den engelske protestantiske arbeiderklassen har felles interesser og må stå sammen.

Stigende berømmelse og dårligere helse

Behan takla ikke kjendistilværelsen så godt. Han var allerede sværtalkoholisert da han slo gjennom som forfatter, og det blei ikke bedre av at han blei kjent. En gang beskrev han seg sjøl som «En fyllik med etskriveproblem» og en annen gang uttalte han offentlig at «Jeg drikker bare vedto anledninger – når jeg er tørst og når jeg ikke er tørst».

Han var stadig oftere full når han opptrådte både på TV og scenen, og tok litehensyn til at legene i 1956 hadde konstatert at han hadde diabetes.

Etterhvert blei han såpass dårlig at han måtte lese inn de siste bøkene sine påbånd i stedet for å skrive dem på skrivemaskin.

Typisk nok skulle han dø mens han var på pub. Han var bare 41 år da han 20.mars 1964 kollapsa på puben Harbour Lights i hjembyen Dublin. Livet sto ikketil å redde, og han ble begravet med fulle æresbevisninger fra IRA og med stormedieoppmerksomhet. Et kort, men hektisk liv, var over. Forfatterskapet varikke kvantitativt stort, men var uforfalska og fra innsida av en virkelighetBehan sjøl opplevde og kjente på kroppen størstedelen av sitt korte liv.

Borstal Boy er gitt ut på norsk under tittelen Borstal-gutt og kan leses på Nasjonalbibliotekets nettsider:—

<https://www.nb.no/items/e5ef8e19790d7aa5879798a1c2558620?page=0>

Hans to skuespill er filmatisert av NRKs Fjernsynsteatret og kan finnes her:

Særlingen)(The Quare Fellow):—

<https://tv.nrk.no/serie/fjernsynsteatret/1963/FTEA63000863>

Gisselet (The Hostage / An Giall):—

<https://tv.nrk.no/serie/fjernsynsteatret/1966/FTEA66002566>

Source: <https://tjen-folket.no/index.php/2023/02/14/ved-hundrearsdagen-for-brendan-behans-fodsel/>

85 años después, recordando a los brigadistas chinos: “Wuhan será nuestro Madrid”

Author: SERVIR AL PUEBLO

Publish Time: 2023-02-14T15:53:13+00:00

Modified Time: 2023-02-14T15:54:44+00:00

Description: Algunos de los brigadistas chinos volvieron a China y trasladaron la experiencia de la lucha de resistencia en Madrid. Otros se negaron a abandonar la lucha armada contra el fascismo cuando las Bri...

Images: ['[image-8.png](#)', '[image-9.png](#)', '[image-10.png](#)']

Type: article

14/02/2023

PARRILLA
XXXXVII

EDICIONES DE LAS BRIGADAS
INTERNACIONALES

TODOS LOS PUEBLOS DEL MUNDO
ESTAN EN LAS BRIGADAS
NACIONALES AL LADO DEL
PUEBLO ESPAÑOL

Cartel de las Brigadas Internacionales donde aparece un hombre con rasgos asiáticos

En febrero de 1938 dio lugar uno de los episodios militares más importantes de la guerra de resistencia nacional contra el imperialismo japonés: la batalla de Wuhan. Pronto se cumplirá el 85º aniversario de este evento. En la batalla, millones de masas participaron directa o indirectamente en la contienda. La participación del Partido Comunista de China fue clave para que el frente unido antijaponés no fuera derrumbado. El Presidente Mao explicaba en “Sobre la guerra prolongada” (mayo de 1938) que “*e l propósito del enemigo es ocupar Cantón, Wu han y Lanchou y unir estos tres puntos. Para alcanzareste objetivo, el enemigo tendrá que utilizar por lo menos 50 divisiones, concerca de 1.500.000 hombres, emplear de un año y medio a dos años y gastar másde 10.000 millones de yenes*”, por lo que la defensa de la ciudad adquiría gran importancia.

Paralelamente, la lucha antifascista en la Guerra Civil Española (o Guerra Nacional-Revolucionaria como la caracterizaría el PCE de José Díaz) se encontraba en un momento clave. Desde hace dos años, las masas populares españolas combatían heroicamente contra el fascismo junto a miles de proletarios alistados en las Brigadas Internacionales. Dentro del gran número de brigadistas, se encontraban chinos y japoneses luchando codo a codo contra los legionarios franquistas, importante hito que suele olvidarse en la historiografía burguesa. El Presidente Mao lo resaltó:

“*Estamos convencidos de que la lucha del pueblo chino es inseparable de vuestra lucha en España. La actual lucha del Partido Comunista de China contra el fascismo japonés ayuda y apoya vuestra lucha. El Partido Comunista de China, el Ejército Rojo y el pueblo chino expresan hoy su admiración por vuestra defensa de Madrid y por vuestras victorias en los frentes del norte y del sur. Los periódicos de nuestras regiones soviéticas publican todos los días noticias sobre vuestra heroica lucha... Estamos firmemente convencidos de que la unión de todos los partidos en el seno de vuestro Frente Popular constituye la base de vuestra victoria final... Sabemos que vuestra futura victoria ayudará de manera directa a nuestra lucha contra el fascismo japonés... Nuestra emoción ha sido inmensa al tener noticias del ejército internacional de voluntarios organizado por los pueblos de diferentes países y nos alegramos mucho de que entre ellos no falten los*

chinos y los japoneses . Muchos camaradas del Ejército Rojo chino quisieran ir a España a participar en vuestra lucha... Si no tuviéramos ante nosotros al enemigo japonés nos uniríamos a vuestras filas " (Carta al pueblo español; 15 de mayo de 1937)

Brigadistas chinos

Algunos de los brigadistas chinos volvieron a China y trasladaron la experiencia de la lucha de resistencia en Madrid. Otros se negaron a abandonarla lucha armada contra el fascismo cuando las Brigadas Internacionales fueron disueltas y continuaron combatiendo en las filas del ejército regular republicano, donde muchos cayeron y unos pocos acabaron en el campo de concentración de Gurs (Francia).

Brigadistas chinos en el campo de Gurs (Francia)

En la defensa de Wuhan, los camaradas y compañeros chinos se inspiraron en la defensa de Madrid, hecho que, ha día de hoy, se ha olvidado de la memoria de muchos revolucionarios españoles. El presidente Mao explica:

“ _ En estos momentos en que la defensa de Wuhán y otros lugares se ha convertido en un problema urgente, es tarea de suma importancia despertar al máximo el entusiasmo de todo el ejército y de todo el pueblo para apoyar la guerra. No cabe duda de que la tarea de defender Wuhán y otros lugares debe ser seriamente planteada y realizada. Pero la cuestión de si podemos mantener con seguridad estos lugares no depende de nuestros deseos subjetivos, sino de las condiciones concretas. Entre estas condiciones, una de las más importantes es la movilización política de todo el ejército y de todo el pueblo para la lucha. Si no se realizan tenaces esfuerzos para lograr todas las condiciones necesarias, si falta una sola de ellas, inevitablemente se repetirán desastres como la pérdida de Nankín y otros lugares. ¿ Dónde estará el Madrid chino? Estará allí donde se logren las mismas condiciones que en Madrid. Hasta ahora China no ha tenido ningún Madrid, y en adelante

debemos esforzarnos por crear algunos, pero ello depende enteramente de las condiciones. Y la fundamental de ellas es la amplia movilización política del ejército y el pueblo enteros.”

Wuhan acabó siendo apodada “la Madrid del Este” (东方的马德里). Una de las canciones populares entre los soldados fue «¡Defendamos Wuhan!» (保卫大武汉), cuya letra decía lo siguiente:

También fue popular la canción «¡Defendamos Madrid!» (保卫马德里)

Source: <https://serviralpuebloperiodico.wordpress.com/2023/02/14/85-anos-despues-recordando-a-los-brigadistas-chinos-wuhan-sera-nuestro-madrid/>

**LASSO, CORREÍSTAS,
MORENISTAS, O IZQUIERDISTAS DE
VIEJO CUÑO, LA MISMA MIERDA
SON**

Author: Frente de Defensa de Luchas del Pueblo en el Ecuador (Person)

Publisher: Blogger (Organization)

Description: ¿Qué el régimen de Lasso es corrupto?. Por su puesto, su sola condición de banquero lo vuelve corrupto. Su sola condición de ser poseedor de...

Publish Time: 2023-02-14T15:55:00-08:00

Modified Time: 2023-02-14T15:55:15-08:00

[20%20%20%20%20%20LA%20MISMA%20MIERDA%20SON%20fdlp-ec.jpg](#)]

¿Qué el régimen de Lasso es corrupto?. Por su puesto, su sola condición debanquero lo vuelve corrupto. Su sola condición de ser poseedor de medios de reproducción y apoderarse de la fuerza de trabajo de los obreros ya lo convierten en corrupto. Entonces, nada nuevo bajo el sol.

El problema es que de una u otra manera este tipo de «novedades» son utilizadas por el oportunismo para distraer la atención de la clase y de las masas con relación a sus verdaderas tareas y responsabilidades de cara a la transformación revolucionaria de la sociedad.

Por más de dos siglos venimos escuchando que los gobernantes roban, que son corruptos, asesinos, represivos. Por ese mismo tiempo hemos palpado comodirigentes de toda calaña han mentido y traficado con la sangre y lucha de nuestro pueblo.

Las masas viene votando desde 1830, y siempre los resultados le son adversos, aun con el triunfo de sus candidatos. ¿Por qué?, porque las elecciones no cambian nada, salvo maquillar el viejo estado, imprimir ciertas reformas que en poco o nada benefician a las mayorías; porque quienes nos gobiernan, emplean el aparato Estatal para saciar sus aspiraciones económicas y políticas para dirimir las contradicciones que tienen entre ellos, entre burgueses compradores y burgueses burocráticos, nada más.

¿Qué hay fraude electoral?, ¿y?; las elecciones por sí mismas, también son un fraude; porque nos hacen creer que con ellas decidimos los rumbos del país y de nuestras vidas. ¡Nada más falso que eso!

Los oportunistas y revisionistas, los quiméricos dirigentes del pueblo que empujan a las masas al redil electorero, hacen cuentas con el resultado de las elecciones; tiran números, juzgan que porque tienen cierta mayoría de votos en determinadas provincias, cantones o parroquias, ya tienen «control político» de esas masas, que aquellos que votaron por su candidato, ya tienen conciencia política o social de lo que sucede en el país y de las tareas que tienen que desplegar para solucionar problemas fundamentales, como el del Poder.

Igual, una patraña. Las masas votan porque son alienadas, y votan por determinado candidato porque tuvo mayor capacidad de incidir sobre las aspiraciones -legítimas, por cierto- que tiene el pueblo.

Si Lasso es derrocado, está bien, pero vendrá otro, con zapatitos y camisetas de otro color, no importan si es amarilla, roja, o hasta con los colores del arcoíris, hará lo mismo, posicionará a los suyos, robará, traficará con el dolor del pueblo y no aportará en absoluto a su necesaria emancipación.

Ya lo hemos visto con el correísmo, en el Perú con Castillo, Morales en Bolivia, Petro en Colombia, nada cambia bajo el sol con las elecciones, lo único que nos permitirá revolucionar total y absolutamente esta vieja sociedad, caduca, servil a los intereses del imperialismo y de las clases dominantes será la revolución de Nueva Democracia, tránsito ininterrumpido al socialismo. Sin estos propósitos, sin guerra popular, nada tendremos.

En estos días asistimos a la confrontación de las dos facciones de la gran burguesía. Se sacan los trapos al sol; los corruptos de la burguesía burocrática, los ladrones, los represivos, le gritan en la cara a

Lasso,representante de la burguesía compradora: ¡ladrón!, ¡corrupto!, y gran sectorde las masas obnubilados con ese gran circo.

Los comunistas no necesitamos de un medio de prensa digital, de la Asamblea o de la fiscalía para conocer y entender que todo régimen es corrupto, ladrón,represivo y asesino; nosotros no comemos cuento con el discurso revolucionario «impoluto» del correísmo, mucho menos de Pachakutik, o es que la Tibán,Quishpe y otros no tienen responsabilidades en la presencia de Lasso en elgobierno?, no se diga Unidad Popular, otros vergajos que pendulan entre una yotra burguesía buscando la manera de acomodarse en el aparato burocrático delEstado.

Campanadas de destitución replican en la Plaza Grande. Los oportunistas yalanzan su campaña electoral. Yaku Pérez se promociona, Iza igual, no diferentesucede en las otras tiendas políticas, ¿debemos caer en ese juego?

El viejo Estado se cae a pedazos, está podrido, infiltrado por el narcotráfico y la delincuencia; mientras tanto, los «salvadores de la patria» se ofrecen asolucionar los problemas que aquejan a las grandes mayorías, claro, a cambio del voto, de tomar filas por uno u oro bando de la gran burguesía.

No podemos mantenernos impávidos, ponernos del lado de los observadores,pusilánimes, carentes de reacción. Debemos potenciar los esfuerzos pordestruir toda esta podredumbre, de enterrarla, urge potenciar nuestras fuerzas campesinas, obreras y populares; urge unir fuerzas entre aquellos quecoincidimos ideológicamente, en la correcta lectura de las contradicciones queexisten en el país, en su organización, formas de lucha y propósitos; unidadque solo puede darse en la ideología y no en los acuerdos circunstanciales quedevienen en banales.

Inflexibilidad estratégica, flexibilización táctica, debe ser la consigna.Bregar por la revolución, más no por la reforma. Hay que construir un FrenteÚnico, antielectorero, antimperialista y popular, no dirigido por losdirigentes de siempre, por los contaminados, por los purulentos, por los quetienen finos cálculos personalistas, sino dirigido por el proletariado, cuyospropósitos últimos son los que están ceñidos a la destrucción del viejo Poderburgués-terrateniente.

NO CAER EN EL JUEGO DISTRACTIVO QUE NOS PRESENTA LA ASAMBLEA Y LASCONTRADICCIONES INTERBURGUESAS

INDEPENDIENTEMENTE DE QUÉ SUCEDA CON EL RÉGIMEN DE LASSO Y QUIÉN LE SUCEDA, NUESTRA RESPONSABILIDAD ES LUCHAR INCANSABLEMENTE POR LA CONQUISTA DEL PODER

¡SOLO CON LUCHAS SE CONQUISTAN DERECHOS Y LIBERTADES!

Source: <https://fdlp-ec.blogspot.com/2023/02/lasso-correistas-morenistas-o.html>

València: Agitación y propaganda de «Servir al Pueblo»

Author: SERVIR AL PUEBLO

Publish Time: 2023-02-14T16:11:43+00:00

Modified Time: 2023-02-14T16:11:43+00:00

Description: El pasado domingo, revolucionarios acudieron al barrio de Patraix (València) para dar difusión al periódico, hablando con las masas en la calle y visitando el pequeño comercio (locutorios, bazares ...)

Images: ['[img_4168.png](#)', '[reparto1.png](#)', '[img_4176.png](#)', '[img_4180.png](#)', '[img_4183.png](#)']

Type: article

14/04/2023

El pasado domingo, revolucionarios acudieron al barrio de Patraix (València) para dar difusión al periódico, hablando con las masas en la calle y visitando el pequeño comercio (locutorios, bazares alimenticios...). Los revolucionarios dan así, muestra de querer afianzarse en el barrio para realizar un trabajo a largo plazo. Los temas que más interés generaba entre las masas fueron las cuestiones antirracistas, colaborando algunos de estos pequeños negocios con la difusión de futuros números de «Servir al Pueblo». También se vieron algunas pintadas en las paredes de Patraix con consignas revolucionarias.

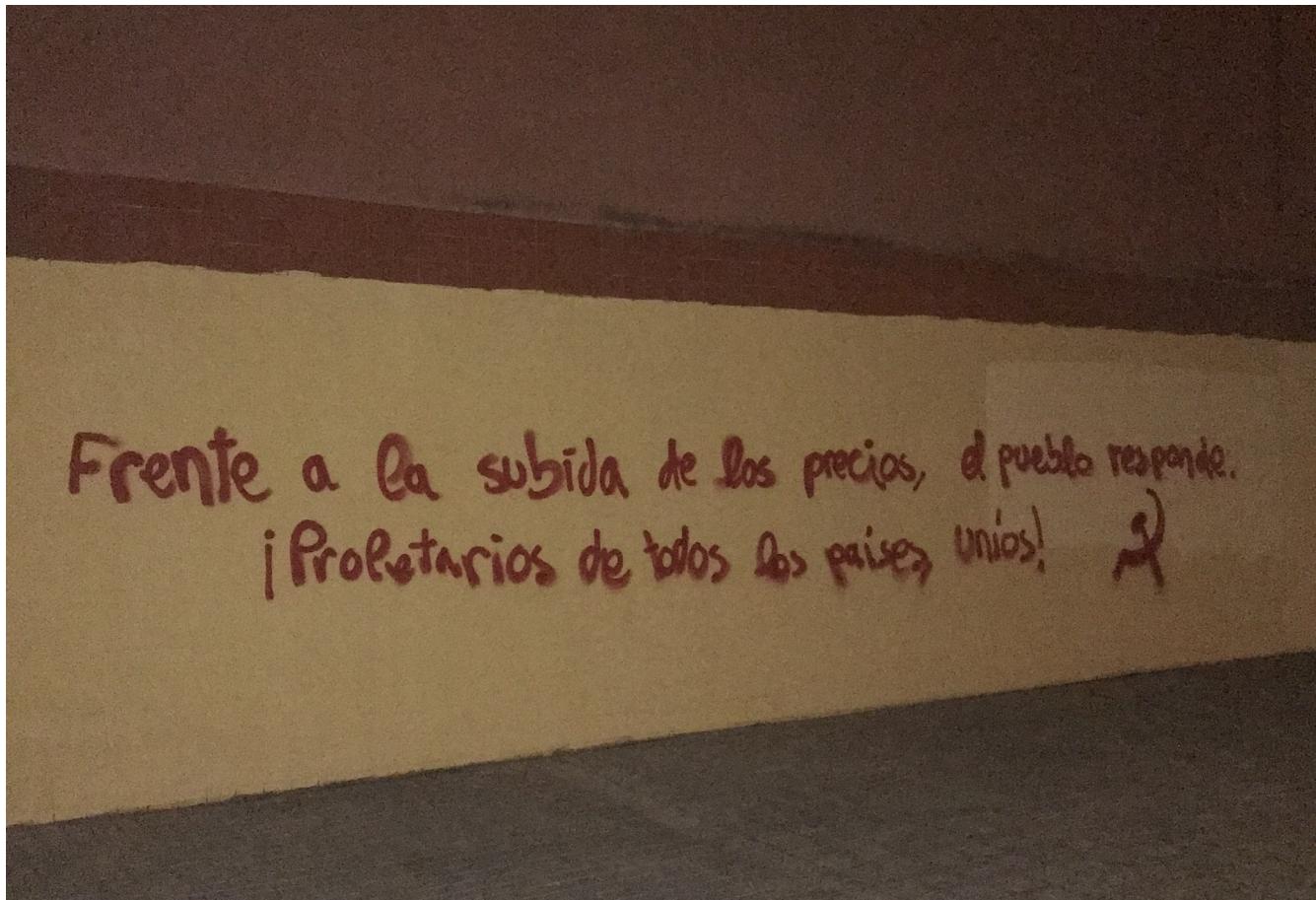

¡Le apoya y difunde
la prensa revolucionaria!
serviralpuebloperiodico.wordpress.com

Anuncio publicitario

Source: <https://serviralpuebloperiodico.wordpress.com/2023/02/14/valencia-agitacion-y-propaganda-de-servir-al-pueblo/>

pc 14 febbraio - Ex Fiat Termini Imerese: c'è una proposta di reinustrializzazione, la Alumeta (Ucraina) per la produzione di alluminio

Author: prolcompal

Time: 2023-02-14T16:20:00+01:00

Images: ['[stabilimento%20ex%20fiat.jpg](#)']

L'Accordo di programma per la reindustrializzazione dell'area ex Fiat di Termini Imerese, tanto richiesto da politici e sindacati, sembra in dirittura d'arrivo. C'è una "bozza", ha detto l'assessore, di Accordo, che dovrebbe essere finanziato con 70 milioni di euro di soldi pubblici, e che è stato al centro dell'incontro che si è tenuto l'altro ieri: a quanto si legge il "tavolo" era abbastanza pieno! "Al tavolo, convocato dall'assessore Tamajo, hanno partecipato i tre commissari della ex Blutec (Giuseppe Glorioso, Fabrizio Grasso, Andrea Bucarelli), l'assessore regionale al lavoro, Nuccia Albano, il dirigente del dipartimento attività produttive Carmelo Frittitta, il commissario della Zes Sicilia occidentale Carlo Amenta. Presenti anche i responsabili dell'Inps regionale e i segretari Fim, Fiom e Uilm."

L'incontro era comunque, urgente, visto che il precedente Accordo era già scaduto, e serve anche a dare una giustificazione alla cassa integrazione perenne per i circa 600 ex operai rimasti, più quelli dell'indotto. Questi operai della ex Fiat come si sa aspettano oramai da 12 anni la fantomatica reindustrializzazione e nel frattempo in tanti stanno raggiungendo l'età per la pensione, tanto che l'assessore, ha tenuto a comunicare ai presenti di aver "attivato l'Inps affinché assieme ai commissari verifichi le condizioni per accompagnare i lavoratori, che hanno i requisiti, al **prepensionamento**".

Nell'incontro è stato illustrato il piano di rilancio dell'azienda ucraina, Alumeta. Si tratta di "Un investimento da 41 milioni di euro di cui 27 milioni di capitali propri e 14 di finanziamento bancario. Obiettivo la realizzazione di una fabbrica di produzione di profilati e componenti di alluminio con una capacità di 1.100 tonnellate al mese. L'avvio a regime in 24 mesi, prevista nella prima fase l'assunzione di 250 lavoratori."

"I commissari, da quanto si apprende, hanno espresso parere favorevole sulla sostenibilità del progetto e hanno annunciato che chiederanno al ministro dello sviluppo economico la pubblicazione del bando per l'assegnazione dello stabilimento." Quanto ne possano capire i commissari della Blutec dire industrializzazione non si sa... nel frattempo si aspetta la pubblicazione del bando e i vari passaggi necessari che però sono ancora tanti.

Ai padroni ucraini dell'Alumeta lo stabilimento fa gola, anche perché "si trova in area Zes [Zona Economica Speciale], il che vuol dire che può usufruire di iter autorizzativi agevolati e un regime fiscale favorevole" cioè, incassa i profitti e paga meno tasse in generale!

Ma se anche alla fine l'accordo dovesse andare in porto, rimangono diversi problemi: innanzi tutto per il numero di operai, visto che si parla di 250 operai, naturalmente da "riconvertire", passando dalla costruzione di auto alla produzione di profilati di alluminio; per i tempi, che sembrano abbastanza lunghi... non dimenticando che in ballo ci sono milioni di europei!

Ma, soprattutto, quanto può essere affidabile un'azienda che ha sede in Ucraina, un paese attualmente in guerra?

Su tutto questo, sulle manovre di padroni e governi, gli operai hanno ormai una lunga esperienza, e anche su questa proposta possono benissimo riflettere, ma soprattutto possono decidere cosa fare !

Source: <https://proletaricomunisti.blogspot.com/2023/02/pc-14-febbraio-ex-fiat-termini-imerese.html>

A NOVA DEMOCRACIA BRASIL: Editorial Semanal – El sensacionalismo solo busca ocultar la crisis militar

Author: Verein der Neuen Demokratie

Description: EDITORIAL Editorial Semanal – El sensacionalismo solo busca ocultar la crisis militar AND Editorial 07/02/20232 minutos de lec...

Time: 2023-02-14T17:06:00+01:00

Images: ['[Banner-Portal.jpg](#)']

EDITORIAL

Editorial Semanal - El sensacionalismo solo busca ocultar la crisis militar

AND Editorial

07/02/2023 22 minutos de lectura

El reciente testimonio del ilustre desconocido, el senador Marcos do Val, implicando directamente a Bolsonaro con la articulación golpista del llamado "proyecto golpista" no aporta nada nuevo, pero es una demostración más de loya ampliamente conocido. En testimonio, el senador dijo que el expresidente se reunió con él y el contenido de la conversación fue realizar una trampa para detener a Alexandre de Moraes y anular las elecciones. En la conversación también habría participado el exdiputado bolsonarista Daniel Silveira, sí, el mismo matón que dio una demostración única de coraje llorando casi todos los días cuando fue arrestado por primera vez, en febrero de 2021.

Nadie cuestiona seriamente que Bolsonaro pretendiera dar un golpe de Estado, ya hora decir que está lloviendo sobre mojado. Para tratar el tema real, nada aportan estas "denuncias" -que, por cierto, ya pasaron a la categoría de telenovelas por el sofisticado martilleo de la Rede Globo con sus sensacionalismo, con el objetivo de hacer que la grave crisis militar pierda su dimensión y entran en la psicología colectiva como una cuestión de rutina, sin importancia, para intentar mantener la estabilidad del antiguo orden. Poco hablar de que Marcos do Val no hace más que cumplir el papel de pescador en aguas revueltas.

¿Cuál es el verdadero problema que aqueja al país hoy? La existencia de una ofensiva contrarrevolucionaria en el país, cuyos cimientos son mucho más profundos que la mera visita de Bolsonaro al Palacio del Planalto. Se remonta la planificación, por parte del Alto Mando de las Fuerzas Armadas (ACFA), desu plan de intervención militar "lenta, gradual y segura", sintetizado por el comandante del Ejército, Eduardo Villas-Bôas, en dos consignas: "hacer el Ejército protagonista silencioso" y "el Ejército se guía por la estabilidad, la legitimidad, la legalidad". Se remonta a las intervenciones sistemáticas de ACFA en la política nacional, chantajeando al pueblo y a la Nación, ejerciendo la tutela de las viejas instituciones desestimadas y sus desmoralizados gobiernos de turno, y el autoatribuido poder de ser garante de la democracia -y, por tanto, de combatir la Revolución, crean un caos que justifique "intervenir para salvarla del extremismo" (es decir, culminar el golpe de Estado para "salvar a la Nación del comunismo").

Los héroes de la democracia burguesa, desde lo alto de sus palacios y en susconnotados editoriales, no dejan caer ni una coma en protesta por los ochoaños de tutela que impone la ACFA a la Nación. Luiz Inácio, por ejemplo, quedecía desconfiar de los militares, nombró comandante del Ejército a Tomás Paiva, el mismo considerado protagonista en la redacción del tuit de Eduardo Villas-Boas, en 2018. Una maniobra que impidió la ahora presidente de la república de postularse a las elecciones presidenciales de ese año y lo mantuvo preso ilegalmente por más de año y medio. ¿Es así como acabarás con la intervención militar, paso a paso?

Es evidente que la crisis militar es muy grave, y el gobierno militar secreto-que se opera desde las ACFA, mediante la tutela sobre las demás instituciones- pretende elevar al máximo poder la máxima explotación del pueblo y mayor entrega de la Nación al imperialismo, junto a la creciente restricción de las libertades democráticas, en la imposición de su renovado "Proyecto de Nación" semifeudal y semicolonial. Las fuerzas conciliadoras, oportunistas y liberales no quieren ni pueden imponer resistencia. Depende de las propias masas trabajadoras hacerlo, pero solo pueden hacerlo bajo una condición: que tengan una dirección audaz y consistente en la que confiar. Este es el papel y la tarea urgente de las fuerzas revolucionarias y de los verdaderos demócratas de nuestro país.

Source: https://vnd-peru.blogspot.com/2023/02/a-nova-democracia-brasil-editorial_14.html

pc 14 febbraio - USA/Ohio: enorme disastro ambientale imperialista

Author: prolcomra

Time: 2023-02-14T17:48:00+01:00

Images: ['[Ohio.jpg](#)']

Nonostante siano passati diversi giorni, nel silenzio dei media, gli effetti di un deragliamento di più di 16 vagoni ferroviari che trasportavano "materiali pericolosi" (si parla di sostanze chimiche come il CVM ma non segnalate sui vagoni) ha generato un gigantesco incendio di sostanze tossiche che hanno portato a piogge acide e alla contaminazione del fiume Ohio, che serve oltre il

10% della popolazione degli Stati Uniti. Sostanze altamente tossiche sono state tenute nascoste, fatte transitare vicino a luoghi abitati su binari senza manutenzione.

Il rischio cancerogeno è molto elevato e avrà conseguenze sul lungo termine.

Il CVM (cloruro di vinile monomero) è utilizzato principalmente per produrre cloruro di polivinile, il PVC, una resina plastica dura utilizzata per realizzare una varietà di prodotti in plastica, inclusi tubi, rivestimenti di fili e cavi e materiali di imballaggio) ha portato alla morte molti operai in Italia che, inalandolo, sono morti di cancro al fegato e ai polmoni mentre i padroni Montedison/Enichem, pur essendo a conoscenza delle conseguenze cancerogene, pagavano "esperti" per ingannare gli operai nascondendo il rischio tossico

Il governo imperialista USA di Biden che inonda l'Ucraina di miliardi di finanziamenti e di armi, peggiora ogni giorno di più le condizioni del suo stesso popolo.

Il governo imperialista USA è una criminale minaccia contro le masse americane e contro i popoli del mondo!

Source: <https://proletaricomunisti.blogspot.com/2023/02/pc-14-febbraio-usaohio-enorme-disastro.html>

Εκδήλωση τιμής στον Ανδρέα Βογιατζόγλου - Ομιλία του Κώστα Μπεκιάρη - ΚΚΕ(μ-λ)

Author: KKE(μ-λ)

Time: 2023-02-14T89:00:00-04:00

Description: Για να τιμήσουμε την προσφορά και τη μνήμη του συντρόφου μας Αντρέα // Διαβάστε το χαιρετισμό του Κώστα Μπεκιάρη ή δείτε τη σε βίντεο εδώ

Images: ['[ομιλια-κωστα.png](#)']

Type: article

Διαβάστε το χαιρετισμό του Κώστα Μπεκιάρη ή δείτε τη σε βίντεο εδώ:

Συντρόφισσες και σύντροφοι, φίλες και φίλοι

Μιλώντας κανείς για έναν κομμουνιστή σαν τον σ. Αντρέα, αλλά και για όλους τους σπουδαίους σφους που φύγαν από κοντά μας έχοντας δώσει τη ζωή και τοείναι τους στην υπόθεση της κομμουνιστικής οικοδόμησης, δεν μιλά για τοπαρελθόν. Μιλά -κυρίως- για το παρόν και το μέλλον. Διαβάζει το σήμερα, δρα σεαυτό και προετοιμάζει το αύριο.

Αυτή λοιπόν η εκδήλωση, θέλει να τιμήσει και να μνημονεύσει τον σύντροφο Αντρέα, πιάνοντας το κόκκινο νήμα μιας ζωής αφοσιωμένης στον αγώνα, για να τοξευλίξει **σήμερα**, προς το δρόμο για ένα καλύτερο **αύριο**.

Δεν πρόκειται για ένα σχήμα λόγου. Πρόκειται για ένα ουσιαστικό ζήτημα. Ένα ζήτημα που -πριν απ' όλα- αναδεικνύει τη σημασία της **σωστής ανάγνωσης** και ανάλυσης της κατάστασης που επικρατεί στον κόσμο. Τη διάκριση και τη μελέτη των αντιθέσεων που εκδηλώνονται. Την ανάλυση των πλευρών που έρχονται αντιμέτωπες. Τον τρόπο με τον οποίο εκδηλώνονται αυτές οι αντιθέσεις. Τις επιπτώσεις που έχουν και την προοπτική που διαμορφώνουν.

Και όχι από μια οποιαδήποτε σκοπιά. Άλλα από τη σκοπιά της εργατικής τάξης. Της τάξης που παράγει τον πλούτο αυτής της κοινωνίας. Της τάξης που

έχει τη δυνατότητα και το καθήκον να δείξει το δρόμο, και να ηγηθεί προς την ανατροπή της βαρβαρότητας, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης της κοινωνικής πλειοψηφίας, για το **αύριο** που αξίζει στην ανθρωπότητα.

Ας δούμε λοιπόν το **σήμερα**, αυτά με τα οποία είμαστε αντιμέτωποι, αυτά μετα οποία καλούμαστε να αναμετρηθούμε:

Ένα σήμερα σκληρό και ζοφερό. Με το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα, που καταδυναστεύει την ανθρωπότητα, να συνεχίζει να παραδέρνει μέσα στην ολόπλευρη κρίση του. Κρίση δομική, που αφορά τον συνολικό χαρακτήρα και τους νόμους κίνησης αυτού του συστήματος. Μια κρίση που δοκιμάζει τη δυνατότητα του συστήματος αυτού να αναπαράγεται, μια κρίση που δοκιμάζει όλες τις σχέσεις που το διέπουν, μια κρίση από την οποία δεν μπορεί να αποδράσει.

Στη βάση αυτής της κρίσης βρίσκεται ο ίδιος ο χαρακτήρας του καπιταλιστικού συστήματος: η αντίθεση ανάμεσα στην κοινωνικοποίηση της παραγωγής, από τη μια, και την καπιταλιστική ιδιοποίησή της, από την άλλη. Μια αντίθεση που έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις και οι εκδηλώσεις της είναι δραματικές και σε όλα τα επίπεδα (πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό).

Η κρίση αυτή, που διαρκώς ανακυκλώνεται και αναβαθμίζεται, αποκαλύπτει σε ολόένα και πιο μεγάλες κλίμακες την αντιδραστική φύση του και τα επικίνδυνα χαρακτηριστικά του. Και παράλληλα αναδεικνύει τους κινδύνους που γεννά για τους λαούς και την εργατική τάξη. Γιατί τα αδιέξοδά του συμπλέκονται με την ακόρεστη δίψα του για κέρδος σε ένα εκρηκτικό και καταστροφικό μίγμα. Μίγμα που οδηγεί στην ένταση της επιθετικότητάς του και της στροφής του σε πιο αναβαθμισμένες πολεμικές αναμετρήσεις, από τη μια, και την όξυνση της επίθεσης στην εργατική τάξη και τους λαούς, από την άλλη.

Η πολεμική αναμέτρηση στην Ουκρανία (που συμπληρώνει έναν ολόκληρο χρόνο αιματοκυλίσματος και καταστροφής) αποτελεί την πιο ξεκάθαρη απόδειξη της ανεπίστρεπτης εισόδου σε μια νέα, τραγικά επικίνδυνη φάση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Ο πόλεμος επιστρέφει στην καρδιά της Ευρώπης, η πολεμική ένταση κλιμακώνεται, ενώ διαρκώς δοκιμάζονται όρια και αντοχές. Το κυριότερο είναι ότι κανείς από τους εμπλεκόμενους δεν μπορεί και δεν θέλει να κάνει πίσω.

Οι ΗΠΑ γιατί καθορίζονται από την ανάγκη να επαναεπιβεβαιώσουν την κυριαρχία τους, τη δυνατότητά τους να επιβληθούν, κόντρα στις απανωτές

αποτυχίες της πολιτικής τους και τη σχετική αποδυνάμωσή τους που γεννά αμφισβητήσεις και αντίσυσπειρώσεις.

Η Ρωσία γιατί έχει προκληθεί ανοιχτά. Γιατί απειλείται ο ζωτικός της χώρος και δοκιμάζεται η δυνατότητά της να σπάσει το κλίμα ασφυκτικής περικύκλωσης. Γιατί μια υποχώρησή της θα σημάνει ακόμη πιο μεγάλες και αναβαθμισμένες πιέσεις.

Και όσο κορυφώνεται η αντιπαράθεση ανάμεσα σε αυτό το δίπολο, όσο αγγίζονται νέα όρια, τόσο αυξάνονται οι πιέσεις για τους υπόλοιπους ιμπεριαλιστές, και ακόμη περισσότερο για τις μικρότερες χώρες και ιδιαίτερα τις εξαρτημένες όπως η δική μας.

Το εφιαλτικό ενδεχόμενο ενός Τρίτου Παγκόσμιου Πολέμου και μιας πυρηνικής αναμέτρησης, δεν αποτελεί σενάριο κάποιων περιθωριακών συνωμοσιολόγων, αλλά ορατό ενδεχόμενο, ομολογημένο από τα πιο επίσημα χείλη.

Θα μπορέσουν, άραγε, οι λαοί να δώσουν λύση; Θα μπορέσει το αντιπολεμικό, αντιιμπεριαλιστικό κίνημα να βάλει φραγμό σε αυτήν την ολέθρια πορεία; Θα προτιμούσαμε να θέσουμε το ερώτημα λίγο διαφορετικά. Όχι γιατί μας βολεύει ήγιατί ακούγεται λιγότερο δυσάρεστο, αλλά γιατί μόνο έτσι έχει για εμάς νόημανα τεθεί, ώστε να αποτελέσει οδηγό δράσης: **Μπορεί κάποιος άλλος, πέρα απότους λαούς και το λαϊκό-εργατικό κίνημα να βάλει φραγμό σε αυτόν τον κατήφορο; Μπορούμε να ελπίζουμε στις ισορροπίες που θα διαμορφώσουν μεταξύ τους οιμπεριαλιστές;** Η απάντηση και στα δυο τελευταία ερωτήματα είναι ένα σαφές και κατηγορηματικό ΟΧΙ. Και αυτό παράγει σαφή και άμεσα καθήκοντα:

- Την με κάθε τρόπο καταγγελία της ιμπεριαλιστικής θηριωδίας στην Ουκρανία. Την καταγγελία των αμερικάνων και ρώσων ιμπεριαλιστών, αλλά και των κάθε λογής προθύμων που εμπλέκονται και συμβάλλουν στη συντήρηση του μακελειού.
- Τη συγκρότηση σε κάθε χώρα αντιπολεμικών αντιιμπεριαλιστικών κινήσεων και πρωτοβουλιών με την απαίτηση να φύγουν όλοι οι ιμπεριαλιστές από την Ουκρανία, αλλά και με την απαίτηση να σταματήσει η με κάθε τρόπο διευκόλυνσή τους.
- Την ανάδειξη της φιλίας των λαών και της διεθνιστικής αλληλεγγύης.

Η πορεία του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού κόσμου μέχρι αυτό το σημείο, είναι μία διαρκής ομολογία της ιστορικής του χρεοκοπίας. Οι τεράστιες ανισότητες διευρύνονται συνεχώς. Η συγκέντρωση αμύθητου πλούτου στα χέρια των λίγων και στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, είναι σε ευθεία αντίθεση με την απόλυτη φτώχεια στην οποία ζουν δισεκατομμύρια ανθρώπων. Η τεχνολογική ανάπτυξη και τα θηριώδη ποσά που ξοδεύονται γι' αυτήν, προϋποθέτουν την καταστροφή και την ερημοποίηση τεράστιων εκτάσεων του πλανήτη, χωρώνολόκληρων. Φέρνουν την καταστροφή του περιβάλλοντος και την εξάντληση των φυσικών πόρων.

Πρόκειται για ένα σύστημα που αδιαφορεί πλήρως για την ανθρώπινη ζωή και το αποδεικνύει καθημερινά.

Μια τέτοια τρανή απόδειξη της παγερής του αδιαφορίας για την ανθρώπινη ζωή ήταν και ο τρόπος με τον οποίο αντιμετώπισε την **πανδημία**. Τα εκατομμύρια των νεκρών, το ξετίπωτο εμπορικό παιχνίδι με τα εμβόλια και τις πατέντες, η αποκάλυψη της ανυπαρξίας συστημάτων περίθαλψης, αλλά και το στοίβαγμα των εργαζομένων στα εργοστάσια προκειμένου να μην επιβραδύνει η καπιταλιστική παραγωγή, είναι ακόμη νωπά στις μνήμες όλων μας. Αυτό το δήθεν παντοδύναμο σύστημα δεν μπορεί να εξασφαλίσει ούτε στοιχειωδώς τη ζωή στις πλατιές λαϊκές μάζες. Ακόμη και σε τέτοιες ακραίες συνθήκες παγκόσμιου συναγερμού, για τις οποίες ευθύνεται πλήρως αφού σπρώχνει λαούς ολόκληρους στην απόλυτη ένδεια, αποκαλύφθηκε ότι μόνο μέλημά του είναι η εξασφάλιση της απρόσκοπης κερδοφορίας του, η συνέχιση της λειτουργίας του για την υπηρέτηση συγκεκριμένων ταξικών συμφερόντων.

Και για μια ακόμη φορά κρύφτηκε πίσω από τη θεωρία της «ατομικής ευθύνης» προκειμένου να απομακρύνει από πάνω του κάθε ίχνος ευθύνης για την γέννηση, τη διαχείριση και την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Αλλά και για να δοκιμάσει μεθόδους αντιμετώπισης των μαζών, που κάτω από κανονικές συνθήκες δεν θα μπορούσε να δοκιμάσει. Μεθόδους ακραίας και βίαιης περιστολής δικαιωμάτων, περιορισμών και ελέγχου κυκλοφορίας. Μεθόδους που ανεβάζουν τη φασιστικοποίηση σε ανώτερο επίπεδο.

Σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλοι και φίλες

Παντού στον κόσμο αυτή η ξέφρενη, καταστροφική πορεία του συστήματος γεννά αντιστάσεις, τροφοδοτεί αγώνες, βγάζει τις μάζες στο προσκήνιο. Από τις καπιταλιστικές μητροπόλεις μέχρι την περιφέρεια, από την Ευρώπη μέχρι

τη Λατινική Αμερική και την Ασία, οι λαοί ξεσηκώνονται, διαδηλώνουν, επιμένουν, διεκδικούν. Δεν αποδέχονται το μάυρο παρόν και το κατάμαυρο μέλλον.

Τα πρωτόγυνωρα μεγέθη, η συχνότητα, η ένταση και η διάρκεια αυτών των αντιστάσεων μόνο ελπίδες μπορούν να γεννούν. Γιατί μέσα από **τέτοιες** διαδικασίες μπορούν οι μάζες να αποκτήσουν ξανά εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους. Γιατί μέσα από **τέτοιες** διαδικασίες θα συγκροτήσουν τα όργανα πάλης τους, θα καλλιεργήσουν τη συλλογικότητα και την αγωνιστική αλληλεγγύη. Μέσα από **αυτούς** τους δρόμους θα αναμετρηθούν με τους αληθινούς εχθρούς και τους φίλους.

Θα αναμετρηθούν με την καταστολή αλλά και με τις προσπάθειες από προσανατολισμού. Θα αναμετρηθούν με τη συστημική προπαγάνδα, αλλά και με τις κάθε λογής αυταπάτες διαχείρισης. Θα αναμετρηθούν με τις αστικές δυνάμεις, αλλά και με τις δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας και του ρεφορμισμού. Δηλαδή μεόλους αυτούς που δε χάνουν χρόνο να σπέρνουν, ακόμα και σήμερα, αυταπάτες γιατο χαρακτήρα του συστήματος, που επιδιώκουν να μετατρέψουν την κίνηση των μαζών σε διαχειρίσιμο πολιτικό μέγεθος.

Σε αυτή τη συνεχή διαπάλη, η μόνη κατεύθυνση που μπορεί να δώσει συνέχεια και προοπτική στις αγωνιστικές τάσεις των μαζών είναι η κομμουνιστική. Είναι η υπεράσπιση των ταξικών συμφερόντων της εργατικής τάξης και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Είναι η ανάδειξη της ανειρήνευτης αντίθεσης της εργατικής τάξης με το κεφάλαιο. Είναι η οικοδόμηση πραγματικών κομμουνιστικών κομμάτων. Κομμάτων που θα εκπροσωπούν και θα εκφράζουν την εργατική τάξη και τα συμφέροντά της. Κομμάτων που θα χαράζουν το δρόμο (σε ιδεολογικό, πολιτικό και οργανωτικό επίπεδο) προς την ανατροπή της καπιταλιστικής εξουσίας και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού. Κομμάτων που θα υπηρετούν την επαναστατική θεωρία του μαρξισμού-λενινισμού και την υπόθεση του προλεταριακού διεθνισμού.

Υπηρέτηση της κομμουνιστικής προοπτικής είναι η αξιοποίηση της συγκλονιστικής εμπειρίας των ανατροπών που συντελέστηκαν στον 19ο και στον 20ό αιώνα: της Παρισινής Κομμούνας, του Οκτώβρη, της Κινεζικής Επανάστασης και της ΜΠΠΕ, των εθνικοαπελευθερωτικών κινημάτων, των σπουδαίων εργατικών αγώνων. Στη χώρα μας, τη σπουδαία κληρονομιά του επαναστατικού ΚΚΕ, του ΕΑΜ, του ΕΛΑΣ και του ΔΣΕ, της εξέγερσης του

Πολυτεχνείου και του αντιδικτατορικού, αντιμπεριαλιστικού κινήματος και τόσων άλλων σπουδαίων στιγμών της ταξικής και λαϊκής πάλης.

Είναι η αξιοποίηση των συμπερασμάτων της πολιτικής αντιπαράθεσης που άνοιξε στο πλαίσιο του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, η αξιοποίηση της γραμμής και των αναλύσεων του μ-λ ρεύματος, ως κομμάτι του οποίου δημιουργήθηκε και ηδική μας οργάνωση.

Είναι όμως και η αναγνώριση των λαθών και των αδυναμιών τής μέχρι τώρα παροείας του κομμουνιστικού κινήματος. Είναι η σωστή ερμηνεία των αντιδραστικών εξελίξεων, των αντεπαναστάσεων και της παλινόρθωσης του καπιταλισμού. Αυτή που τόσο έχουν ανάγκη οι μάζες σήμερα, σε μια εποχή που ο καπιταλισμός προσπαθεί να κρύψει τη δική του ανεπάρκεια και το σαθρό του πρόσωπο πίσω από τη δυσφήμιση των επιτευγμάτων της εργατικής τάξης και της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, πίσω από τον αντικομμουνιστικό οχετό που προωθείχωρίς σταματημό. Σε μια εποχή που οι δυνάμεις του συστήματος θέλουν να ξαναγράψουν την Ιστορία έτσι όπως τις βολεύει.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, φίλες και φίλοι

Η ήττα του κομμουνιστικού κινήματος και η ανακοπή της εφόδου της εργατικής τάξης και των λαών δεν είναι μια απλή υπόθεση. Δεν είναι κάτι που μπορεί να προσπεραστεί ή να υποτιμηθεί. **Χρειάζεται σαφείς και ξεκάθαρες ερμηνείες.** Από αυτούς που έχουν το ταξικό συμφέρον να τις δώσουν. **Και όχι** σαν αυτές που δίνουν οι καλοθελητές του συστήματος για να ακυρώσουν την πορεία, τις κατακτήσεις και, κυρίως, την προοπτική της εκ νέου συγκρότησης του εργατικού, επαναστατικού, κομμουνιστικού κινήματος.

Μόνο μέσα από τέτοιες, ξεκάθαρες, ταξικές, ερμηνείες και απαντήσεις μπορεί να εξοπλιστεί ξανά η εργατική τάξη. Μόνο μέσα από αυτές θα αντιληφθεί, όχι μόνοότι **πρέπει** αλλά και ότι **μπορεί** να βαδίσει τον δικό της δρόμο.

Μόνο μέσα από αυτές θα αποκρούσει τη λυσσαλέα προπαγάνδα του συστήματος ενάντια σε οτιδήποτε θυμίζει τη σοσιαλιστική οικοδόμηση και τα κομμουνιστικά ιδεώδη. Τη χυδαία, μεθοδευμένη δυσφήμιση που παρομοιάζει τον κομμουνισμό με τοφασισμό (τη λεγόμενη «θεωρία των δύο άκρων»), που ταυτίζει τον κομμουνισμό μετην καταπίεση και με στόχο να βγάλει στην παρανομία τα κομμουνιστικά σύμβολα, τις κομμουνιστικές ιδέες και τις κομμουνιστικές οργανώσεις, όπως ήδη συμβαίνει στην –κατά τα άλλα «δημοκρατική»– Ευρώπη.

Μόνο μέσα από τέτοιες απαντήσεις, η εργατική τάξη θα ξεδιαλύνει τις αυταπάτες και τις διαστρεβλώσεις που συνεχίζει να καλλιεργεί η ρεφορμιστική αριστερά για το τι είναι κομμουνιστική προοπτική, αλλά και για την ίδια τηνιστορία του κομμουνιστικού κινήματος, προκειμένου να κρύψει τις δικές της ιστορικές ευθύνες.

Ας ξεκαθαρίσουμε όμως κάτι. Για εμάς, για το ΚΚΕ(μ-λ), οι ερμηνείες αυτές πρέπει να συμπληρωθούν με τα νέα στοιχεία που αναδεικνύει σήμερα η ταξική πάλη. **Το νέο εργατικό επαναστατικό κομμουνιστικό κίνημα δεν θα είναι –δεν μπορεί να είναι– μία επανάληψη του χθες.** Πρέπει να συγκροτήσει και τις δικές του απαντήσεις στο σήμερα. Είναι λαθεμένη και αντιδιαλεκτική η αντίληψη που θεωρεί ότι το εργατικό επαναστατικό κομμουνιστικό κίνημα της εποχής μας θα οικοδομηθεί με τα υλικά του χθες, ότι αρκεί η μέχρι τώρα εμπειρία και θεωρία. Το εργατικό επαναστατικό κομμουνιστικό κίνημα της εποχής μας θα συγκροτηθεί μέσα στις μάχες του σήμερα και πάνω στις απαντήσεις της σημερινής εποχής και κατάστασης. Θα συγκροτηθεί μέσα στους **σύγχρονους** αγώνες και τις **σύγχρονες** προκλήσεις. Με την πολύτιμη βιοήθεια της ιστορικής πολιτικής εμπειρίας, με οδηγό τις αρχές του μαρξισμού-λενινισμού, αλλά απαντώντας στα **σημερινά** ερωτήματα και ζητήματα, γράφοντας τις **νέες** σελίδες της επαναστατικής θεωρίας και πράξης.

Με στόχο την υπηρέτηση της κομμουνιστικής κατεύθυνσης στο κίνημα, κόντρα και ενάντια σε ψευδαισθήσεις επάρκειας, το ΚΚΕ(μ-λ) ξεδιπλώνει εδώ και χρόνιατην προσπάθειά του να δώσει απαντήσεις σε ζητήματα κρίσιμα που ανέδειξε η ταξική πάλη, στη χώρα μας και διεθνώς, και που απασχολούν ή πρέπει να απασχολούν τον κόσμο του αγώνα, κάθε εργάτη, λαϊκό άνθρωπο και νεολαίο που αναζητά απαντήσεις στη συλλογική πάλη.

Πριν απ' όλα, για να φωτίσει το σκοτάδι και να αποκαταστήσει τις διαστρεβλώσεις που έχουν επιφέρει οι συνθήκες που ακολούθησαν την ήττα του κομμουνιστικού κινήματος. Για να αποκαλύψει το ρόλο του ρεφορμισμού και τη διαβρωτική του επίδραση στις συνειδήσεις της εργατικής τάξης. Για να αντιπαρατεθεί στην εμφάνιση και πριμοδότηση θεωριών και σχηματισμών με τα πιο αντικομμουνιστικά χαρακτηριστικά. Για να προβάλει τη γραμμή της ανειρήνευτης ταξικής πάλης και της επαναστατικής προοπτικής, κόντρα στην υποταγή και τον συμβιβασμό.

Κι ακόμα, για να αναδείξει πτυχές της Ιστορίας που καθόρισαν το σημερινό πλαίσιο στο οποίο ζει και κινείται ο λαός μας. Για την πορεία της

συγκρότησης του ελληνικού κράτους και για τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη μικρασιατική καταστροφή, για να γίνει κατανοητός ο χαρακτήρας της ντόπιας άρχουσας τάξης και ο ρόλος του ξένου παράγοντα στην περιοχή.

Σε αυτό στοχεύει η εκδοτική προσπάθεια της οργάνωσής μας που διαρκώς εμπλουτίζεται. Σε αυτό συμβάλλουν τα θεματικά «σχολεία» της νεολαίας μας. Σε αυτό στοχεύει η έκδοση του ιδεολογικού και θεωρητικού περιοδικού μας «Αντίθεση». Άλλα –κυρίως– σε αυτό θέλουμε να στοχεύει η συμμετοχή μας στην καθημερινή ταξική πάλη.

Σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλες και φίλοι

Είχαμε πάντα την άποψη ότι η μελέτη του κόσμου στον οποίο ζούμε, κάθε ανάλυση που κάνουμε, κάθε διαπίστωση στην οποία καταλήγουμε, πρέπει -πριν απ' όλα- να αποτελεί οδηγό για δράση στο πλαίσιο του κινήματος στην ίδια μας τη χώρα.

Εδώ που ο λαός μας διαπιστώνει τα αδιέξοδα του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος και τις συνέπειές τους πολλαπλασιασμένες, με ακόμη μεγαλύτερη ένταση, με ακόμη πιο δραματικούς τόνους.

Εδώ που η εξαρτημένη ντόπια άρχουσα τάξη επιβεβαιώνει καθημερινά την υποταγή της στα ιμπεριαλιστικά αφεντικά της. Που έχει υποθηκεύσει τις ζωές και των μέλλον του λαού της για δεκαετίες. Που έχει μετατρέψει τη χώρα απ' άκρη σ' άκρη σε φθηνό πεδίο βολής για τα αμερικανονατοϊκά σχέδια, σε μια τεράστια βάση εξόρμησης.

Εδώ που οι φλυαρίες περί «ανάπτυξης» και «επενδύσεων» είναι συνυφασμένη με τη φτωχοποίηση του λαού και της εργατικής τάξης. Που η πρωτογενής και η δευτερογενής παραγωγή συρρικνώνονται. Που η χώρα μετατρέπεται σε **χώρα-υπηρέτη**, πεδίο παροχής φθηνών υπηρεσιών, σε **χώρα-πελάτη**, αγορά για τα προϊόντα των ιμπεριαλιστικών κολοσσών.

Εδώ που οι εθνικιστικές κορόνες, οι παλικαρισμοί και οι τυχοδιωκτισμοί της αστικής τάξης και των κυβερνήσεών της, εναλλάσσονται με την υποτέλεια και την πλήρη ευθυγράμμιση, και μεταφράζονται σε επικερδείς μπίζνες για τους ιμπεριαλιστές «προστάτες».

Σε αυτή τη χώρα, οι πολιτικές αναταράξεις στο αστικό πολιτικό μπλοκ μαρτυρούν με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τη φύση και τα χαρακτηριστικά του. Μαρτυρούν την ταραχή που προκαλεί η όξυνση της κόντρας

μεταξύ ΗΠΑ και ΕΕ και ηδοκιμασία της ισορροπίας ανάμεσα στις «δύο βάρκες» της εξάρτησης, τουσυμβολαίου του '74.

Σε αυτό το ταραγμένο διεθνές σκηνικό και σε μια περιοχή που κρίνονται κορυφαία γεωστρατηγικά επίδικα, κάθε πλευρά (οι ΗΠΑ από τη μια και η ΕΕ από την άλλη, αλλά και με προσπάθειες ιδιαίτερων διεμβολίσεων από τη Ρωσία, ακόμη και την Κίνα) χρησιμοποιεί **κάθε μέσο πίεσης και ελέγχου**, εκβιασμών και απειλών απέναντι σε μια άρχουσα τάξη και το πολιτικό της προσωπικό, που βασίζουν τηνύπαρξη και την εξουσία τους σε βάρος του λαού, πάνω στη στήριξη των ιμπεριαλιστών.

Χρήσιμη η υπενθύμιση αυτών των χαρακτηριστικών της άρχουσας τάξης με αφορμή το θάνατο του λαομίσητου Γλύξμπουργκ και το φρεσκάρισμα στη μνήμη πολλών τουρόλου που έπαιξε η βασιλεία στην επιβολή των συμφερόντων του ξένου παράγοντα.

Στο ίδιο μήκος κύματος και οι αποκαλύψεις στην υπόθεση των υποκλοπών, που αναδεικνύουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι όλο το αστικό προσωπικό (πολιτικό, δικαστικό και στρατιωτικό), αυτού του βαθιά εξαρτημένου συστήματος, **ελέγχεται σε καθημερινή βάση**, λειτουργεί σε καθεστώς **καθημερινής επιτήρησης και διαρκών εκβιασμών**.

Και αυτό το πλέγμα ελέγχου, πίεσεων και εκβιασμών **δεν είναι ένα**. Και δεν αφορά κάποιο ιμπεριαλιστή αποκλειστικά. Κάθε ιμπεριαλιστικό κέντρο εξυφαίνειειδώ και δεκαετίες **το δικό του πλέγμα**, το οποίο εκμεταλλεύεται για **ταδικά του συμφέροντα και τους δικούς του σκοπούς**. Αποτελεί σκόπιμη συγκάλυψη και φτηνό προεκλογικό τρίκη προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να χρεώσει αυτότο πλέγμα αποκλειστικά στην κυβέρνηση Μητσοτάκη. Αποτελεί στάχτη στα μάτια του λαού και ευθεία βολή στα δημοκρατικά δικαιώματα και τις πολιτικές ελευθερίες, η επιχείρηση νομιμοποίησης της δράσης των μυστικών υπηρεσιών και το ξέπλυμα του βρόμικου ρόλου τους στο διάβα της σύγχρονης ιστορίας αυτού εδώ του τόπου.

Όλα αυτά (και πολλά περισσότερα που θα μπορούσαμε να αναφέρουμε) είναι στοιχεία που αναδεικνύουν το καθεστώς της εξάρτησης της χώρας και απέναντι στο οποίο καλούνται να παλέψουν ο λαός και η εργατική τάξη αυτής τη χώρας.

Της εξάρτησης από τον αμερικανονατοϊκό δυνάστη που επιβάλλει την ολοένα και μεγαλύτερη εμπλοκή στο ματοκύλισμα της Ουκρανίας. Της εξάρτησης από

την «πολιτισμένη» Ευρώπη της ΕΕ, το «ασφαλές λιμάνι». Που μετά τα εξοντωτικά μνημόνια, συνεχίζει με την ασφυκτική οικονομική και δημοσιονομική επιτήρηση, με τη μεθόδευμένη διάλυση της ντόπιας παραγωγικής βάσης, με τον διαρκή ιοκονομικό εκβιασμό στη βάση του χρέους.

Της εξάρτησης που το αστικό πολιτικό προσωπικό θέλει να την παρουσιάζει και ως δήθεν επιλογή του, ως την επιλογή της σωστής δήθεν πλευράς της Ιστορίας. Της πλευράς που αιματοκυλάει λαούς και καταστρέφει χώρες. Της πλευράς που, ανάμεσα στις ματωμένες «επιτυχίες» της, έχει να επιδείξει τις επιδρομές στο Ιράκ, τους βομβαρδισμούς και το διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας, τα εκατομμύρια νεκρών και ξεριζωμένων στη Μέση Ανατολή.

Σε τούτη εδώ λοιπόν τη χώρα, που το αστικό μπλοκ είναι υποταγμένο στις διαταγές των ιμπεριαλιστικών κέντρων και που τα εκλιπαρεί για ένα δείγμαστήριξης, όπως η πολυπόθητη αναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας ή κάποιο οπλικό σύστημα (από αυτά που υποτίθεται ότι αναβαθμίζουν την αμυντική ικανότητα της χώρας), **καμαρώνει η κυβέρνηση της ΝΔ ότι είναι στο πλευρό των «νικητών»**. Όπως καμάρωνε και ο Τσίπρας μετά τη συνάντησή του με τον «διαβολικά καλό» Τραμπ, τον «συνεχιστή» των «κοινών αξιών» της ελευθερίας και της δημοκρατίας» όπως τον είχε χαρακτηρίσει.

Μόνο που η πλευρά των «νικητών» δεν έχει απέναντί της μόνο τον «κακό Πούτιν». **Έχει απέναντί της, και μονίμως στο στόχαστρο, τους λαούς**. Τους λαούς που παλεύουν ενάντια στο στραγγαλισμό και στο ξεζούμισμα των χωρών τους. Τους λαούς που καλούνται να πληρώσουν βαρύ φόρο για τα αδιέξοδα του ιμπεριαλισμού. Τους λαούς που κάτω από την επίδραση των επαναστατικών κομμουνιστικών ιδεών έδωσαν σκληρά μαθήματα στους δυτικούς ιμπεριαλιστές, παλεύοντας για ελευθερία και ανεξαρτησία.

Και παρεμπιπτόντως, αυτή η πλευρά, η δήθεν σωστή, είναι αυτή που μεθόδευε για χρόνια τη σφαγή στην οποία σύρθηκε τελικά ο Ουκρανικός λαός και συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας.

Επομένως, η πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό είναι – **παράλληλα και αξεδιάλυτα** – πάλη και ενάντια στην ντόπια άρχουσα τάξη. Δεν αποτελείσυχωροχάρτι γι' αυτήν. Και η πάλη ενάντια στην ντόπια άρχουσα τάξη και τον τόπιο κεφάλαιο, είναι πάλη που - αργά ή γρήγορα - θα βρει απέναντί της τον ιμπεριαλιστικό παράγοντα.

Δεν μπορεί να υπάρξει κίνημα αντίστασης και διεκδίκησης σε ισχυρές βάσεις, αν δεν ξεκαθαρίζεται στις γραμμές του αυτό το ζήτημα. Χρειάζεται να αποκαλυφθεί και να καταγγελθεί η στάση του ΣΥΡΙΖΑ που σπέρνει αυταπάτες γιατον χαρακτήρα και τις δυνατότητες της ΕΕ. Που εκθειάζει τους θεσμούς της. Που αποκρύπτει τον πραγματικό χαρακτήρα των λεγόμενων «πακέτων στήριξης», τα οποία αυτός μπορεί δήθεν να διαχειριστεί αποδοτικά. Χρειάζεται να καταγγελθεί η υπογραφή του, που μπήκε φαρδιά πλατιά για την επέκταση των αμερικανονατοϊκών βάσεων.

Αλλά οφείλουν να απαντηθούν και απόψεις που βλέπουν ιμπεριαλιστικά χαρακτηριστικά στην ντόπια άρχουσα τάξη, και σπέρνουν σύγχυση για το χαρακτήρα και τις δυνατότητες της. Και είναι σίγουρα χαρακτηριστική η παραδοχή του Συρίγου της ΝΔ, ότι στρατιωτικοί εξοπλισμοί από τις ΗΠΑ σημαίνει έλεγχος απότις ΗΠΑ.

Με αυτήν την έννοια, **ο αντιδραστικός ανταγωνισμός** ανάμεσα στις αστικές τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας, δεν μπορεί παρά να ιδωθεί μέσα στα πλαίσια αυτής της ιμπεριαλιστικής επιβολής. Ο «πατριωτικός άνεμος» που πνέει και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου, οι υπερφίαλες τοποθετήσεις και οι απειλές, δεν είναι παρά αναζήτηση ρόλου στον νέο γεωστρατηγικό χάρτη που θέλουν να χαράξουν οι ιμπεριαλιστές στην πολυτάραχη περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου. Από τη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική μέχρι τα Βαλκάνια.

Και αυτό δεν είναι κάτι που μας καθησυχάζει, αλλά το ακριβώς αντίθετο, **μαζανησυχεί**. Διότι μέσα στον τυχοδιωκτισμό τους, οι δυο αυτές άρχουσες τάξεις, είναι διατεθειμένες μέχρι και τους λαούς τους να θυσιάσουν. Διότι η «υψηλή εποπτεία» των αμερικανονατοϊκών ιμπεριαλιστών, όχι μόνο δεν μπορεί να αποκλείσει ένα θερμό επεισόδιο ανάμεσα στις δύο χώρες, αλλά μπορεί ακόμη καινα το προκαλέσει – για τους δικούς τους λόγους και όταν το συμφέρον τους το απαιτεί – ώστε μετά να εμφανιστούν επιδιαιτητές και ισορροπιστές, σφίγγοντας παραπέρα τα δεσμά της εξάρτησης και αφού οι δύο λαοί έχουν πληρώσει το τίμημα.

Είναι πραγματικά τεράστιο το έλλειμμα του λαϊκού παράγοντα σε αυτήν την αντιδραστική διαμάχη. Είναι **μεγάλο πρόβλημα** το ότι δεν αντηχεί το σύνθημα της αλληλεγγύης και της φιλίας των δύο λαών, ενάντια στα αντιδραστικά, τυχοδιωκτικά σχέδια των δύο αστικών τάξεων. Ότι βρίσκουν έδαφος η εθνικιστική προπαγάνδα και ο σοβινισμός. Και σε αυτό συμβάλλει σε σημαντικότατο βαθμό η στάση της ρεφορμιστικής αριστεράς, η οποία όχι μόνο

δεν διαχωρίζει τη θέση της από την αστική προπαγάνδα, αλλά την σιγοντάρει κιόλας. Ας θυμηθούμε μόνο ταπερί «ασύμμετρης απειλής στον Έβρο» που ξεστόμισε ο γραμματέας του ΚΚΕ, παπαγαλίζοντας και νομιμοποιώντας όλο το αστικό παραμύθι.

Θεωρούμε **τιμή μας** ως οργάνωση την παρουσία εδώ σήμερα των συντρόφων από το αδελφό μας κόμμα, το ΤΚΡ/ΜΛ, το Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας / Μαρξιστικό Λενινιστικό. Όμως αυτή η παρουσία αποτελεί και υπενθύμιση της **υποχρέωσης**, του **καθήκοντος** που έχουμε ως οργάνωση να αντιπαλέψουμε την αστική εθνικιστική προπαγάνδα. Να καταγγελθούν τα φιλοπόλεμα σχέδια και η καταστροφική πολιτική των δύο αστικών τάξεων. Να πάρουμε πρωτοβουλίες ώστε να εκφραστεί και να δυναμώσει η φιλία και η αλληλεγγύη των δύο λαών.

Μήπως όμως να περιμένουμε; Μήπως να δούμε τι θα βγάλουν οι κάλπες πουέρχονται; Μια «προοδευτική διακυβέρνηση», ίσως, όπως προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ; Μήπως να ασχοληθούμε με το πώς θα αλλάξει ο συσχετισμός μέσα από τις εκλογές που ετοιμάζει το αστικό πολιτικό μπλοκ, όπως προτείνει το ΚΚΕ; Μήπως να μελετήσουμε κάποια «εναλλακτική» και να ενταχθούμε σε κάποιο «ενωτικό» σχέδιο από αυτά που εκπονούνται από την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά (που συγκολλιέται για να διαλυθεί και να επανασυγκολληθεί) και πάντα λίγο πριν τις εκλογές; Θα επιλέξουμε να μην το κάνουμε. Όχι γιατί υποτιμούμε τις εκλογές ως πολιτική μάχη, αλλά γιατί **δεν θέλουμε να τις υπερτιμήσουμε**. Δεν θα περιμένουμε, γιατί δεν θέλουμε να νομιμοποιήσουμε την αναχώρηση από τους αγώνες και το εκκωφαντικό σιωπητήριο που επιβλήθηκε στο κίνημα εδώ και μήνες. **Δεν θα περιμένουμε** διότι οι συσχετισμοί δεν αλλάζουν στις κάλπες, αλλά πριν από αυτές. Στους δρόμους. Μέσα από τους αγώνες και τις αντιστάσεις του λαού και της εργατικής τάξης. Αυτούς τους αγώνες που υπονόμευσαν όλοι όσοι σήμερα εμφανίζονται λαλίστατοι για το τι πρέπει να ψηφίσουμε. Όλοι αυτοί που εκθείαζαν τη μαζική συμμετοχή στην απεργία της 9ης Νοέμβρη, αλλά δεν έκαναν τίποτε για τη συνέχειά της. Όλοι αυτοί που μνημόνευσαν τις αντιμπεριαλιστικές διαδηλώσεις για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, αλλά δεν έκαναν ούτε μισή κινητοποίηση για το συνεχιζόμενο μακελειό στην Ουκρανία και τον κίνδυνο γενίκευσης του πολέμου.

Όπως, λοιπόν, δεν περιμέναμε μέχρι σήμερα, έτσι και δεν θα περιμένουμε τώρα. Και θα επιμένουμε να αναδεικνύουμε την ανάγκη της μαζικής, λαϊκής και εργατικής κινητοποίησης, για τα πραγματικά μέτωπα που αναδεικνύει η σφοδρή επίθεση του συστήματος. Όπως το μέτωπο του πολέμου στην Ουκρανία

και τηςβαθιάς εμπλοκής της χώρας μας, τα οποία θέλει να καταγγείλει και η πρωτοβουλίατης οργάνωσής μας για αντιπολεμικές αντιμπεριαλιστικές κινητοποιήσεις σε όλητη χώρα με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου σφαγής στην Ουκρανία αλλά και τονερχομό στη χώρα μας του Μπλίνκεν, του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ.

Σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλες και φίλοι

Κρίσιμο στοιχείο στην εξέλιξη της ταξικής πάλης διεθνώς και στη χώρα μας είναι στρατηγικού χαρακτήρα επίθεση στην εργατική τάξη. Είναι επίθεση ολομέτωπη, σε ιδεολογικό, πολιτικό και οργανωτικό επίπεδο. **Το σύστημα γνωρίζει πολύκαλά ποιον πρέπει να φοβάται, από ποιον κινδυνεύει πραγματικά.**

Θέλει να εκμεταλλευτεί και να βαθύνει τον συσχετισμό δύναμης που έχει κατακτήσει σε βάρος της εργατικής τάξης.

Θέλει να διευρύνει την αποσυγκρότησή της.

Πριν απ' όλα, θέλει να την κάνει να πιστέψει ότι δεν υπάρχει άλλη προοπτική για την ανθρωπότητα, πέρα από αυτήν που ορίζει ο καπιταλισμός.

Να αποδεχτεί μοιρολατρικά και ως αντικειμενική την κοινωνία του κέρδους και της εκμετάλλευσης.

Πασχίζουν οι δυνάμεις του συστήματος, του σκοταδισμού και της οπισθοδρόμησης, να κάνουν την εργατική τάξη να απαξιώσει, να διαστρεβλώσει καινα διαγράψει από τη μνήμη της τα τεράστια ιστορικά βήματα που έκανε, αναζητώντας και διεκδικώντας τον δικό της δρόμο, το δρόμο προς την απελευθέρωση του ανθρώπου, το δρόμο προς την ισότητα, το δρόμο προς την πραγματική ιστορία της ανθρωπότητας.

Θέλουν να χάσει κάθε προσδοκία, να παραιτηθεί από κάθε απαίτηση, να μην διανοείται καν να αμφισβητήσει την κυριαρχία των λίγων πάνω στους πολλούς.

Και πάνω απ' όλα, **να μην μπορεί να αναγνωρίσει τον ιστορικό της ρόλο,** το ιστορικό της καθήκον να συντρίψει τις δυνάμεις της πλουτοκρατίας, του κεφάλαιου, του ιμπεριαλισμού.

Την λοιδόρησαν και την χλεύασαν ως «βιολεμένη». Μέχρι που την εξαφάνισαν κιόλας! Υποκατέστησαν δήθεν τη θέση της στην παραγωγή με ρομπότ και μηχανές.

Μόνο που η εργατική τάξη είναι ακόμη εδώ! Συνεχίζει να παράγει ό,τι παράγεται, να χτίζει ό,τι χτίζεται. Συνεχίζει να στενάζει κάτω από τα δεσμάτης καταπίεσης και της εκμετάλλευσης. Να βλέπει τον κόπο, τον ιδρώτα και τηζωή της να κατακλέβονται. Και σε λίγο θα δει τον εαυτό της να καλείται ναθυσιαστεί για τα ιμπεριαλιστικά κανόνια.

Το ΚΚΕ(μ-λ) γνωρίζει πολύ καλά τα μεγέθη του. Γνωρίζει πολύ καλά τις λειψές σχέσεις που έχει με την εργατική τάξη και τις δυσκολίες που έχει η προσέγγισή της. Όμως γνωρίζει πολύ καλά και ότι η προσέγγιση της εργατικής τάξης είναι κορυφαίο ζήτημα για μια πολιτική δύναμη που θέλει να χαρακτηρίζεται κομμουνιστική.

Το ΚΚΕ(μ-λ) δεν ξεγελιέται από τα χαρακτηριστικά του και τον περίγυρό του. Δεν κρύβεται πίσω από την αποσυγκρότηση της εργατικής τάξης, για να αποφύγειτο σπουδαίο και δύσκολο καθήκον της προσέγγισής της. Δεν ξεχειλώνει την έννοια της εργατικής τάξης, μπερδεύοντάς την με άλλα στρώματα εργαζομένων, όπως κάνουν άλλες πολιτικές δυνάμεις, ακυρώνοντάς τελικά την ιδιαίτερη θέση της στην κοινωνία και τον επαναστατικό, πρωτοπόρο ρόλο που πρέπει να κατακτήσει. Αντίθετα, θέλει να δρομολογήσει με καλύτερους όρους την προσέγγιση της εργατικής τάξης. Να δώσει και να πάρει από αυτήν. Να οξύνει την ταξική τουματιά και να διδαχτεί. Να δοκιμάσει τη γραμμή του, και να την διορθώσει ή να την εμπλουτίσει.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, φίλες και φίλοι

Μέσα σε αυτήν την κρίσιμη και ζοφερή συγκυρία, με τους πολεμικούς κινδύνους να κλιμακώνονται, με το φάσμα της φτώχειας και της εξαθλίωσης να εξαπλώνεται, και την κρατική καταστολή να ξεδιπλώνεται ενάντια σε κάθε μικρό ή μεγάλο εργατικό και λαϊκό αγώνα, **οι μόνοι που μπορούν να δώσουν απάντηση είναι οιεργαζόμενες και λαϊκές μάζες.**

Είναι οι εργαζόμενοι που βλέπουν το εισόδημά τους να εξανεμίζεται και τομισθό τους να μην μπορεί να καλύψει ούτε τα βασικά. Που βλέπουν τους όρους δουλειάς τους να χειροτερεύουν. Που ζουν καθημερινά στην εντατικοποίηση και στην τρομοκρατία. Που μετρούν ολοένα και περισσότερα θύματα στα εργασιακά κάτεργα.

Είναι οι άνεργοι που αντιμετωπίζουν την προκλητική απαίτηση να αποδείξουν ότι δεν είναι άνεργοι λόγω... χόμπι ή τεμπελιάς(!), ότι δεν

είναι «χαραμοφάηδες». Που η συντριπτική τους πλειοψηφία δεν δικαιούται ούτε καν τοεπίδομα-κοροϊδία.

Είναι η νεολαία που πρέπει να μάθει να ζει χωρίς προσδοκίες. Που είτε αποκλείεται σωρηδόν από την εκπαιδευτική διαδικασία, είτε αναγκάζεται να κυνηγά τη μια πιστοποίηση πίσω από την άλλη για να βρει μια κακοπληρωμένη θέση λεγόμενη «αγορά εργασίας». Που δηλητηριάζεται με τα πιο αντιδραστικά πρότυπα και τις πιο οπισθοδρομικές ιδέες. Που στοχοποιείται συστηματικά προκειμένου να αποκοπεί από κάθε προοπτική διεκδίκησης και συλλογικής πάλης. Που προετοιμάζεται με χίλιους δυο τρόπους ώστε να αποτελέσει πρόθυμη «πρώτη ύλη» για τα κανόνια και τις πολεμικές επιχειρήσεις των Ιμπεριαλιστών.

Είναι συνολικά ο λαός που βλέπει το εισόδημα και τα δικαιώματά του να λεηλατούνται, τη ζωή και το μέλλον του να υποθηκεύονται.

Είναι όλοι αυτοί που ολοένα και πιο συχνά ανακαλύπτουν τη διέξοδο του μαζικού αγώνα. Παρά τις δυσκολίες και τις τρικλοποδιές που βάζουν εχθροί και δήθεν φίλοι.

Είναι όλοι αυτοί που **σκόπιμα μένουν στο περιθώριο**, μην τυχόν και διαταραχτεί η αστική πολιτική και οι νόρμες της, μην τυχόν και αμφισβητηθούν οι εκλογικές αυταπάτες που καλλιεργούνται ξεδιάντροπα.

Η Πρόταση Συντονισμού Οργανώσεων και Συλλογικοτήτων που έχει καταθέσει το ΚΚΕ(μ-λ) έχει στόχο να διαμορφωθούν οι όροι ώστε **όλοι αυτοί** να βγουν μαζικά στο προσκήνιο. Να αντισταθούν και να διεκδικήσουν. Να δουν **πέρα** απότα όρια που βάζει η αστική και ρεφορμιστική αντίληψη.

Γι' αυτό και είναι μια πρόταση **κόντρα** σε όλο αυτό το κλίμα που θέλει να πείσει ότι η μόνη ορατή προοπτική των μαζών βρίσκεται στις κάλπες. Δεν είναι μία πρόταση εκλογικής συγκόλλησης, αλλά μια πρόταση **αγωνιστικής συμπόρευσης**, ως αναγκαιότητας **για πριν και μετά τις εκλογές**. Δεν είναι ένα κόλπο ή μια φαεινή, αλλά αποτέλεσμα της εκτίμησης των ραγδαίων αρνητικών εξελίξεων και της σοβαρότητας της κατάστασης.

Δεν παραβλέπει τις δυσκολίες και δεν προσπερνά τις διαφωνίες που υπάρχουν ανάμεσα στις δυνάμεις της αριστεράς στις οποίες απευθύνεται. Γνωρίζει πολύ καλά τους υποκειμενισμούς και τους μικρομεγαλισμούς χαρακτηρίζουν δυνάμεις της αριστεράς, όπως γνωρίζει και τα κάθε λογής

προεκλογικά σχέδια που εκπονούνται από σήμερα μέχρι και τον... Οκτώβρη. Και δεν υποτιμάει τίποτε απ' όλα αυτά.

Όμως, **οφείλει** και **θέλει** να παλέψει, **να εξαντλήσει κάθε δυνατότητα**, για την ευρύτερη δυνατή κοινή δράση στα κρίσιμα μέτωπα της περιόδου. **Στο μέτωπο της αντιπολεμικής-αντιιμπεριαλιστικής πάλης** και προβάλλοντας την ανάγκη καταγγελίας του συνεχιζόμενου αιματοκυλίσματος στην Ουκρανία. **Στο μέτωπο της φτωχοποίησης του λαού** και προβάλλοντας τον αγώνα για αυξήσεις τους μισθούς που να καλύπτουν το κόστος της ζωής. **Στο μέτωπο της κρατικής καταστολής**, ενάντια στη φασιστικοποίηση και υπερασπίζοντας τα δημοκρατικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Με αυτήν την αντίληψη, **της κοινής δράσης** και της **συγκέντρωσης δυνάμεων** ενάντια στην καπιταλιστική κυριαρχία και την ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα, κινήθηκε, κινείται και θα συνεχίσει να κινείται η οργάνωσή μας, το ΚΚΕ(μ-λ). Με αυτήν την αντίληψη θα συνεχίσουν αν κινούνται τα μετωπικά σχήματα στα οποία συμμετέχει και στηρίζει στους εργαζόμενους και στη νεολαία.

Με αυτήν την αντίληψη πρωτοστάτησε για να σπάσει το κλίμα φόβου και σιωπής που επιβλήθηκε κατά τη διάρκεια της πανδημίας, το κλίμα υποταγής στις εντολές του συστήματος για συμμόρφωση. Ήταν τότε που δώσαμε τη μάχη για να μπορέσει ο λαός να σπάσει το γύψο που θέλησε να επιβάλει το σύστημα, προκειμένου να συνεχίσει ανενόχλητο το καταστροφικό του έργο. Επιλέξαμε να λογαριαστούμε εκείνη τη στιγμή και όχι αργότερα, γιατί εκτιμήσαμε σωστά – με καθοριστική τη συμβολή τους. Αντέα – ότι ακόμη και σε εκείνες τις συνθήκες το σύστημα θα έκανε ό, τι περνούσε από το χέρι του για να πάει ακόμη παραπέρα την υπόθεση της καθυπόταξης των λαϊκών και εργαζόμενων μαζών.

Με αυτήν την αντίληψη πήραμε πρωτοβουλίες και αναδείξαμε την υπόθεση της αντίστασης στο νόμο Χατζηδάκη και τις ολέθριες συνέπειές του στα εργατικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα. Κόντρα και ενάντια στη συμβιβασμένη γραμμή του αστικού και ρεφορμιστικού συνδικαλισμού, όπως αυτή εκδηλώθηκε πριν, κατά τη διάρκεια αλλά και μετά την ψήφιση αυτού του αντεργατικού τερατουργήματος.

Μα αυτήν την αντίληψη στηρίξαμε και στηρίζουμε τους αγώνες που δίνει η εργατική τάξη. Τον αγώνα των εργατών της Cosco. Τον αγώνα των εργατών στα Πετρέλαια Καβάλας. Τον ηρωικό αγώνα των εργατών της Μαλαματίνας.

Με την ίδια ακριβώς αντίληψη μπήκαμε στους αγώνες της νεολαίας ενάντια στη λυσσαλέα επίθεση που δέχεται από το σύστημα και την κυβέρνησή του. Η νεολαία που χτυπήθηκε στις πλατείες, η νεολαία που βρέθηκε απέναντι στην πανεπιστημιακή αστυνομία. Η νεολαία για την οποία είχε πάντα ιδιαίτερονοιάξιμο ο σ. Αντρέας.

Με την ίδια αντίληψη, και παλεύοντας να δημιουργήσουμε καλύτερους όρους, θα συνεχίσουμε να παλεύουμε. Με στόχο να δυναμώσουμε τη φωνή και τα στηρίγματά μας στην κοινωνία και το κίνημα. Για να συμβάλουμε στο να δυναμώσουν οιεργατικοί-λαϊκοί αγώνες και να μετράνε ολοένα και περισσότερες νίκες. Για να απαλλαγεί ο λαός από τους ιμπεριαλιστές-δυνάστες του. Για να υπηρετήσουμε μεσυνέπεια την υπόθεση της επαναστατικής κομμουνιστικής προοπτικής. Για να βαδίσουμε το δρόμο προς την Ανεξαρτησία και τον Σοσιαλισμό. **Για να τιμήσουμετην προσφορά και τη μνήμη του συντρόφου μας Αντρέα.**

Source: <https://www.kkeml.gr/ekdilwsi-timis-andrea-vogiatzoglou-kostas-bekiaris/>

Εκδήλωση τιμής στον Ανδρέα Βογιατζόγλου - Χαιρετισμός του ΤΚΡ/ΜΛ - ΚΚΕ(μ-λ)

Author: ΚΚΕ(μ-λ)

Time: 2023-02-14T91:00:00-04:00

Description: Χαιρετίζουμε θερμά τα 40 χρόνια πάλης του αδελφού μας κόμματος ΚΚΕ(μ-λ)! // Διαβάστε το χαιρετισμό του ΤΚΡ/ΜΛ ή δείτε τη σε βίντεο εδώ

Images: ['[χαιρετισμοσ-tkp-ml.png](#)']

Type: article

Διαβάστε το χαιρετισμό του ΤΚΡ/ΜΛ ή δείτε τη σε βίντεο εδώ:

Χαιρετίζουμε θερμά τα 40 χρόνια πάλης του αδελφού μας κόμματος ΚΚΕ(μ-λ)!

Τα τελευταία 40 χρόνια ήταν μια περίοδος κατά την οποία οι αντεπαναστατικές ιδεολογικο-πολιτικές επιθέσεις του ιμπεριαλισμού ήταν πιο έντονες και αποτελεσματικές. Με το θάνατο του Στάλιν και αργότερα του Προέδρου Μάο, ορεβιζιονισμός οικοδομούσε την παλινόρθωση και αργότερα, τη δεκαετία του '90, όταν η μάσκα του σοσιαλισμού πετάχτηκε, άρχισε μια περίοδος σοβαρής υποχώρησης ταξικής πάλης.

Οι ιμπεριαλιστές διακήρυξαν τη νίκη επί του σοσιαλισμού, η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι βρέθηκαν σε μεγάλη ιδεολογική πολιορκία. Τα ρεβιζιονιστικά και ρεφορμιστικά ρεύματα όχι μόνο απέρριψαν τις αρχές της επανάστασης, αλλά διέδωσαν με όλες τους τις δυνάμεις κάθε είδους δηλητηριώδεις ιδέες που θακρατούσαν τους λαούς μέσα στο σύστημα και θα τους απομάκρυναν από τον αληθινόδρόμο της απελευθέρωσης. Σε μια τέτοια περίοδο, το πιο δύσκολο ζήτημα ήταν να κρατηθεί κανείς σταθερά στις διδασκαλίες του Μαρξ, του Ένγκελς, του Λένιν, του Στάλιν και του Μάο, να τις υπερασπιστεί και να οργανώσει την κατεύθυνση για την απελευθέρωση του λαού.

Μόνο με την κατανόηση των εξελίξεων και των ιστορικών χαρακτηριστικών της προλεταριακής επανάστασης ήταν δυνατό να ενστερνιστούμε τις αρχές της επανάστασης και να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες της υποχώρησης της ταξικής πάλης. Αυτό σήμαινε επίσης την υπεράσπιση του κομμουνισμού. Εδώ και 40 χρόνια, το ΚΚΕ(μ-λ) εκπληρώνει αυτή την ιστορική υποχρέωση με ισχυρή και σταθερή βούληση. Αυτή η στάση και η βούληση είναι δυνατή με την κατανόηση του πραγματικού και ολοκληρωμένου δρόμου για την απελευθέρωση των λαών. Χαιρετίζουμε θερμά αυτή την ισχυρή διορατικότητα.

Σύντροφοι, η διαμόρφωση αυτής της βούλησης για 40 χρόνια είναι το αποτέλεσμα μιας σταθερής αντιμπεριαλιστικής συνείδησης, μιας σαφούς θέσης για τους ταξικούς εχθρούς και μιας ισχυρής διεθνιστικής αντίληψης για την αδελφοσύνη των καταπιεσμένων λαών. Ο αγώνας της ελληνικής εργατικής τάξης και του εργαζόμενου λαού μπορεί να προχωρήσει στο δρόμο της επανάστασης, διαμορφώνοντας μια σωστή συνείδηση ενάντια στους κυρίαρχους και τονιμπεριαλισμό. Μπαίνετε στον τεσσαρακοστό χρόνο με την απουσία πολλών συντρόφων, όπως ο Ανδρέας και ο Γρηγόρης, που διασφάλισαν την ίδρυση και την οικοδόμηση αυτής της γραμμής.

Με αυτήν την ευκαιρία θέλουμε να χαιρετίσουμε όλους εκείνους που δεν είναι αιανάμεσά μας και έχουν περάσει στην αθανασία, και ειδικά τον σύντροφο Αντρέα, που είναι οι ηγέτες και οι οδηγοί της 40χρονης πορείας, που ξόδεψαν όλη τους τη δύναμη και την ενέργεια στην πάλη για τον κομμουνισμό μέχρι την τελευταία πνοή. Η τελευταία εβδομάδα του Ιανουαρίου είναι επίσης πολύ σημαντική για το κόμμα μας, το ΤΚΡ/ΜΛ. Γιατί είναι μια εβδομάδα κατά την οποία τιμούμε τη μνήμη όλων των συντρόφων μας που έχουν περάσει στην αθανασία στον αγώνα για τον κομμουνισμό και την επανάσταση και εκφράζουμε την αφοσίωσή μας στο δρόμο που ακολούθησαν. Δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα που μας άφησαν παρακαταθήκη οι αθάνατοι σύντροφοί μας, «θα κάνουμε το καλύτερο για να τον πάμε πιο μπροστά».

Σύντροφοι, οι ιμπεριαλιστές έχουν μπει σε μια μακρά διαδικασία ανταγωνισμών και συγκρούσεων. Αυτό πραγματοποιείται με τη μορφή ενός ισχυρού αγώνα για τις αγορές από την Ανατολική Ευρώπη ώς τα Βαλκάνια, τη Μέση Ανατολή, την Αφρική, τον Καύκασο, την Άπω Ασία, τη Λατινική Αμερική. Διανύουμε μια περίοδο κατά την οποία οι περιφερειακοί πόλεμοι εξαπλώνονται και οι συγκρούσεις και οι πόλεμοι αιανάμεσα στα κράτη γίνονται περισσότεροι. Οι ιμπεριαλιστές από τη μια πλευρά προκαλούν τους πολέμους και από την άλλη με

στρατιωτικές επιθέσεις και εισβολές αποκαλύπτουν το μέγεθος και την οξύτητα των μεταξύ τους αντιθέσεων. Υπάρχουν μεγάλες και εκτεταμένες ιστορικές εντάσεις μεταξύ όλων των κρατών.

Οι ιμπεριαλιστές κλιμακώνουν αυτές τις αντιθέσεις και προσπαθούν να κάνουν τις εξαρτημένες χώρες ακόμη πιο εξαρτημένες από αυτές. Αυτό συμβαίνει και σήμερα μεταξύ της ελληνικής και της τουρκικής αστικής τάξης. Οι αστικές τάξεις της Ελλάδας και της Τουρκίας, από τη μία πλευρά, δηλητηριάζουν τους λαούς μεσοβινισμό και, από την άλλη, συμμετέχουν σε έναν αγώνα για να αποκτήσουν πιο λειτουργικό ρόλο στις ΗΠΑ-ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Δεν διστάζουν να μετατρέψουν τις χώρες μας σε στρατιωτικά οχυρά αυτών των δυνάμεων. Προσπαθούν να εφαρμόσουν τις πολιτικές τους με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο, κάνοντας εχθρούς τους λαούς με τον σοβινισμό.

Εμείς οι κομμουνιστές αγωνιζόμαστε απέναντι σ' αυτό, υποστηρίζοντας ότι οι λαοί έχουν κοινά συμφέροντα και τρόπο απελευθέρωσης.

Προσπαθούμε να ανταποκριθούμε σε αυτή τη διαδικασία, γνωρίζοντας ότι η έχθρατων καταπιεσμένων λαών μας, που εκτρέφεται με το σοβινισμό, είναι ένας αγώνας των κυρίαρχων τάξεων για περισσότερη εκμετάλλευση, για τη διατήρηση του καταπιεστικού τους συστήματος για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και μεγαλύτερη υποταγή στους ιμπεριαλιστές. Έχουμε τη συνείδηση ότι οι κομμουνιστές κάθε χώρας θα νικήσουν το σοβινισμό και το σοσιαλσοβινισμό με μια γραμμή πάλης πουθα κατευθύνει το λαό ενάντια στις δικές του κυρίαρχες τάξεις και τον ιμπεριαλισμό. Οι λαοί μας θα συνειδητοποιήσουν τα κοινά τους συμφέροντα, αρκείνα κατευθύνονται προς το σωστό στόχο και να εντείνουν αυτόν τον αγώνα.

Το αδελφό μας κόμμα ΚΚΕ(μ-λ) και το κόμμα μας, βαδίζοντας μαζί σε αυτόν τον άξονα, στοχεύουν στην επίτευξη ισχυρότερης αδελφοσύνης των λαών μας, στη συνειδητοποίηση των κοινών τους συμφερόντων και του δρόμου της απελευθέρωσης, κατευθύνοντας τον αγώνα ενάντια στις εχθρικές τάξεις. Το κάνουμε αυτό εδώ και 40 χρόνια και θα το κάνουμε και από εδώ και πέρα. Σήμερα, αυτό το καθήκον βρίσκεται μπροστά μας με μεγαλύτερη ευθύνη.

Σύντροφοι, κινούμαστε σε μια μακροχρόνια σχέση αλληλεγγύης και αδελφοσύνης. Είμαστε σε μια προσπάθεια να διευρύνουμε και να ενισχύσουμε τον αγώνα του τουρκικού λαού και του ελληνικού λαού για τα κοινά τους συμφέροντα ενάντια στις δικές τους αστικές τάξεις και τους ιμπεριαλιστές.

Ενισχύσαμε και ενισχύουμε τη συνείδησή μας να κινούμαστε με την ευθύνη του προλεταριακού διεθνισμού και τις σχέσεις που έχουμε δημιουργήσει.

Σας χαιρετίζουμε, σύντροφοί μας, που υπήρξατε πρωτοπόροι του απελευθερωτικού αγώνα των Ελλήνων εργατών και εργαζομένων και στην Ελλάδα, που εκπροσωπείτε αποφασιστικά το διεθνές προλεταριάτο στην Ελλάδα εδώ και 40 χρόνια. Ο αγώνας μας για την επανάσταση, το σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό θα τελειώσει μενίκη, εκπληρώνοντας τον ηγετικό μας ρόλο στην αποφασιστική πάλη των λαών μαζενάντια στους τούρκους και τους έλληνες κυρίαρχους και τον ιμπεριαλισμό. Θα κερδίσουμε το μέλλον με την αποφασιστική πορεία στο φωτεινό μονοπάτι του μαρξισμού-λενινισμού-μαοϊσμού.

Source: <https://www.kkeml.gr/ekdilwsi-timis-andrea-vogiatzoglou-tkp-ml/>

Εκδήλωση τιμής στον Ανδρέα Βογιατζόγλου - Χαιρετισμός του Βασίλη Σαμαρά - ΚΚΕ(μ-λ)

Author: ΚΚΕ(μ-λ)

Time: 2023-02-14T93:00:00-04:00

Description: Η εκδήλωση αυτή γίνεται για να τιμηθεί η μνήμη του σ. Ανδρέα. Μια τιμή που τη δικαιούται με βάση την πορεία του, την προσφορά του, την αφιέρωση της ζωής του στην υπόθεση του κομμουνιστικού κινήματος, στην υπόθεση των λαών. // Διαβάστε το χαιρετισμό του Βασίλη Σαμαρά ή δείτε τη σε βίντεο εδώ

Images: ['[χαιρετισμοσ-σαμαρα.png](#)']

Type: article

Διαβάστε το χαιρετισμό του Βασίλη Σαμαρά ή δείτε τη σε βίντεο εδώ:

Αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες, συναγωνιστές και συναγωνίστριες, φίλεςκαι φίλοι

Η εκδήλωση αυτή γίνεται για να τιμηθεί η μνήμη του σ. Ανδρέα. Μια τιμή που τηδικαιούται με βάση την πορεία του, την προσφορά του, την αφιέρωση της ζωής του στην υπόθεση του κομμουνιστικού κινήματος, στην υπόθεση των λαών.

Αγαπητοί φίλοι,

Διανύουμε μια πολύ δύσκολη περίοδο. Μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από τις πιο ολέθριες συνέπειες της κυριαρχίας των πιο αντιδραστικών, των πιο επιθετικών και πολεμοκάπηλων δυνάμεων του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος. Τις συνέπειες που ήδη υφίστανται οι λαοί και τις ακόμα βαρύτερες που μέλλεται ναυποστούν. Συνέπειες που αφορούν τα πιο στοιχειώδη των δικαιωμάτων τους και πλέον το ίδιο το δικαίωμά τους στη ζωή.

Οι χιλιάδες των ανθρώπων που κομματιάζονται στα μέτωπα της Ουκρανίας και αλλού είναι το κόστος των μεθόδων με τις οποίες οι δυνάμεις του συστήματος αναζητούντις διεξόδους τους. Είναι η ματοβαμένη εικόνα του μέλλοντος που μαζεπιφυλάσσουν ενόσω μπορούν να δρουν ασύδοτα και απερίσπαστα.

Αγαπητοί φίλοι,

Αν αυτές οι εξελίξεις έχουν τη βάση και την αφετηρία τους στη φύση και το χαρακτήρα του συστήματος, το δικό της ρόλο έχει και μια συγκεκριμένη συνθήκη που έδωσε τη δυνατότητα σ' αυτές τις δυνάμεις να ενεργούν με αυτόν τον τρόποκαι σε τέτοια κλίμακα. Είναι αυτή που συνδέεται με την ήττα του εργατικού επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος. Της δύναμης συγκρότησης των εργαζόμενων λαϊκών μαζών και καθοδήγησης της πάλης τους. Της δύναμης που αποτελούσε φραγμό στα εγκληματικά σχέδια των δυνάμεων του συστήματος. Της δύναμης που άνοιγε δρόμους για την οικοδόμηση ενός κόσμου ειρήνης, κοινωνικής δικαιοσύνης και ελευθερίας.

Αυτή η αρνητική εξέλιξη ήταν αποτέλεσμα μιας ολάκερης περιόδου όπου οι κινήσεις προς τα εμπρός εναλλάσσονταν ολοένα και περισσότερο με κινήσεις προς τα πίσω. Το τελικό αποτέλεσμα ήταν μια συνολική υποχώρηση που έφερε στην πρώτη γραμμή εκείνες τις δυνάμεις που είχαν κάνει σημαία τους τη συνδιαλλαγή με το σύστημα. Που οδήγησε στον ιδεολογικό, πολιτικό και οργανωτικό αφοπλισμό των λαϊκών μαζών. Που προκάλεσε τον παροπλισμό σειράς αγωνιστών.

Υπήρξαν όμως και εκείνοι που επέμεναν, που στάθηκαν αμετακίνητοι στα μέτωπα αντίστασης και πάλης. Που έκαναν επιλογή ζωής τη συνέχιση του αγώνα ενάντια στο σύστημα της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, των πολέμων. Που συνέχισαν να κρατούν ψηλά τη σημαία της υπεράσπισης των ιδανικών του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού. Που αναζήτησαν δρόμους για την ανασύσταση, ανασυγκρότηση του εργατικού, επαναστατικού, κομμουνιστικού κινήματος. Που με άγιο πείσμα συνέχισαν να κρατούν τη σκυτάλη που παρέλαβαν από τους κομμουνιστές της προηγούμενης ιστορικής περιόδου για να τη μεταφέρουν και να την παραδώσουν μαχόμενοι στους αγωνιστές των νέων εποχών.

Αυτή τη σκυτάλη πήρε στα χέρια του ο σ. Ανδρέας για να την κρατήσει σταθερά στα χέρια του μαχόμενος μέχρι το τέλος της ζωής του. Από μαθητής ακόμα έκανε την επιλογή του μετέχοντας στην κατάληψη του Πολυτεχνείου. Ως φοιτητής στη συνέχεια επιλέγει το δρόμο της αγωνιστικής συνέπειας και της υπεράσπισης των κομμουνιστικών ιδανικών, εντασσόμενος στην ΠΠΣΠ Θεσσαλονίκης και στη συνέχεια στο ΚΚΕ(μ-λ).

Καθοριστική η συμβολή του στην ανάπτυξη της ΠΠΣΠ και την ανάδειξή της σε σημαντική δύναμη του φοιτητικού κινήματος. Άλλο τόσο η συμβολή του στην

πιο πρωτοπόρα μάχη που έδωσε η ΠΠΣΠ Θεσσαλονίκης και την καταλυτική επίδραση που είχε ο αγώνας της στην κατάργηση του νόμου 815.

Ιδιαίτερης σημασίας η συμβολή του στην πάλη μέσα στις γραμμές της νεολαίας και του ΚΚΕ(μ-λ) για την υπεράσπιση της κομμουνιστικής κατεύθυνσης της Οργάνωσης και της σημασίας που είχε αυτή η πάλη για το εγχείρημα ανασυγκρότησης του ΚΚΕ(μ-λ).

Αλλά και στις νέες δύσκολες συνθήκες που ακολούθησαν και παρ' όλες τις δυσκολίες, όταν ανέλαβε μαζί με τον σύντροφο Γρηγόρη Κωνσταντόπουλο και τον σύντροφο Βασίλη Γεμιστό και άλλους συντρόφους την προσπάθεια συγκρότησης σχεδόν από το μηδέν της κομματικής Οργάνωσης της Αθήνας. Την ανάδειξή της σε Οργάνωση αξιόμαχη και κομμουνιστική.

Τα όρια ωστόσο των δυνατοτήτων και της διάθεσης προσφοράς του σ. Ανδρέα ήταν ευρύτερα. Η συνέπεια, το πολιτικό του κριτήριο, το πνεύμα πρωτοβουλίας που τον χαρακτήριζαν τον ανέδειξαν σε ένα από τα βασικά στηρίγματα της οργάνωσης. Σαν Γραμματέας της κομματικής Οργάνωσης Αθήνας, σαν μέλος του ΚΟ και του ΠΓ και τελικά σαν Γραμματέας του ΚΚΕ(μ-λ) από το 2010 μέχρι το θάνατό του είχε καθοριστική συμβολή και ρόλο.

-Στις πολιτικές εκτιμήσεις και αποφάσεις της οργάνωσης. -Στον προσδιορισμό των καθηκόντων πάλης ενάντια στον καπιταλισμό, τον ιμπεριαλισμό και τους εγχώριους εκφραστές τους. -Στο πάρσιμο πρωτοβουλιών κοινής δράσης και για την οικοδόμηση του Μετώπου Αντίστασης. -Στην προώθηση με άμεση καθοδηγητική συμμετοχή πολιτικών παρεμβάσεων καθώς και παρεμβάσεων σε χώρους δουλειάς και στις γειτονιές. -Στην πρώτη γραμμή των διαδηλώσεων και των συγκρούσεων με τις δυνάμεις καταστολής. -Στα μέτωπα της ιδεολογικής πάλης ενάντια στην αστική ιδεολογία, το ρεφορμισμό και τον οπορτουνισμό. - Ενάντια στο ρεύμα αποστράτευσης και συνδιαλλαγής με το σύστημα που χαρακτήρισε με διάφορες μορφές το χώρο της αριστεράς ήδη από τις δεκαετίες του 1980 και του 1990 αλλά και τα επόμενα χρόνια των διάφορων μεταβατικών εφευρημάτων και άλλων ιδεοληψιών. -Τη συμβολή του στη συγκρότηση και λειτουργία της Οργάνωσης και των έντυπων μέσων. -Γενικότερα, την υπεράσπιση των κομμουνιστικών ιδανικών και την αναγκαιότητα της ασυμβίβαστης πάλης ενάντια στο καπιταλιστικό – ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Αγαπητοί φίλοι,

Αυτό που εντέλει μπορεί και πρέπει να ειπωθεί είναι ότι τη σκυτάλη που παρέλαβε ο σ. Ανδρέας την κουβάλησε αγωνιζόμενος με συνέπεια σ' όλη αυτή την πολυκύμαντη διαδρομή και μέχρι το τέλος της ζωής του. Είναι η ίδια αυτή σκυτάλη που βρίσκεται πλέον στα χέρια των νέων συντρόφων για να την κουβαλήσουν σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς.

Είναι η τιμή που τους ανήκει και το χρέος που έχουν να εκπληρώσουν.

Source: <https://www.kkeml.gr/ekdilwsi-timis-andrea-vogiatzoglou-vasilis-samaras/>

Εκδήλωση τιμής στον Ανδρέα Βογιατζόγλου - Χαιρετισμός του Στέλιου Αγκούτογλου - ΚΚΕ(μ-λ)

Author: KKE(μ-λ)

Time: 2023-02-14T95:00:00-04:00

Description: Αγαπητές συντρόφισσες και σύντροφοι, αγαπητοί φίλοι και φίλες, βρισκόμαστε σε μια ιδιότυπη συγκέντρωση. //Διαβάστε το χαιρετισμό του Στέλιου Αγκούτογλου ή δείτε τη σε βίντεο εδώ

Images: ['[χαιρετισμοσ-αγκουτογλου.png](#)']

Type: article

Διαβάστε το χαιρετισμό του Στέλιου Αγκούτογλου ή δείτε τη σε βίντεο εδώ:

Αγαπητές συντρόφισσες και σύντροφοι, αγαπητοί φίλοι και φίλες

Βρισκόμαστε σε μια ιδιότυπη συγκέντρωση. Δεν έχουμε συνηθίσει ούτε εμείς ούτεκαι η Αριστερά γενικά σε τέτοιου είδους συγκεντρώσεις, που λίγο πάνε πίσω, μετά πάνε στο μέλλον, έρχονται στο παρόν και ξανακάνουν αυτούς τους γύρους. Είναι ιδιότυπη η συγκέντρωση γιατί πριν τρεις μήνες συνοδεύσαμε τον σύντροφόμας στην τελευταία του κατοικία. Τον αποχαιρετήσαμε.

Σήμερα, απευθύνουμε έναν άλλο χαιρετισμό προς αυτόν κι απ' αυτόν προς εμάς και μέσω τεχνολογίας και μέσω του νου και ειπώθηκαν πολύ σπουδαία πράγματα απότους δύο προηγούμενους ομιλητές. Και ιδιαίτερα από την ολοκλήρωση της ομιλίας του συντρόφου, του Νίκου Παπαβασιλείου. Όπου εκεί φαίνεται ότι το κίνημά μαςέρχεται όχι από τα 40 χρόνια πριν, ούτε από τα 46 που λέω εγώ που είναι τοΚΚΕ(μ-λ). Ούτε από την ΟΜΛΕ που είναι ακόμα πιο παλιά. Ούτε από τη ΣΠΑΚ. Ούτε από τις τόσες και τόσες Οργανώσεις. Ούτε από την κατοχή και την αντίσταση. Ούτε από τις επαναστάσεις, την Κινέζικη, την Οκτωβριανή. Το κίνημά μας έρχεται από πολύ μακριά και πάει πολύ μακριά. Κι αυτό το ήξερε και ο Αντρέας και το ήξερε πολύ καλά. Κι έκανε μια καλή προσπάθεια και αυτός κι όλοι εσείς που τον συνοδεύσατε και σας συνόδευσε, για να υπογραμμίσουμε ότι και σήμερα είμαστε εδώ, Αντρέα! Και συνεχίζουμε!

Γιατί αυτό το κίνημα και γενικότερα οι λαοί, αργά ή γρήγορα, ξεσπούν. Ακόμακαι σήμερα, που οι καιροί είναι δύσκολοι, βλέπουμε τα ξεσπάσματα ανά τονκόσμο. Και στη χώρα μας, που σήμερα περνάμε αυτά των δεκαετιών των πέτρινων χρόνων και ιδιαίτερα του μ-λ κινήματος, του τόσο προβοκαρισμένου και μεδιάφορες υγειονομικές ζώνες γύρω του, προχωράει. Κι έχω τη γνώμη ότι θα συνεχίσει αυτό το προχώρημα γιατί ήθελα να στείλω κι εγώ αυτόν τον χαιρετισμόστον Αντρέα, ότι οι διάδοχοι, οι διάδοχοι, Αντρέα, είναι ακόμη καλύτεροι απόμας. Κι όταν αυτοί που διαδέχονται μία ηγεσία είναι καλύτεροι από την προηγούμενη, τότε μπορούμε να είμαστε με περισσότερη βεβαιότητα ότι τα πράγματα θα πάνε καλά.

Κι έχω τη γνώμη ότι, παρ' όλες τις δυσκολίες, που δεν είναι λίγες, το μαρξιστικό-λενινιστικό κίνημα και στη χώρα μας θα βρει το δρόμο του και θα πετύχει αυτό που επιδιώκει. Ασφαλώς, οι καιροί ου μενετοί. Και γι' αυτό τολόγο εμείς κάνουμε αυτές τις περίεργες συγκεντρώσεις, αλλά δεν ξεχνάμε την αναγκαιότητα του σήμερα. Το ότι πρέπει να είμαστε κοντά στο λαό, με το λαό, για το λαό. Κι έχω τη γνώμη ότι η επεξεργασία που έχουμε πετύχει μέχρι τώρα, η πολιτική, η θεωρητική, μας βοηθάει απευθυνόμενοι και στις άλλες δυνάμεις, όπως και πρόσφατα κάναμε αυτήν την πρότασή μας, να αναπτυχθεί η κοινή δράση με όλες τις δυνάμεις του αριστερού, του επαναστατικού, του κομμουνιστικού χώρου, έτσι ώστε μέσα απ' την πορεία και τον αγώνα να βρούνε τη σωστή λεωφόρο του επαναστατικού κινήματος. Και για να μη σας κουράσω, σας λέω μονάχα ότι νιώθουμε εμείς οι παλιότεροι ιδιαίτερη ικανοποίηση γιατί αυτά που βλέπουμε να μας ακολουθούν είναι ανώτερα απ' τα προηγούμενα. Κι αυτό το πράγμα έχω τη γνώμη ότι δεν θα αργήσει να φανεί.

Να 'στε καλά, ευχαριστώ.

Source: <https://www.kkeml.gr/ekdilwsi-timis-andrea-vogiatzoglou-stelios-agkoutoglou/>

Εκδήλωση τιμής στον Ανδρέα Βογιατζόγλου - Ομιλία του Νίκου Παπαβασιλείου - ΚΚΕ(μ-λ)

Author: ΚΚΕ(μ-λ)

Time: 2023-02-14T97:00:00-04:00

Description: «Η πρωτοπόρα καθοδηγητική συμβολή του Αντρέα Βογιατζόγλου στα 40 χρόνια του ΚΚΕ(μ-λ)» // Διαβάστε την ομιλία του Νίκου Παπαβασιλείου ή δείτε τη σε βίντεο εδώ

Images: ['[ομιλία-νικου.png](#)']

Type: article

Διαβάστε την ομιλία του Νίκου Παπαβασιλείου ή δείτε τη σε βίντεο εδώ:

«Η πρωτοπόρα καθοδηγητική συμβολή του Αντρέα Βογιατζόγλου στα 40 χρόνια του ΚΚΕ(μ-λ)»

Στις 17 Νοέμβρη του 1973, όταν πύκνωσαν οι σφαίρες και εμφανίστηκαν τα τανκτης χούντας γύρω από το Πολυτεχνείο, μια ομάδα μαθητών που συμμετείχε στην εξέγερση αποφάσισε να απομακρυνθεί από το ιστορικό κτίριο της Πατησίων. Όταν η ομάδα έφτασε σχεδόν τρέχοντας αρκετά μακριά κάποιος από την ομάδα φώναξε «ΟΑντρέας, Που είναι ο Αντρέας;» Ο σύντροφος μας-μαθητής τότε- Αντρέας Βογιατζόγλου δεν είχε απομακρυνθεί μαζί τους. Είχε επιλέξει να μείνει στο χώρο γύρω από το Πολυτεχνείο, για να δει, να εκτιμήσει, να αναζητήσει το ποια θαμπορούσε να είναι η συνέχεια της εξέγερσης καθώς ήταν βέβαιη η επικείμενη σβολή και η εκκένωση του Πολυτεχνείου...

Φίλες και φίλοι, συντρόφισσες και σύντροφοι, καλησπέρα , καλώς ήρθατε στηνεκδήλωση μας

Επιλέξαμε να ξεκινήσουμε την ομιλία μας, με τη μεταφορά αυτού του στιγμιότυπου μας αφηγήθηκε ένας συναγωνιστής από την ομάδα των μαθητών του 1973, μόλις λίγο καιρό πριν, στην κηδεία του συντρόφου μας τον περασμένο Οκτώβρη.Πρόκειται για ένα στιγμιότυπο πολύ χαρακτηριστικό της στόφας, των στοιχείων που χαρακτήριζαν τον Αντρέα. Τόλμη, επιμονή να διεισδύσει και να δει παραπέρα,αναζήτηση και στις πιο δύσκολες συνθήκες των όρων της συνέχισης και τηςδιεύρυνσης της μαζικής πάλης.

Με αυτά τα στοιχεία φοιτητής πια στους Χημικούς Μηχανικούς της Θεσ/κης από το 1974 ως το 1980-81 διάνυσε μια μεγάλη πορεία στις αγωνιστικές συνθήκες της περιόδου εκείνης που χαρακτηριζόταν και από την υψηλή πολιτικοποίηση των φοιτητικών αμφιθεάτρων. Εντάχθηκε στην ΠΠΣΠ και πολύ σύντομα και στο ΚΚΕ(μ-λ), και αναδείχτηκε σε στέλεχος πρώτης γραμμής με εμβέλεια σε όλα τα ζητήματα της Οργάνωσης και της πάλης στην Θεσσαλονίκη. Απέναντι στη γραμμή του διαλυτισμού που επικρατούσε και απλωνόταν στην Οργάνωση έδωσε σημαντικές μάχες και διδάχθηκε και ο ίδιος για τις πραγματικές απαιτήσεις που αντιμετώπιζε και αντιμετωπίζει η υπόθεση της εκ νέου συγκρότησης του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος. Έτσι αμέσως μετά την επιστροφή του από το στρατό στα 1983 αναδείχνεται στέλεχος του Κ.Ο. του ΚΚΕ(μ-λ) και σύντομα εκλέγεται και στο ΠΓ της Οργάνωσης μιας και όπως χαρακτηριστικά γράφει ο ΒΣ «η Οργάνωση ήξερε ποιος ήταν ο Ανδρέας». Μαζί και δίπλα με τους αξέχαστους συντρόφους μας το Βασίλη Γεμιστό και τον Γρηγόρη Κωνσταντόπουλο και ξεκινώντας από πολύ αρνητικά δεδομένα αναλαμβάνουν και συγκροτούν την Οργάνωση της Αθήνας σε αξιόμαχο επίπεδο και σε κομμουνιστική κατεύθυνση.

Αν το βήμα αυτό της συγκρότησης της Οργάνωσης της Αθήνας ήταν ένας σταθμός ταυτόχρονα ήταν και μια αφετηρία για την παραπέρα πορεία του Αντρέα. Μια πορεία στην οποία ο Αντρέας αναπτύσσει παραπέρα τις καθοδηγητικές του δυνατότητες, τις απαιτήσεις που ο ίδιος προσδιορίζει για την Οργάνωση και τονίδιο του τον εαυτό. Εξάλλου ο σύντροφος μας είχε βαθιά πεποίθηση και επίγνωση πως η υπόθεση στην οποία αφιέρωσε τη ζωή του, δεν έχει «οριστική ολοκλήρωση»δε χωράει «στάσεις» και «επαναπαύσεις». Αυτή τη θεώρηση που την είχε διαμορφώσει και κατακτήσει από τα νεαρά του χρόνια όταν όπως έλεγε ο ίδιος«διάβασε τα κινέζικα του» δεν την είχε μόνο σε

θεωρητικό και φιλοσοφικόεπίπεδο. Αυτή τη θεώρηση για τις διαρκώς νέες απαιτήσεις της ταξικής πάλης καιόσα αυτές διαρκώς φέρνουν και παράγουν στην πάλη για την συγκρότηση και τηνανάπτυξη της πολιτικής κομμουνιστικής Οργάνωσης την μετέφραζε «κάθε στιγμή»στο πολιτικό «δια ταύτα», στα πολιτικά καθήκοντα τα Οργάνωσης, του κάθε τομέατης, του κάθε συντρόφου, και βέβαια στους στόχους της μαζικής πάλης, σταβήματα που απαιτούνται κάθε φορά από το κίνημα. Άλλα ταυτόχρονα με βάση αυτήτη θεώρηση ο σύντροφος Αντρέας αντιμετώπιζε και τη λειτουργία, τους όρουςσυγκρότησης και παραπέρα ανάπτυξης της ίδιας της Οργάνωσης. Στη βάση τηςδυναμικής αυτής της θεώρησης αντιλαμβανόταν τελικά τους όρους στράτευσης πουχρειαζόταν να διαμορφώνονται για τα μέλη και τα στελέχη της Οργάνωσης.

Γι αυτό ήταν φανατικός εχθρός της ρουτίνας, μεγάλος πολέμιος και αντίπαλοςκάθε αντίληψης και πρακτικής που δεν επιχειρούσε να παίρνει υπόψη της τα κάθεφορά νέα στοιχεία της πολιτικής και κοινωνικής πραγματικότητας στη συνεδρίαση,στις εκτιμήσεις , στις παρεμβάσεις και στη δράση της Οργάνωσης. Γι αυτόεπέμενε διαρκώς πως «οι συνήθειες υπάρχουν για να ανατρέπονται», αφού ήτανπεισμένος πως αυτό που ήταν σωστό ή αρκετό χθες, μπορεί να είναι λειψό ή καιλάθος σήμερα. Γι αυτό ήταν ο ίδιος και συνέχεια ένα υπόδειγμα ζωντάνιας,φρεσκάδας, αναζήτησης, παρατηρητικότητας, μαχητικότητας. Και ήταν έτσι σε κάθεπερίπτωση, θα λέγαμε σε κάθε ευκαιρία. Στις συνεδριάσεις, και στις συζητήσειςτου με συντρόφους. Στις διαδηλώσεις, στις συγκεντρώσεις, στα αμφιθέατρα τωνπολιτικών εκδηλώσεων. Στις συσκέψεις και τις συζητήσεις με συντρόφους άλλωνΟργανώσεων.

Από αυτή την αντίληψη του και όχι μόνο από την ιδιοσυγκρασία του πήγαζαν καιτα ατελείωτα πειράγματα του σε συντρόφους και συναγωνιστές νέους και παλιούς,καθώς για όλους έβρισκε σχόλιο και τσίγκλισμα, με μεγαλύτερη ίσως «αδυναμία»στο σύντροφο μας τον Γρηγόρη. Το ίδιο «πειραχτήρι» ήταν και στη δουλειά του μετους συναδέλφους του και βέβαια με τους μαθητές του. Αυτοί οι τελευταίοιεισπρατταν ίσως περισσότερο από πολλούς, και μέσα από τα πειράγματα του, τηνέγνοια του, τις ανησυχίες του, τη στήριξη που είχε να τους προσφέρει. Όσοναφορά τέλος, το περιβόλι με τα πειράγματα του στους δικούς του ανθρώπους,νομίζουμε πως η συντρόφισσα μας και συντρόφισσα της ζωής του Ρένα και η κόρητου η Δήμητρα θα είχαν πραγματικά πολλά να πουν.

Φίλες και φίλοι, συντρόφισσες και σύντροφοι

Με αυτό το φορτίο ο σύντροφος μας στις επόμενες δύο δεκαετίες του '90 και του 2000 μετά την ανασυγκρότηση της Οργάνωσης της Αθήνας, άπλωσε θα λέγαμε την πρωτοπόρα καθοδηγητική παρουσία του σε ολόκληρη την Οργάνωση, πρωτοστάτησε σε όλες τις μάχες, τα μέτωπα, τις κινητοποιήσεις και τους αγώνες. Με μια μόνοφράση μπορούμε να αποτυπώσουμε τον καθοδηγητικό του ρόλο του και τη δράση τουόλη αυτή την περίοδο: ΉΤΑΝ ΠΑΝΤΟΥ!

Ήταν παντού στις διαδηλώσεις, στις κινητοποιήσεις, στους ξεσηκωμούς.

Στην πρώτη γραμμή, καθοδηγητής της συγκρότησης και της υπεράσπισης των μπλοκ της Οργάνωσης, με έγνοια και φροντίδα για ολόκληρη την κινητοποίηση που υπήρχεκάθε φορά. Ακατάβλητος και μαχητικός, ενέπνεε αποφασιστικότητα απέναντι στην κρατική τρομοκρατία, και πάντα στη βάση της συλλογικής, οργανωμένης, μαζικής πάλης, επιμονή και τόλμη υπεράσπισης για το ξεδίπλωμα του αγώνα κόντρα στις επιθέσεις των δυνάμεων της κρατικής καταστολής.

Ήταν παντού διεκδικώντας και πρωτοστατώντας πολιτικά, κινηματικά και πρακτικά να υπάρξει, να συνεχιστεί, να διευρυνθεί να κατακτήσει επιτυχίες καινίκες κάθε μικρότερη και μεγαλύτερη εστία αντίστασης, κάθε μέτωπο πάλης των εργαζομένων, του λαού, της νεολαίας.

Έτσι στάθηκε ο Αντρέας κοιτώντας πάντα μπροστά, με εμπιστοσύνη στη δύναμη των λαϊκών μαζών και ακλόνητος για την αναγκαιότητα και τη δυνατότητα της επαναστατικής κομμουνιστικής προοπτικής. Και στάθηκε έτσι όντας καθοδηγητικό στέλεχος του ΚΚΕ(μ-λ) που στεκόταν και πάλευε σε αυτή την κατεύθυνση. **Στάθηκε έτσι** στην «πέτρινη» **δεκαετία του 1990** που σημαδεύτηκε από τις καταρρεύσεις και το συστημικό ιδεολόγημα του «τέλους της Ιστορίας» απέναντιστα οποία το ΚΚΕ(μ-λ) με την 4η Συνδιάσκεψη του 1992 έθετε την κατεύθυνση της πάλης για ένα νέο κομμουνιστικό ξεκίνημα που θα υπερασπίζεται τις κατακτήσεις του κομμουνιστικού κινήματος του 20ου αιώνα και ταυτόχρονα θα αναμετρηθεί μετις αιτίες της ήττας. **Στάθηκε έτσι** στη **δεκαετία του 2000** στην οποία το ΚΚΕ(μ-λ) μπήκε με την εκτίμηση της 5ης Συνδιάσκεψης του 1998 «κάτι αλλάζει» που επεσήμαινε την ενίσχυση της αγωνιστικής τάσης των μαζών, αλλά κυρίως μετις ιδεολογικοπολιτικές επεξεργασίες που πάλευαν αυτή η ισχυροποίηση των αγωνιστικών διαθέσεων να αποτελέσει βάση συγκρότησης της επαναστατικής κομμουνιστικής κατεύθυνσης και όχι πίεση «διόρθωσης» τάχα του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος που ήταν η

γραμμή των FORUM, η γραμμή πουκυριαρχούσε στην Αριστερά που είχε ενσωματώσει την υποταγή στο υποτίθεται «ανίκητο» σύστημα.

Αυτή τη γραμμή και κατεύθυνση στήριζε και πάλευε με πρωτοπόρο και μαχητικότρόπο ο σύντροφος μας ο Αντρέας αυτές τις δεκαετίες παντού. Από τον πρωταγωνιστικό του ρόλο στον αγώνα των κατοίκων της γειτονιάς του, των Αγίων Αναργύρων, για την υπογειοποίηση του προαστιακού, ως τις πολιτικές μάχες της Οργάνωσης και κάθε μέτωπο πάλης που άνοιγε στη χώρα. Θα παραλείψουμε γιαλόγους οικονομίας χρόνου τα πάρα πολλά που μπορούν να καταγραφούν και θα αρκεστούμε σε τρία μόνο ενδεικτικά σημεία. **Το πρώτο** είναι η πρωτοβουλία που ανέλαβε η Οργάνωση της Αθήνας –με εισήγηση και επιμονή του συντρόφου Αντρέα-- να οργανώσει εξορμήσεις αλληλεγγύης και κυρίως προβολής της γραμμής της διεκδίκησης αποζημιώσεων στα σεισμόπληκτα φτωχά λαϊκά στρώματα της Δυτικής Αττικής μετά το σεισμό του 1999 στην Αθήνα. Η παρτίδα τάβλι που έπαιξε με ένασεισμόπληκτο έξω από τη σκηνή του σε μια από αυτές τις εξορμήσεις, ήταν μια αυθεντική έκφραση της λαϊκότητας του συντρόφου μας, που με όλη αυτή την πρωτοβουλία της Οργάνωσης δίπλα και μαζί με την προσπάθεια ανάπτυξης διεκδικητικών αγώνων επεδίωκε την παραπέρα σύνδεση και διαπαιδαγώγηση των μελών και των στελεχών της Οργάνωσης με τα πραγματικά προβλήματα, με τις αλήθειες του φτωχού και καταφρονεμένου κόσμου. **Το δεύτερο** είναι ότι ο Αντρέας βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της πολιτικής μάχης της Αποχής από τις ευρωεκλογές που δίνει το ΚΚΕ(μ-λ) το 2004, όντας χτυπημένος για πρώτη φορά από τον καρκίνο όχι μόνο χωρίς καμιά γκρίνια και διαμαρτυρία αλλά και αποσιωπώντας το από τα μέλη και τα στελέχη της Οργάνωσης! **Το τρίτο** είναι αυτό που θυμούνται όχι μόνο οι εκατοντάδες αγωνιστές που βρίσκονταν στα μπλοκτου ΚΚΕ(μ-λ) που διαδήλωναν το Δεκέμβρη του 2008 σε μια Αθήνα που «θύμιζε Βηρυττό» όπως έλεγε ο ίδιος αλλά και πολύ περισσότεροι από αυτούς. Όλοι αυτοί θυμούνται τον Αντρέα Βογιατζόγλου, να ηγείται και να κατευθύνει τα μπλοκ αυτά με ζωηράδα και ενέργεια εφήβου και ταυτόχρονα με τη στιβαρότητα και την αποφασιστικότητα του ώριμου και διορατικού καθοδηγητή.

Όλα αυτά τα χρόνια -και πριν περάσουμε στη συνέχεια τους- ο σύντροφος μας ο Αντρέας μαζί και παράλληλα με τον μαχητικό, αγωνιστικό και πρωτοπόρο ρόλο του στο κίνημα, ανέβαζε διαρκώς την καθοδηγητική του προσφορά μέσα στην Οργάνωση.

Είναι προφανές ότι είναι πάμπολα αυτά που θα μπορούσαμε να θυμηθούμε σχετικάμε το ρόλο του Αντρέα στα πλαίσια των διαδικασιών της Οργάνωσης. Θα αρκεστούμεσε τρείς σχετικές αναφορές που είναι νομίζουμε χαρακτηριστικές της σκέψης τουκαι του πρωτοπόρου τρόπου που αντιμετώπιζε τα ζητήματα.

Πριν περάσουμε στην τελευταία περίοδο της δράσης του συντρόφου μας του Αντρέας γραμματέα της Οργάνωσης, θέλουμε να αναφερθούμε και σε μια - επιτρέψτε μας-«ιδιομορφία» της προσφοράς του στο κίνημα και στην Οργάνωση που υπηρέτησε. Δενυπάρχουν βιβλία, μπροσούρες, εκδόσεις με την υπογραφή του συντρόφου μας! Δενυπάρχουν-ίσως και από δική του επιλογή- αλλά το γεγονός είναι ότι ο σύντροφος μας ήταν πολυγραφότατος! Εκατοντάδες άρθρα ανάλυσης και κατεύθυνσης στην Προλεταριακή Σημαία, κείμενα εισηγήσεων στα κομματικά Όργανα, κείμενα εισηγήσεων και απολογισμοί στις κομματικές Συνδιασκέψεις και στα Αχτίφστελεχών, αποφάσεις του Καθοδηγητικού Οργάνου, πρωτοπόρες επεξεργασίες από τις αρχές του 2000 για το Μέτωπο Αντίστασης και Διεκδίκησης, σημαντικές γραπτές ομιλίες σε κεντρικές εκδηλώσεις της Οργάνωσης, σε συνδιοργανώσεις με τους συντρόφους του ΤΚΡ/ΜΛ και με άλλες Οργανώσεις από το εξωτερικό και τη χώρα μας, όλα αυτά τα χρόνια είναι δικά του. Θέλουμε επίσης οπωσδήποτε να μνημονεύσουμε τα ζουμερά και δηκτικά σχόλια που έγραφε για μια ολόκληρη περίοδο στην στήλη «στα ΠΣ...ιλα» της εφημερίδας μας και βέβαια τα σημαντικά πολιτικά κείμενα του των τελευταίων του χρόνων. Αναφερόμαστε στις αποφάσεις του Κ.Ο. για τις διεθνείς εξελίξεις ενόψει και μετά την εκλογή Τραμπ στις ΗΠΑ και το τι αυτή εκφράζει και σηματοδοτεί, και στις αποφάσεις του Κ.Ο. για την πανδημία-καραντίνα που ο σύντροφος μας από την πρώτη στην κυριολεξία στιγμή αισιολόγησε με πολιτική-ταξική πληρότητα κόντρα στη μεγάλη σύγχυση και τη γραμμή προσαρμογής που επικρατούσε στην «Αριστερά μας» όπως ο ίδιος τηνέλεγε. Το Κ.Ο. έχει ήδη αποφασίσει να διορθώσει αυτή την «ιδιομορφία» προχωρώντας σε έκδοση κειμένων του συντρόφου μας.

Αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλοι και φίλες

Στη βάση αυτής της διαδρομής δεκαετιών, στη βάση αυτών των όρων που είχεδιαμορφώσει με την πάλη του και την καθοδηγητική του προσφορά ο σύντροφος Αντρέας εκλέγεται γραμματέας του ΚΚΕ(μ-λ) στην 7η συνδιάσκεψη του 2010 και στις δύο επόμενες συνδιασκέψεις της Οργάνωσης το 2015 και το 2019 και από αυτή τη θέση έφυγε από τη ζωή στις 18 Οκτώβρη του 2022. Η

περίοδος αυτών των 12χρόνων ήταν όπως όλοι γνωρίζουμε η πιο ταραγμένη, άγρια, απαιτητική καιδύσκολη περίοδος από τη μεταπολίτευση μέχρι σήμερα.

Σε αυτή την περίοδο των ιδιαίτερων επιπλοκών και των αυξημένων απαιτήσεων, των μεγάλων αγώνων αλλά και των μεγαλύτερων άνωθεν αυταπατών και των υποχωρήσεων που αυτές έφεραν για το λαό και τη μαζική πάλη, ο σύντροφος μας στάθηκε και αγωνίστηκε επάξια στη θέση του. Στάθηκε και αγωνίστηκε με την βαθιά επίγνωση ότι τα μεγάλα προβλήματα του κινήματος και της μαζικής πάλης, η υποχώρηση έως τον εκφυλισμό και την ανοιχτή ενσωμάτωση στο σύστημα δυνάμεων της Αριστεράς, δεν γεννήθηκαν σε αυτή την περίοδο αλλά πολλές δεκαετίες πριν από αυτή την περίοδο. Μια πορεία δεξιάς στροφής, υποχώρησης και ήπτας του εργατικού κομμουνιστικού κινήματος πολλών δεκαετιών που κλιμακώθηκε και επιδεινώθηκε ιδιαίτερα κάτω από την καταιγιστική επίθεση του συστήματος τα τελευταία χρόνια και στο επίπεδο των Οργανώσεων της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς όπως εξάλλου ίδιος είχε εκτιμήσει από τις αρχές του 2000. Επιπλέον ήταν ο Αντρέας που στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του 2000 τόνιζε στα στελέχη της Οργάνωσης πως αυτή η δεξιά πολιτική πορεία δυνάμεων της Αριστεράς δεν αναστέλλεται και πολύπερισσότερο δεν ανατρέπεται από τη συμμετοχή τους στους μεγάλους αγώνες εκείνων των χρόνων (φοιτητές, ασφαλιστικό Πετραλιά, Δεκέμβρης) η οποία άλλωστε συμμετοχή τους είχε πολύ συγκεκριμένο και προς τα δεξιά πολιτικό πρόσημο. Όπως επίσης πολύ χαρακτηριστικά μας επεσήμαινε ότι «δεν πρέπει να μας μπερδέψειούτε το δικό μας πολύ καλό εκλογικό αποτέλεσμα του 2007». Και εξηγούσε ότι «δεν πρέπει να μας μπερδέψει» όσον αφορά τον επιδεινούμενο συσχετισμό και συνεπώς ούτε σχετικά με τις αυξημένες απαιτήσεις που αντιμετώπιζε και θα αντιμετώπιζε η Οργάνωση και τα καθήκοντα που έμπαιναν για απάντηση.

Στη βάση αυτής της βαθιάς επίγνωσης της κατάστασης του κινήματος και του συσχετισμού που είχε διαμορφωθεί δεν είχε ίχνος αυταπάτης για τις πολιτικές πτilογές του συστήματος μπροστά στην διογκούμενη λαϊκή οργή. Επίμονα έγραφε και εισηγούνταν ήδη πριν την 8η Συνδιάσκεψη του 2015 ότι «ακόμα και να υποχρεωθεί το σύστημα επειδή έχει χάσει τη δυνατότητα να ελέγχει αποτελεσματικά τις μάζες ακόμα και μπροστά στις κάλπες να συνδιαλέγεται με κυβερνήσεις που θέλουν να παρουσιάζονται φιλολαϊκά και ότι θα αποκαταστήσουν αδικίες, θα το κάνει με τέτοιο τρόπο ώστε να ρυμουλκήσει τέτοιου είδους αλλαγές προς δεξιές και συντηρητικές κατευθύνσεις»

Ταυτόχρονα ωστόσο ο σύντροφος μας και ως γραμματέας της Οργάνωσης στην περίοδο αυτή στάθηκε με την επίγνωση ότι οι απαντήσεις που απαιτούνται στα μεγάλα προβλήματα του κινήματος, της μαζικής πάλης, της Αριστεράς θα οικοδομηθούν και θα συγκροτηθούν στη βάση των σημερινών όρων και απαιτήσεων της ταξικής και πολιτικής πάλης. Στάθηκε και πάλεψε με την αντίληψη ότι το ΚΚΕ(μ-λ) έχει και θέλει να αναλάβει μεγαλύτερη ευθύνη και ρόλο στην υπόθεση της πάλης των μαζών και στην διαμόρφωση της προοπτικής αυτής της πάλης. Σε αυτή τη βάση η κατεύθυνση που εισηγήθηκε και πάλεψε για την Οργάνωση και με την Οργάνωση βασίστηκε σε δύο αλληλένδετους άξονες:

Στη πλαίσιο αυτών των αξόνων και των απαιτήσεων που έθεταν, ο σύντροφος Αντρέας εισηγήθηκε την πρόταση «Μετωπικού Συντονισμού» που κατέθεσε το Κ.Ο. του ΚΚΕ(μ-λ) τον Οκτώβρη του 2011. Με βάση την πρόταση αυτή ο σύντροφος ο Αντρέας το ίδιο τολμηρά και αποφασιστικά όπως στην περίπτωση της Μαχόμενης Αριστεράς, πάλεψε για τη συγκρότηση της ΛΑ-ΑΑΣ μπροστά στην ολοφάνερη και πιεστική αναγκαιότητα συγκρότησης ενός κινηματικού εργαλείου που θα αγωνίζεται κόντρα στη γραμμή του κυβερνητισμού. Με τη ΛΑ-ΑΑΣ δώσαμε και τη μάχη της Αποχής από το δημοψήφισμα του 2015. Και ήταν πάλι ο σύντροφος ο Αντρέας που άμεσα και παρά τις μεγάλες πιέσεις των ημερών εισηγήθηκε και συγκρότησε πολιτικά τη θέση της Αποχής από το δημοψήφισμα αυτό, θέση που έκφρασε και συσπείρωσε πολιτικά έναν ολόκληρο κόσμο της Αριστεράς και η οποία δικαιώθηκε δραματικό τρόπο σε λιγότερο από 24 ώρες!

Μέσα σε αυτά τα 12 χρόνια που έφερναν συσσωρευμένες και πολλαπλασιασμένες μπροστά μας τις απαιτήσεις και τις ανάγκες που είχαν παραχθεί από την υποχώρηση και την ήττα των πολλών προηγούμενων δεκαετιών, ο σύντροφος Αντρέας είχε μια βασική έγνοια.

Τη διαμόρφωση όρων συνέχειας και αναβάθμισης πολιτικά, οργανωτικά και ιδεολογικά της Οργάνωσης. **Γι' αυτό στήριζε**, ευνοούσε, προωθούσε, εκδηλώσεις και προσπάθειες μελέτης της ιστορίας του κομμουνιστικού κινήματος και των αιτιών της παλινόρθωσης και της ήττας, στη βάση της κληρονομιάς που είχε ήδη διαμορφωθεί για την Οργάνωση στο κεφάλαιο αυτό και με την επιδίωξη αυτή η κληρονομιά να εμπλουτιστεί αλλά και να κατακτηθεί από ένα ευρύτερο δυναμικό. **Γι αυτό επίσης** πάσχιζε με κάθε τρόπο για την ανάδειξη νέων στελεχών και διαμόρφων και διαμόρφωσε όρους για μια πιο συλλογική ηγεσία και καθοδήγηση της Οργάνωσης. Επιπλέον

ωστόσο αναζητούσε και επεδίωκε σε συνάρτηση την ανάπτυξη της Οργάνωσης τη διατύπωση των πολιτικών στρατηγικού χαραχτήρα όρων για τις συμμαχίες της εργατικής τάξης στη χώρα και στην περιοχή πάνωστους οποίους μπορεί να θεμελιωθεί η εκ νέου συγκρότηση επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος και κόμματος. Κι αυτό όχι γιατί βέβαια προσπερνούσετην αναγκαιότητα της συγκρότησης της εργατικής τάξης σε τάξη για τον εαυτό της αλλά γιατί προσέγγιζε αυτή την αναγκαία συγκρότηση της τάξης σε διαλεκτική σχέση με τη διαμόρφωση-συγκρότηση του πολιτικού υποκειμένου της επανάστασης.

Οι μάχες που έδωσε ο σύντροφος μας μέσα στην πανδημία και όντας χτυπημένος απότην αρρώστια, η ενεργητική και καθοριστική συμβολή του στην Οργάνωση μέχρι λίγους μήνες πριν το θάνατο του, η φροντίδα του για οργανωτικά ζητήματα καιόλα αυτά χωρίς ίχνος διαμαρτυρίας για την κατάσταση του, ήταν ένα τέλος αντάξιο της ζωής και της προσφοράς του, αντάξιο ενός πρωτοπόρου επαναστάτη κομμουνιστή καθοδηγητή.

Συντρόφισσες/οι, φίλες/οι

Είναι δεδομένο και προφανές ότι η ζωή του Αντρέα είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ύπαρξης και της πάλης του ΚΚΕ(μ-λ) και ιδιαίτερα της πορείας της Οργάνωσης απότην ανασυγκρότηση της το 1982. Γι αυτό και η αποτίμηση της προσφοράς του συντρόφου μας είναι αναπόσπαστο κομμάτι της συνολικής αποτίμησης αυτών των 40 χρόνων της πορείας, της πάλης, των κατακτήσεων που διαμόρφωσε η Οργάνωση μας. Σε αυτό το πλαίσιο και φόντο «ανήκει» ο Αντρέας Βογιατζόγλου, αυτό υπηρέτησεκαι σε αυτό στηρίχθηκε και αναδείχθηκε ο ίδιος. Γι αυτό –ενώ είναι σαφές ότιδεν μπορεί αυτή η συνολική αποτίμηση να γίνει σήμερα- θα κλείσουμε την ομιλία αυτή επιχειρώντας να δούμε την προσφορά του μέσα σε αυτή τη συνολική διαδρομή των 40 χρόνων από την ανασυγκρότηση του ΚΚΕ(μ-λ).

Μέσα λοιπόν σε αυτές τις τέσσερις δεκαετίες θα ξεχωρίζαμε τρία από τα βασικά στοιχεία της ιδεολογικοπολιτικής ταυτότητας που συγκρότησε και διαμόρφωσε το ΚΚΕ(μ-λ) και τα οποία αποτελούν θεμέλια της ύπαρξης του.

Το πρώτο αφορά στην ανάδειξη των πραγματικών χαρακτηριστικών, δεδομένων και αδιεξόδων του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος και τη σωστή αναγνώριση της τροχιάς των εξελίξεων που αυτά προδιέγραφαν και προδιαγράφουν. Το στοιχείο αυτό αποτελεί στην κυριολεξία θεμέλιο της ύπαρξης

μιας κομμουνιστικής Οργάνωσης αφού από αυτό πηγάζουν και παράγονται τα καθήκοντατης, αφού από αυτό προσδιορίζεται το τι πραγματικά αντιμετωπίζει το προλεταριάτο και οι λαοί. Η απόφαση του Κ.Ο. του ΚΚΕ(μ-λ) τον Οκτώβρη του 1984 με εισήγηση του Βασίλη Σαμαρά, είναι ένα βασικό-αλλά όχι το μοναδικό-ντοκουμέντο που μπορεί να διαφωτίσει τους νέους αγωνιστές καινα θυμίσει στους παλιότερους τις εκτιμήσεις από τότε του ΚΚΕ(μ-λ), για την κρίση και την ένταση της επίθεσης του συστήματος, για την όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και τον πόλεμο ως οργανικό στοιχείο αυτού του συστήματος, όταν η εν γένει Αριστερά έβοσκε στα λιβάδια των αταξικών θεωρήσεων, των προοδευτικών μετασχηματισμών, του πασιφισμού, των ύμνων του Μπρεζινεφικού «σοσιαλισμού», και βέβαια στην κοσμογονία της Πασοκικής αλλαγής. Από τότε βέβαια από αυτή «την εν γένει Αριστερά» χρησιμοποιήθηκαν πολλές ακόμα ανάλογες θεωρήσεις που κόντρα στην πραγματικότητα που διαρκώς αγρίευε, έσπευδαν να υιοθετήσουν πασπαλισμένα με έναν κάποιο «ριζοσπαστισμό» τα σχήματα των δεξαμενών σκέψης του συστήματος, με ποιο χαρακτηριστικό ίσως το θεώρημα της «παγκοσμιοποίησης». Ένα θεώρημα το οποίο την κατεύθυνση για παγκόσμια κυριαρχία/ηγεμονία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού που οι λαοί την πλήρωναν και την πληρώνουν με αίμα καταστροφή και δυστυχία και επιπλέον φέρνει πιο κοντά την απειλή του γενικευμένου ολέθρου, την παρουσίαζε σαν μια «νέα ιστορική φάση» του ιμπεριαλισμού. Σαν μια φάση στην οποία το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα οδεύει στην «κατάργηση των συνόρων» και στη διαμόρφωσηνός «πλανητικού χωριού». Αντιταχθήκαμε από την πρώτη στιγμή, πολιτικά και θεωρητικά σε αυτό το κατασκεύασμα που απαιτούσε την υποταγή των λαών στην υποτιθέμενη «νομοτέλεια της παγκοσμιοποίησης» δηλαδή στην επέλαση του ιμπεριαλισμού ενάντια τους. Αντιταχθήκαμε συνεπώς και στις ολέθριες χίμαιρες που συνόδευαν αυτό το θεώρημα τάχα από τα «Αριστερά» που αναζητούσαν όρους για μια «δίκαιη παγκοσμιοποίηση».

Αλλά και σήμερα που βοά η ιμπεριαλιστική θηριωδία και η καπιταλιστική βαρβαρότητα, οι θεωρούμενες σαν ριζοσπαστικές προσεγγίσεις εμφανίζονται ότι αχα «εξηγούν» τις εξελίξεις με το αρκτικόλεξο TINA. Στην «καλύτερη» -ας την πούμε έτσι- περίπτωση δηλαδή ομολογούν ότι δεν μπορούν να έχουν ανάλυση για τα αίτια και τους όρους που διαμορφώνουν τη σημερινή κατάσταση. Αλλά –ακόμα χειρότερα- η καταγγελία του αρκτικόλεξου, γίνεται για να επαναληφθούν θορυβωδώς ακόμα και στις σημερινές συνθήκες οι ίδιες

ολέθριες αυταπάτες. Γιανα φωνάξουν δηλαδή ξανά πως τάχα «υπάρχει εναλλακτική» για του εργάτες καιτους λαούς εντός αυτού του κόσμου...

Δεύτερο ξεκινώντας από την υπεράσπιση του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος και των ιστορικά πρωτόγνωρων κατακτήσεων που αυτό έδωσε στην ανθρωπότητα στον 20ο αιώνα θέσαμε **το ζήτημα της καπιταλιστικής παλινόρθωσης**. Αλλά το θέσαμε σε πλήρη αντίθεση με τις λογικές που προσδιορίζουν την παλινόρθωση ως «πραξικόπημα» που γεννήθηκε από μια πολιτική στροφή που «δεν είχε» κοινωνική βάση. Σε πλήρη αντίθεση με τις λογικές που προσδιορίζουν τον κομμουνισμό σαν ένα συγκεκριμένο, δοσμένο κοινωνικό «μοντέλο» που η διαμόρφωση του είναι συνεπώς ζήτημα «συνταγής» και «αποκλειστικά» ζήτημα της ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων. Σε πλήρη αντίθεση με τις λογικές που παρουσιάζουν την παλινόρθωση σαν «νομοτελειακή κατάληξη» των «εξουσιαστικών δομών» της σοσιαλιστικής κοινωνίας, τις λογικές δηλαδή που σιγοντάρουν ... αντισυμβατικά και αντιεξουσιαστικά τον χυδαίο αντικομμουνισμό και την εξουσία του καπιταλιστικού συστήματος. ****

Θέσαμε το ζήτημα της παλινόρθωσης ως ζήτημα στη βάση του κοινωνικού και ταξικού γεννιέται και εξελίσσεται μέσα στην πάλη για την οικοδόμηση του σοσιαλισμού. Ως ζήτημα ταξικής και πολιτικής πάλης μέσα στη σοσιαλιστική κοινωνία, που απαιτεί τον εκ νέου προσδιορισμό των σχέσεων κόμματος-κράτους-εργατικής τάξης, με την τελευταία να είναι η κατεξοχήν και κατά βάση αρμόδια για την απάντηση του. Αυτά τα συμπεράσματα αντλούμε καταρχήν εμείς από την Οκτωβριανή επανάσταση και την ΜΠΠΕ. Αυτά είναι θα λέγαμε τα βασικά στοιχεία της προσέγγισης που έχει η Οργάνωση μας με επεξεργασίες που ξεκίνησαν ήδη απότη δεκαετία του 1990 από το Βασίλη Σαμαρά. Επεξεργασίες που εμπλουτίστηκαν παραπέρα τις επόμενες δεκαετίες και αποτυπώθηκαν σε μια σειρά ντοκουμέντα μετριο βασικό το βιβλίο του Βασίλη Σαμαρά «Η Αριστερά απέναντι στον εαυτό της». Ταυτόχρονα θέσαμε και θέτουμε το ζήτημα της παλινόρθωσης ως ένα ανοιχτό και αναγκαίο ζήτημα του κινήματος, και την προσέγγιση των απαντήσεων που απαιτεί, ως όρο για την εκ νέου ανάδειξη του σοσιαλιστικού οράματος.

Τρίτο το ζήτημα της στήριξης στις δικές μας δυνάμεις. Αυτό αφορά όλες τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις της επανάστασης. Το προλεταριάτο και τους λαούς. Τις επαναστατικές κομμουνιστικές δυνάμεις και κόμματα. Και τις αφορά σε όλα τα ζητήματα και τα επίπεδα που αναφέρονται στη συγκρότηση και

την ανάπτυξη της πάλης τους και τη διαμόρφωση της επαναστατικής τους προοπτικής. Με τιςδικές τους δυνάμεις όλοι αυτοί, χωρίς δάνεια και δανεικά και χωρίς ναπεριμένουν «βοήθειες» από τον αντίπαλο θα συγκροτήσουν τα βήματα τους και τηνπάλη τους. Θα διαμορφώσουν τις δικές τους απαντήσεις που θα υπηρετούν τα δικάτους συμφέροντα και την προοπτική τους στο θεωρητικό, ιδεολογικό, πολιτικό,οργανωτικό επίπεδο. Μόνο έτσι μπορεί να είναι ανεξάρτητη η υπόσταση τους και ηπάλη τους από τις επιταγές και τους όρους του συστήματος. Μόνο έτσι τα σχέδιατους και οι επιδιώξεις τους δεν θα είναι υπό την αίρεση και την έγκριση τουαντιπάλου, δεν θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν από το σύστημα και τις πολιτικές του δυνάμεις. Και η θέση αυτή ισχύει ακόμα περισσότερο ως απαράβατη προϋπόθεσηόταν σχεδιάζονται και επιδιώκονται κινήσεις και επιλογές που θέλουν νααξιοποιήσουν αντιθέσεις στο στρατόπεδο του συστήματος. Τότε είναι ακόμα πιοαναγκαίο οι δυνάμεις των από κάτω να έχουν υπόσταση, να έχουν κατακτήσει τουςδικούς τους ανεξάρτητους όρους, να έχουν το δικό τους ισχυρό συσχετισμό.Αλλιώς τα σχέδια της αξιοποίησης και της εκμετάλλευσης των αντιθέσεων των απόπάνω είναι στην πραγματικότητα το αντίθετο από αυτό που διακηρύσσουν. Είναιισχέδια συρσίματος πίσω από ξένες σημαίες, σχέδια ουράς και υποταγής στοναντίπαλο.

Η θέση αυτή, να στηριζόμαστε στις δικές μας δυνάμεις, θεμελιώνεται στα δύοπροηγούμενα ζητήματα, όπως προηγούμενα τα εκθέσαμε.

Γιατί τα χαρακτηριστικά και τα αδιέξοδα του συστήματος είναι τέτοια πουδεν προβλέπουν «βοήθεια» ή έστω «ανοχή» στις δυνάμεις που θέλουν να σταθούναπέναντι του και να αναμετρηθούν μαζί του. Όχι μόνο στη σημερινή περίοδο αλλάσε κάθε περίοδο και συγκυρία.

Γιατί και στο ζήτημα της πάλης για την οικοδόμηση του σοσιαλισμού δενυπάρχουν βέβαια ... «εξωτερικές βοήθειες»! Είναι η εργατική τάξη , η νεολαία και λαός, είναι το κομμουνιστικό κόμμα της επανάστασης οι δυνάμεις που καλούνταιμε την πρωτοπόρα πάλη τους να μην επιτρέψουν το πισωγύρισμα, να συνεχίσουν στοδρόμο της επανάστασης, στο δρόμο βαθέματος και απλώματος παντού τηςπρολεταριακής δημοκρατίας όπως ήδη επιχειρήθηκε και παλεύτηκε με την ΜΠΠΕ!

Με τη λογική και την πρακτική αυτής της θέσης πορευτήκαμε αυτά τα 40 χρόνια.Αλλά ταυτόχρονα οφείλουμε να πούμε πως είναι μια θέση ιδιαίτερα απαιτητική,όχι κυρίως από την άποψη της άρνησης των εξαρτήσεων και των κάθε λογής δανείωναπό τον αντίπαλο, που και αυτό κάθε άλλο παρά δεδομένο

είναι στην πολύ μεγάλη πλειοψηφία των δυνάμεων που αναφέρονται στην Αριστερά. Είναι απαιτητικό κυρίως από την άποψη της ολόπλευρης στράτευσης, της «ανάδειξης» και του πολλαπλασιασμού των δικών μας δυνάμεων.

Με αυτά τα βασικά στοιχεία της 40χρονης διαδρομής μας ήταν ο σύντροφος Αντρέας Βογιατζόγλου. Πιο σωστά, **αυτά ήταν** ο Αντρέας Βογιατζόγλου! Στη συγκρότηση και τη κατάκτηση αυτών των βασικών στοιχείων υπήρξε η δική του καθοριστική καθοδηγητική συμβολή. Με βάση αυτά αγωνίστηκε στο κίνημα και μέσα στο λαό. Με βάση αυτά διαμόρφωσε επεξεργασίες, εκτιμήσεις, πολιτικές κατευθύνσεις και πρωτοβουλίες.

Και όντας βαθιά πεισμένος για τα δύο πρώτα ο Αντρέας ήταν ιδιαίτερα απαιτητικός για το τρίτο. Αγωνιζόταν με πάθος θα λέγαμε για να «ανακαλύψει» η Οργάνωση όλες της τις δυνάμεις και τις δυνατότητες. Να τις διευρύνει και να τις πολλαπλασιάσει. Αυτό δεν ήταν για τον Αντρέα ένα οργανωτικό ζήτημα. Ήταν πριν από όλα ζήτημα πολιτικό που απαιτούσε ιεραρχήσεις, επιλογές, πρωτοβουλίες, ξεπέρασμα μορφών που δεν βοηθούν στη συνειδητοποίηση της φάσης που βρίσκεται η υπόθεση της πάλης για την εκ νέου συγκρότηση του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος και κόμματος.

Αυτός ήταν ο δρόμος που ψηλαφούσε ο Αντρέας για να υπηρετηθεί πιο αποφασιστικά και αποτελεσματικά η απόφαση που πήραν το 1982 ο Βασίλης Σαμαράς, ο Στέλιος Αγκούτογλου, ο Ηλίας Καμαρέτσος, ο Γρηγόρης Κωνσταντόπουλος και ο Αγκόπ Κασπαριάν. Η «απόφαση των 5» όπως τη λέμε στη γλώσσα της Οργάνωσης, να πάνεκόντρα στο ρεύμα. Μια απόφαση που με το πέρασμα των χρόνων και στη βάση αυτών που η Οργάνωση μας έχει κατακτήσει, βαραίνει η αξία της και η σημασία της. Μια απόφαση που -με τα λόγια του Μάο- διαμόρφωσε και διαμορφώνει τους διαδόχους της. Μια απόφαση που είναι σήμερα δικιά μας, των στελεχών και των μελών της Οργάνωσης και στη βάση των δεδομένων που σήμερα έχουν διαμορφωθεί μας καλεί να αναμετρηθούμε αποφασιστικά με τις καθυστερήσεις μας και τις αδυναμίες μας.

Φίλες/οι, συντρόφισσες/οι

Δεν θέλουμε να «εξιδανικεύσουμε» να παρουσιάσουμε έναν «άλλον» Αντρέα Βογιατζόγλου έξω και πέρα από αυτόν που πραγματικά υπήρξε. Δεν μας λείπει η συναισθηματική φόρτιση για τον καθοδηγητή, το σύντροφο, το φίλο, τον άνθρωπο με τον οποίο ζήσαμε τόσα χρόνια μαζί και τόσο πολύ κοντά. Άλλα

έχουμε τηνπολιτική επίγνωση ότι οι κομμουνιστικές Οργανώσεις και η μαζική πάλη δενχτίζονται και δεν στηρίζονται με ψευδείς παραστάσεις.

Κυρίως όμως μας αρκεί και με το παραπάνω να τιμήσουμε τη μνήμη του συντρόφουμας για αυτό που πραγματικά ήταν και για το σπουδαίο αποτύπωμα που άφησε στηνΟργάνωση, στο κίνημα, στην πάλη για την υπόθεση της επαναστατικής Αριστεράςκαι του κομμουνιστικού κινήματος. Θέλουμε κυρίως οι νέοι σύντροφοι καιαγωνιστές να αναλογιστούν, να διδαχθούν από τη ζωή του την πάλη του, τηνπροσφορά του και στις δοσμένες συνθήκες που αυτή υπήρξε. Θέλουμε να μετρήσουνκαλά αυτό που ο ίδιος είπε από το μικρόφωνο της 9ης Συνδιάσκεψης: « Με τονχαραχτήρα που έχω ποιος ξέρει ποιος θα ήμουν και τι θα έκανα αν δεν είχαενταχθεί στο κίνημα και στην Οργάνωση μας». Θέλουμε να αναλογιστούν νέοι καιμεγαλύτεροι σύντροφοι και αγωνιστές τη ζωή του και την προσφορά του σαν έναπολύ ζωντανό και πραγματικό παράδειγμα για το πως «πιάνει τόπο» και αποκτάαξία μια ανθρώπινη ζωή για το πως αφήνει παρακαταθήκες για μια κοινωνία που θαέχει τον άνθρωπο στο κέντρο των αξιών της.

Γι αυτούς τους πραγματικούς λόγους για μας είναι χρέος και ανάγκη της πάληςμας να τιμήσουμε τη μνήμη του συντρόφου μας Αντρέα Βογιατζόγλου. Μαζί καιδίπλα σε αυτόν είναι χρέος και ανάγκη μας να τιμούμε τη μνήμη των άλλωνπρωτοπόρων καθοδηγητικών στελεχών που χάσαμε τα προηγούμενα χρόνια. Το ΒασίληΓεμιστό, τον Ηλία Καμαρέτσο , τον Γρηγόρη Κωνσταντόπουλο και το ΣτέφανοΚαραμήτρο που ο καθένας τους άφησε το δικό του σπουδαίο αποτύπωμα, τη δικιάτου πρωτοπόρα συμβολή στην υπόθεση της πάλης για την απελευθέρωση του ανθρώπουαπό την εκμετάλλευση ,τους πολέμους, την καταπίεση και τη δυστυχία που φέρνεικαι γεννά το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Ξέρουμε καλά ότι η πραγματική τιμή σε όλους αυτούς τους συντρόφους μας είναια συνεχίσουμε με αποφασιστικότητα και αυταπάρνηση στο δρόμο που αυτοίαγωνίστηκαν. Γι αυτό και η αναφορά που σήμερα επιχειρήσαμε στην προσφορά τουσυντρόφου μας δεν είναι μια αναδρομή αναμνήσεων από ένα «χθες» που πέρασε καιέψυγε. Είναι ανάδειξη των κατακτήσεων του ΚΚΕ(μ-λ) στην 40χρονη διαδρομή τουαπό την ανασυγκρότηση του. Είναι ανάδειξη των όρων που το ΚΚΕ(μ-λ) έχειδιαμορφώσει, των καθηκόντων που θέτει για τη συνέχιση της πάλης του. Είναι ηευθύνη που επωμιζόμαστε πριν από όλα

απέναντι στην εργατική τάξη, το λαό και τη νεολαία για το προχώρημα αυτής της πάλης.

Δόξα και τιμή στο σύντροφο Αντρέα Βογιατζόγλου!

**Αθάνατοι οι σύντροφοι μας, Αντρέας, Βασίλης, Ηλίας, Γρηγόρης,
Στέφανος!**

Source: <https://www.kkeml.gr/ekdilwsi-timis-andrea-vogiatzoglou-nikos-papavasileiou/>

Avusturya'da Depremzedelerle Dayanışma Etkinlikleri Geçerleştirildi!

Author: ['muhabirhasan']

Time: 2023-02-14T99:00:00-04:00

Description: VİYANA|14.02.2023|ATİK Avusturya ve ADHF Avusturya'nın üç
bölgesinde depremzedeler ile dayanışma etk...

Images: ['[viyana-620x330.jpg](#)']

Categories: ['Avrupa', 'Haberler', 'Manset']

Type: article

VİYANA|14.02.2023|ATİK Avusturya ve ADHF Avusturya'nın üç bölgesindedepremzedeler ile dayanışma etkinliği gerçekleştirdi.

12 Şubat Pazar günü, Viyana, İnnsburuck ve Linz şehirlerinde gerçekleştirilenetkinlikler insanların katkılarıyla büyüyor.

Etkinlikler saat 10:00 civarında kollektif bir şekilde hazırlanan kahvaltıyla başladı.

Kahvaltı sonrası hazırlanan sinevizyon gösteriminden sonra kurum temsilcilerisürece ilişkin konuşmalar yaptı.

Konuşmaların devamında bundan sonra yapılacaklara deşinilerek insanların dahaduyarlı olmaları gereği üzerinde duruldu.

İsimlerin yazılıp bağışların yapılmasıyla etkinlik sonlandırıldı.

Source: <https://www.atik-online.net/blog/avusturyada-depremzedelerle-dayanisma-etkinlikleri-gerceklestirildi>

Confluencia de las luchas para que el pueblo no siga pagando la crisis

Author: carga

Time: 2023-02-14T99:00:00-04:00

Head Description: Se acerca el inicio de clases y millones de chicas y chicos no tienen útiles ni zapatillas. La inflación sigue castigando los bolsillos populares y el gobierno no atiende a la penosa situación de las masas. Para enfrentar al macrismo y sus socios seguimos peleando la unidad del campo popular y la confluencia de las luchas contra esta política de ajuste que divide las fuerzas populares, pone el centro en la rosca electoral y envalentona a la derecha reaccionaria.

Description: 1. Terremoto en Siria y Turquía El 6 de febrero, un gran terremoto asoló regiones de Turquía y Siria, dejando decenas de miles de muertos. Como expresa el comunicado de nuestro Partido, “Expresamos nuestra más ferviente solidaridad con los pueblos kurdo, sirio y turco por la tragedia sufrida” y denunciamos la corrupción en la construcción...

Images: ['[FNC-.jpg](#) ']

Type: article

1. Terremoto en Siria y Turquía

El 6 de febrero, un gran terremoto asoló regiones de Turquía y Siria, dejandodecenas de miles de muertos. Como expresa el comunicado de nuestro

Partido, "Expresamos nuestra más ferviente solidaridad con los pueblos kurdo, sirio y turco por la tragedia sufrida" y denunciamos la corrupción en la construcción amparada por el fascista turco Erdogan y la guerra civil fratricida en Siria, que agravan estas catástrofes naturales.

A una semana de cumplirse un año de la invasión imperialista rusa a Ucrania, y en medio del duro invierno, la guerra se agrava cada vez más. Ahora Putin lanza una contraofensiva para recuperar el terreno perdido en el Donbás y en el sur de Ucrania. Están sumando al combate 500 mil hombres. Más de 300 mil ya están traspasando la frontera ucraniana. Irrumpieron en el Donbás, la región que integran las provincias de Donetsk y Luhansk, anexadas por Moscú, junto a otras dos en el sur: Gerson y Zaporiyia.

Ucrania espera las armas prometidas por Estados Unidos y otras potencias. Necesita tiempo para formar sus tropas en el manejo de tanques y otras armas que irán entrando en los próximos meses.

La invasión del imperialismo ruso contra Ucrania se agrava ¡Fuera Rusia de Ucrania! ¡Fuera Estados Unidos y la OTAN! ¡Solidaridad con la lucha patriótica del pueblo ucraniano!

2. Más disputa imperialista y más luchas populares

El presidente yanqui Biden dijo hace pocos días (7/2), que "Tenemos la tasa de desempleo más baja en 50 años". Pero no dice que, en el mundo, más de 150.000 empleos, basados en Estados Unidos, han desaparecido en los meses recientes. Es un duro golpe económico al Silicon Valley, el centro tecnológico de Estados Unidos.

En un mundo donde avanza la crisis económica, se agrava la disputa imperialista por la hegemonía global. Las potencias descargan la crisis sobre los países oprimidos y sobre los trabajadores y el pueblo de sus países. Francia sigue comovida por la masividad de los paros y movilizaciones contra la intención del gobierno de Macron de ajustar las jubilaciones.

Los trabajadores de Amazon protagonizan su primera e histórica huelga en Inglaterra. Piden un aumento de 50% y la patronal ofrece 5%.

El sabotaje a los gasoductos Nord Stream, que van de Rusia a Alemania y otros países, solo pudo realizarlo un equipo de operaciones en lugares oceánicos de gran profundidad. El hecho es un nuevo elemento que habrá que ver en qué termina. Rusia sostiene que el sabotaje fue de Estados Unidos y que

debe ser castigado. Y afirma que Biden le dijo al canciller alemán, Olaf Scholz, que si los rusos invadían Ucrania: "no habría más Nord Stream". Los yanquis niegan haber hecho el sabotaje.

Al compás de los "globos espías chinos" se agrava la crisis entre el imperialismo yanqui y el imperialismo chino. Con los nuevos acuerdos hechos por los yanquis en Filipinas sus submarinos tendrán acceso a sus bases en el Mar de la China. Esas bases están en la isla principal de Luzón -la masa continental filipina más cercana a Taiwán-, donde Estados Unidos ya tiene acceso a dos bases y otra estará en la isla de Palawan, frente a las islas Spratly (un conjunto de islas en disputa en las que ha ido avanzando la armada china al convertir arrecifes de coral en islas con puertos y pistas de aterrizaje). Esa zona es un cóctel inflamable al que cualquier chispa puede hacer estallar.

Las superpotencias imperialistas llevan así a los pueblos de los países oprimidos a ser carne de cañón en sus disputas.

América Latina sigue recorrida por un reguero de luchas en el marco de la creciente disputa de los imperialismos asociados a uno u otro sector de las clases dominantes de cada país.

La rebelión del pueblo peruano sigue en las calles y rutas. Reclama la renuncia de la presidenta impuesta por el golpe de Estado, marchar a nuevas elecciones y abrir un proceso para una nueva Constitución. Mientras, el gobierno y la mayoría fascista del Congreso se niega y continúa con una brutal represión que ya lleva más de 60 asesinados.

Lula se entrevistó con Biden, y afirmó: "Lo diré fuerte y claro, Bolsonaro preparó el golpe y todavía sigue intentándolo".

Lasso, el presidente derechista de Ecuador, recibió un duro golpe en las elecciones: perdió en los principales estados y la oposición se perfila para los comicios de 2025.

Estados Unidos sigue avanzando en acuerdo con el gobierno de Paraguay para controlar la llamada hidrovía Paraguay-Paraná, con la pantalla de que la tecnología se construye en Taiwán.

En el Atlántico Sur los yanquis y sus socios ingleses han montado en nuestras Islas Malvinas la base militar más poderosa de la región. La armada china invade con sus pesqueros el Atlántico Sur (muchos de los cuales son

buques militares espías) y negocia para construir un puerto logístico en Tierra del Fuego que ya fue aprobado por el gobierno de esa provincia.

La disputa imperialista y el crecimiento de los peligros de guerra tiñen la política regional y nacional.

3. Las penas son de nosotros, las vaquitas son ajenas

La carne subió un 20%. También siguen subiendo otros alimentos. En el AMBA habrá subas de las tarifas eléctricas en febrero, abril y marzo. Y en marzo perderán los subsidios los usuarios de AySA en las zonas del AMBA consideradas “altas”.

Los salarios arrastran el hachazo que les impuso Macri y siguieron cayendo. Pelean los gremios hartos de “techos” y de seguir perdiendo la carrera a la inflación. Los trabajadores precarizados perdieron 30% frente a la inflación.

Según el Indec, la Canasta Básica es de \$152.515. La jubilación mínima será de \$73.665 a partir de marzo, aumento cuyo porcentaje se aplicará para la Asignación Universal por Hijo y las asignaciones familiares. Mientras sigue habiendo millones que no cobran ningún plan social, sigue la campaña para demonizar y judicializar a las organizaciones sociales.

Frente al intento de asesinato de Lautaro Nahuel Ardura, delegado de ATE de La Pampa, el gobierno nacional y el provincial deben garantizar la seguridad del compañero y tener una rápida investigación y castigo al agresor. También debe investigarse rápidamente la amenaza de muerte a Sebastián Saldaña, dirigente de la CCC de Santa Fe. Han pasado más de cinco años del intento de asesinato de nuestra compañera Julia Rosales, y la causa sigue parada. Este aparato judicial corrupto sólo está al servicio de las clases dominantes.

Los obreros rurales y los campesinos vienen muy golpeados por la sequía. La oleada de calor provocó más incendios, en muchas partes, provocados. Hay focos activos en Tierra del Fuego, La Pampa, Buenos Aires y Corrientes. Y se registraron nuevos focos en el Delta del Paraná.

En muchas ciudades, como en CABA y el Gran Buenos Aires, se produjeron cortes de luz en miles de hogares, volviendo a mostrar el negociado de las grandes empresas eléctricas, que siguen aumentando las tarifas.

Estamos en medio de **un brutal ajuste** a los de abajo, y un puñado deterratenientes y monopolios imperialistas siguen juntando con pala lo que esproducto del trabajo nacional.

Como decía Atahualpa Yupanqui: “**Las penas son de nosotros, las vaquitas sonajenas**”.

4. Avanzar en la confluencia de las luchas

El domingo 12 Juntos por el Cambio sufrió un duro golpe en La Pampa. Apenas un 10% de los empadronados pampeanos se hicieron presentes en las urnas, en suelección interna que no es obligatoria. El hecho más significativo es que apesar de que crece la bronca por la política del gobierno, el macrismo y sus socios no entusiasman, lo que se reflejó en el bajo nivel de votantes. En esa interna triunfó el radical Martín Berhongaray, apoyado por Lousteau, y será el candidato a gobernador de JxC. Derrotó a Martín Maquieyra, que era apoyado por el Pro y también por Horacio Rodríguez Larreta. También, el diputado radical Francisco Torroba le ganó la paja en Santa Rosa al macrista Martín Ardohain.

Con las elecciones internas en La Pampa, Juntos por el Cambio (JxC) mostró sus divisiones y sus peleas, que solo se pueden comprender partiendo de que, atrásde cada “grupo” o “figura”, hay distintos sectores de latifundistas y monopolios imperialistas. Esta semana, “Lilita” Carrió se sumó a la lista de candidatos presidenciales.

El centro de la disputa es la candidatura presidencial. Pero necesita, para el Congreso, el despliegue territorial de la UCR, sus gobernadores, diputados y senadores. También sus intendentes.

De hecho, el Pro está dividido entre el sector que encabeza Macri, donde se anotan además como candidatos Patricia Bullrich y María Eugenia Vidal; y el sector que dirige Rodríguez Larreta. En el radicalismo son candidatos Gerardo Morales -gobernador de Jujuy- y el neurólogo Facundo Manes. Hay varias provincias en las que JxC ya está quebrado, otras que negocian para intentar frenar la ruptura y algunas en las que desapareció JxC.

Pese a esta situación, expresan un sector de la rosca de las clases dominantes que mantiene la expectativa de ganar las elecciones presidenciales, y así profundizar el ajuste y la entrega. Se plantean terminar con

conquistas laborales, ajustar aún más a los jubilados, una reforma impositiva que descargue la crisis para abajo y represión y cárcel para los que se opongan.

Ellos, que han hipotecado el futuro de la patria por cien años, se indignan por los reclamos del pueblo mientras defienden a capa y espada a los que se las siguen llevando en pala. Una muestra de eso es la brutal campaña mediática que vienen haciendo con blanco en los pueblos originarios frente a sus justos reclamos territoriales.

Eso en un país donde la tierra está cada vez más concentrada en manos de un puñado de terratenientes, y muchos de ellos son extranjeros, con personajes como Lewis, un agente inglés en cuyas estancias los operadores de Juntos por el Cambio, sus jueces amigos y los monopolios mediáticos como Clarín discuten el futuro de nuestra patria. **A ellos dirigimos el golpe principal de la lucha popular.**

La política del gobierno está teñida por las disputas entre Cristina Kirchner, Alberto Fernández y Sergio Massa. Estos tres sectores sostienen el acuerdo con el FMI que nos impone un brutal ajuste, ceden la soberanía nacional y se aíslan de los reclamos populares y nacionales. Así se divide el campo popular y se envalentona esa derecha reaccionaria.

La situación política internacional y nacional es inestable y se pueden producir cambios imprevistos. Conviene tener presente, como dijo el secretario del PCR Jacinto Roldán en su informe a la reunión del Comité Central del 7 y 8 de enero que “Con relación a la elección nacional, la presidencial, está todo en movimiento, tanto en el Frente de Todos como en Juntos por el Cambio. Se van generando grandes discusiones en las masas, sobre las causas de la situación actual, y cómo salir. En el Frente de Todos, por lo que conocemos, la situación es delicada, con distintas situaciones en las corrientes principales. Aquí también se expresa la disputa interimperialista”.

Entendemos que hoy es imprescindible ampliar la unidad para profundizar las luchas por las emergencias populares y en defensa de nuestra soberanía en las calles, para desde ahí crear las condiciones para discutir las cuestiones de fondo en el Frente de Todos. Para este debate nuestro PCR tiene una propuesta de 10 Medidas, que estamos llevando a las fábricas, los barrios y los movimientos que integramos. Solo así podremos derrotar a esa derecha reaccionaria en las elecciones presidenciales.

5. Crecen las luchas

Al salir este número a la calle, 15/2, miles de campesinas y campesinos pobresde la Federación Nacional Campesina realizan una jornada nacional de luchareclamando la declaración de “emergencia productiva” y medidas urgentes parael sector. Se movilizaban en todo el país, acompañados por la CCC, queconfluye con sus propios reclamos, y otras organizaciones populares.

Ese mismo día, en el Juzgado Federal de Mercedes, la CCC se movilizaacompañando a su dirigente Myrian Carballo, reclamando el cese de la persecución judicial a Myrian y a los movimientos populares.

Los jubilados y pensionados del MIJP-CCC marchan el 24/2 en todo el paísreclamando aumentos en el monto de la jubilación mínima, sin bonos. Además,movilizan para que se haga efectiva la moratoria previsional, ya que hay cercade 800 mil personas que corren peligro de no poder jubilarse.

Crece la movilización y el reclamo en muchos gremios, para conseguir aumentossalariales sin techo y para que las grandes empresas y bancos se hagan cargo de una parte del mal llamado “impuesto a las ganancias” que pagan miles detrabajadoras y trabajadores registrados.

El inmenso movimiento de mujeres de la Argentina prepara una gran jornada delucha para el 8 de marzo, Día Internacional de la Mujer Trabajadora.

A pocos días del inicio de clases, millones de chicos no pueden comprar útileso zapatillas, es urgente que el gobierno nacional, los provinciales y municipales entreguen kits escolares para garantizar el acceso a la escuela atodas y todos los chicos.

Para algunos, el 2023 es sólo un año electoral. Nosotros ponemos el centro enseguir al frente de todas las luchas por las emergencias populares, la soberanía nacional y la vigencia de nuestras conquistas y libertadesdemocráticas, y desde ahí ofrecemos un puesto de lucha en el PCR y la JCR,para avanzar en el camino de la liberación nacional y social de nuestrapatria.

Al calor de la lucha nos sumergimos en el gran debate político que hay entre las masas sobre cuál es la salida a favor del pueblo, peleamos en lasprovincias y municipios que han desdoblado las elecciones, para laconformación de frentes

electorales que contemplen los reclamos por las emergencias populares y la defensa de la soberanía nacional.

A cuatro años del fallecimiento de nuestro querido Otto Vargas, lo recordamos con una gran jornada nacional de pintadas y actividades del PCR y su JCR entero el país. Continuamos su legado en la defensa del marxismo-leninismo-maoísmo y seguimos la lucha por la revolución de liberación nacional y social, para terminar con el latifundio y la dependencia imperialista que nos oprimen.

Escriben Ricardo Fierro y Germán Vidal

Source: <https://pcr.org.ar/nota/confluencia-de-las-luchas-para-que-el-pueblo-no-siga-pagando-la-crisis/>

Εκδήλωση τιμής στον Ανδρέα Βογιατζόγλου - Η συμβολή του σ. Ανδρέα στο κίνημα και το ΚΚΕ(μ-λ) - ΚΚΕ(μ-λ)

Author: KKE(μ-λ)

Time: 2023-02-14T99:00:00-04:00

Description: Η εκδήλωση ξεκίνησε με μια μικρή εισαγωγή από τον Θοδωρή Φωτόπουλο την οποία διαδέχτηκε προβολή βίντεο σχετικό με τη συμβολή του Αντρέα στην οργάνωση και το κίνημα.

Images: ['[βίντεο_εκδήλωσης_α_βογιατζόγλου.png](#)']

Type: article

Η μεγάλη αίθουσα του Σινέ STUDIO πλημμύρισε από κόσμο που ήρθε για να τιμήσειτη μνήμη του συντρόφου Ανδρέα Βογιατζόγλου, γραμματέα του ΚΚΕ(μ-λ) που έφυγε απ' τη ζωή τον περασμένο Οκτώβρη, χτυπημένος απ' τον καρκίνο για δεύτερη φορά. Ήταν όλοι εκεί! Οι σύντροφοί του, οι φίλοι και συγγενείς, οι μαθητές του και εκπρόσωποι των οργανώσεων που συνεργάστηκε και αντιπαρατέθηκε στα πλαίσια του κινήματος. Πληθωρικός και δοτικός καθώς ήταν, άφηνε κομμάτια του εαυτού του σε όποιον τον συναναστράφηκε και κέρδισε τον σεβασμό όλων.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με μια μικρή εισαγωγή από τον Θοδωρή Φωτόπουλο την οποία διαδέχτηκε προβολή βίντεο σχετικό με τη συμβολή του Αντρέα στην οργάνωση και το κίνημα.

Δείτε τα σχετικά βίντεο:

Source: <https://www.kkeml.gr/ekdilwsi-timis-andrea-vogiatzoglou-eisagwgi/>

LCP: Chacina foi precedida de tortura – Resistência Camponesa

Author: LCP de Rondônia e Amazônia Ocidental

Publish Time: 2023-02-14T99:00:00-04:00

Modified Time: None

Description: None

Images: ['[Esticado_corpo1.jpg](#)', '[Mandruva_corpo.jpg](#)']

Type: None

Tags: ['Amazônia ocidental', 'assassinato', 'crimes do latifúndio', 'pistolagem', 'tortura', 'velho Estado']

Category: Luta camponesa

Reproduzimos abaixo nota recebida da Liga dos Camponeses Pobres de Rondônia e Amazônia Ocidental

***Chacina foi precedida de tortura ***

Rondônia, Fevereiro de 2023

Corpo do Companheiro Esticado,torturado e assassinado pela PM de Rondônia

A chacina cometida pelo Batalhão de Operações Especiais (BOPE) no dia 28 de janeiro na região do distrito de Nova Mutum Paraná, área rural de Porto Velho, resultou na prisão arbitrária e tortura de pelo menos 3 camponeses da área Tiago Campim dos Santos, sendo que um foi ferido a bala no ombro, e outros 2 camponeses, os Companheiros Esticado e Mandruvá, torturados e assassinados.

Os camponeses Esticado (Rodrigo Hawerth) e Mandruvá (Raniel Barbosa Laurindo) não estavam de posse de nenhuma arma, foram rendidos pela polícia militar e na sequência sem nenhuma chance de defesa foram submetidos a torturas brutais e posteriormente chacinados covardemente. As marcas nos corpos dos Companheiros não deixam nenhuma dúvida da crueldade a que foram submetidos, ambos corpos apresentaram muitos hematomas, condizentes com coronhadas de armas e espancamentos, perfurações pelo corpo, inclusive nos olhos, ademais que o Companheiro

Rodrigo teve a língua arrancada e as duas extremidades da boca rasgada por objeto cortante.

Conjuntamente a esse crime ignominioso, outras tropas da polícia militar, comandadas pelo Tenente Coronel Pontes, realizaram ataques às famílias acampadas próximas a BR 364, disparando e lançando bombas em direção a elas, roubando e destruindo seus pertences e realizando de forma arbitrária e ilegal, repressão e seu despejo.

Tudo isso para defender os privilégios e interesses ilegais do latifundiário Antônio Martins dos Santos, o Galo Velho, famoso ladrão de terras públicas da União, denunciado inúmeras vezes e alvo de diferentes operações do Ministério Público Federal. Foi para defender o bandido Galo velho, grileiro, ladrão de terras, chefe de bando armado (formado quase sempre por policiais) e assassino de camponeses, que a PM do governador coronel Marcos Rocha, pau mandado do latifúndio, tem cometido sucessivos crimes contra os camponeses dessa região.

Corpo do Companheiro Mandruvá,torturado e assassinado pela PM de Rondônia

E diante de tudo isso, os monopólios de imprensa (G1 da rede Globo) e a imprensa lixo de Rondônia (rondoniaovivo entre outros), como sempre cumprem seu papel de porta-vozes da polícia bandida e do latifúndio. Silenciam

sobre crimes tão graves ou se limitam a meramente repetir a versão mentirosa da polícia mercenária, alegando confronto armado, troca de tiros, sempre buscando caluniar e demonizar os camponeses em luta pela terra como os piores criminosos, para assim, absurdamente, justificar a prática dos abusos, astorturas e execuções sumárias.

Basta um pouco de honestidade, basta ter olhos pra ver numa simples olhada as fotos que mostram em que situação os corpos dos companheiros Esticado e Mandruvá foram apresentados, mutilados e já sem vida, para se confirmar que foram brutalmente torturados e assassinados a sangue-frio e que a versão policial não passa de descarada e cínica farsa para ocultar, uma vez mais, a verdade dos fatos.

Até quando essa tropa de assassinos, de bandidos fardados do velho Estado, seguirão cometendo impunemente torturas e matanças de camponeses?

No que depender do governador pau-mandado dos latifundiários, dos demais politiqueros de Rondônia, dos mercenários da polícia e de boa parte do judiciário do estado, dos latifundiários ladrões de terra da União e seus bandos armados, dos monopólios de imprensa nacional e a imprensa lixo de Rondônia, todos uma mesma canalha, e fartamente financiados com recursos públicos, isso se perpetuará até que sejam varridos pela revolução no País.

Mas, enquanto ela não chega, se enganam se pensam que poderão seguir cometendo esses crimes impunemente sem resposta. Por mais que busquem aplicar repressão e terror de Estado no objetivo de barrar a luta camponesa, enquanto houver de um lado um punhado de latifundiários parasitas protegidos pelo velho Estado abocanhando a maior quantidade de terras deste País, e do outro lado milhões de camponeses pobres sem-terra ou com pouca terra, a luta pela Revolução Agrária, por terra pra quem nela trabalha, seguirá crescentemente; e o sangue derramado dos nossos companheiros serão vingados, responderemos com mesmaviolência, podem contar como certo! O sangue do nosso povo derramado na luta não a afoga e sim rega nossa causa, faz nossas bandeiras ainda mais vermelhas, aumenta o nosso ódio de classe, nossa firmeza e determinação de lutar. O risco que corre o pau, corre o machado! Estamos fazendo as contas e vocês vão pagar caro!

Aos camponeses, operários, pequenos e médios comerciantes, estudantes, professores, artistas populares, intelectuais honestos, organizações e entidades classistas e democráticas e pessoas verdadeiramente democratas, conclamamos todos e todas, a exigir punição para os mandantes e executores dos abusos, das torturas e assassinatos de camponeses!

Honra e glória aos companheiros(as) caídos na Luta Pela Terra!

Punição para os executores e mandantes dos assassinatos de lutadores do povo!

Fora das nossas Áreas, polícia guaxebe de latifundiários ladrões de terra da União!

As terras do Tiago dos Santos são do povo!

Conquistar a terra! Destruir o latifúndio!

Viva a Revolução Agrária!

LCP - Liga dos Camponeses Pobres de Rondônia e Amazônia Ocidental

**

Source: <https://resistenciacamponesa.com/luta-camponesa/lcp-chacina-foi-precedida-de-tortura/>